

**Kurs Omega:
Praktický výcvik zakladatelů sborů**

Vydala
The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL 60473 USA
Tel: (800) 334-7017 E-mail: info@BibleLeague.org www.bibleleague.org

Copyright ©1999 *The Alliance for Saturation Church Planting*
Tyto materiály byly připraveny ve spolupráci s Peter Deyneka Russian Ministries, Projekt 250.

Reprodukce a distribuce těchto materiálů či jejich částí v jakékoliv formě je **povolena a vítána** za podmínky, že:
(1) v citaci či kopii bude uvedeno autorství, (2) budou vyznačeny případné změny či úpravy, (3) tato publikace nebude prodávána za cenu vyšší než náklady na její reprodukci a (4) nebude pořízeno více než 1000 kopií.

Pokud byste měli zájem vystavit tyto materiály na Internetu či je chtěli použít jiným než výše uvedeným způsobem, obraťte se prosím na

The Alliance for Saturation Church Planting, H-1111 Budapest, Budafoki út 34/B III/2, MAĎARSKO,
Tel: +(36-1) 466-5978 and 385-8199 Fax: +(36-1) 365-6406 E-mail: SCPAlliance@compuserve.com.

Překlady či úpravy vhodné pro vaši kulturu či prostředí jsou také vítány. Opět prosím kontaktujte *Alianci*, abychom mohli povzbudit a informovat i další lidi, kteří by mohli mít zájem o váš překlad nebo oblast práce.

Pokud se chcete dozvědět více o službě jednotlivých zúčastněných organizací, kontaktujte prosím:

P.O. Box 843
Monument, CO, USA 80132-0843
Bezplatná linka: (800) 649-2440
E-mail: Contact_USA@AllianceSCP.org
www.AllianceSCP.org
Kancelář pro Evropu: e-mail: SCPAlliance@compuserve.com

Peter Deyneka
Russian Ministries

Project 250
P.O. Box 496, 1415 Hill Avenue
Wheaton, IL, USA 60189
Tel: (630) 462-1739 Fax: (630) 690-2976
E-mail: RMUSA@ASR.ru
www.russian-ministries.org

Všechny biblické citace jsou z českého ekumenického překladu Bible, Copyright © 1985, Československá biblická společnost. Další použité překlady jsou Bible svatá, podle posledního vydání kralického z roku 1613 (KR), a Nová smlouva, Copyright © 1994, Křesťanská misijní společnost (NS),

Poděkování

Chceme vyjádřit srdečné poděkování a vděčné uznání všem, kteří přispěli k přípravě těchto výcvikových příruček. Následující lidé zásadním způsobem přispěli k sepsání a úpravám těchto materiálů. Pane, zbuduj si svou církev... až na sám konec země!

Jay Weaver, hlavní redaktor, *World Team*

Richard Beckham	<i>Greater Europe Mission</i>
David & Lisa Bromlow	<i>Christ For Russia</i>
Ron Brunson	<i>World Witness and United World Mission</i>
Don Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Bea Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Hunter Dockery	<i>World Harvest Mission</i>
Mike Elwood	<i>Greater Europe Mission</i>
Jeff Geske	<i>United World Mission</i>
Dave Henderson	<i>CB International</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Bob Mackey	<i>United World Mission</i>
Bob Martin	<i>United World Mission</i>
Paul Michaels	<i>Grace Brethren Intl. Mission</i>
Norie Roeder	<i>United World Mission</i>
Ki Sanders	<i>World Team</i>
Larry Sallee	<i>UFM International</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Eric Villanueva	<i>United World Mission</i>
David Westrum	<i>Interlink Ministries</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ ZA ADMINISTRATIVNÍ A TECHNICKOU PODPORU

Edith Bond	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
David Gál	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Nell Harden	<i>Profesor angličtiny v důchodu</i>

O ALIANCI

Tento kurs byl připraven *Alianci pro zakládání sborů (The Alliance for Saturation Church Planting)* ve spolupráci s Projektem 250 organizace Peter Deyneka Russian Ministries. *Aliance* je společenstvím církví a misijních organizací, které usilují o mobilizaci věřících k tomu, aby naplnili všechny země střední a východní Evropy a bývalého Sovětského svazu evangelikálními sbory. Saturační zakládání sborů je strategie, která se snaží založit sbory v každém městě, vesnici a čtvrti, aby ti, kdo přijmou Krista, měli společenství, ve kterém budou moci růst a být vybaveni ke službě. *Aliance* je postavena na myšlence, že spojení sil zvyšuje efektivitu, odstraňuje duplicitu a demonstruje jednotu Kristova těla.

ČEMU VĚŘÍME:

- Božím hlavním nástrojem evangelizace a učednictví je sbor.
- Partnerství církví a misijních organizací má zásadní význam při množení sborů a rozvoji hnutí saturačního zakládání sborů.
- Výcvik vůdců je nezbytně nutný k zakládání sborů a růstu církve.
- Vyznáním víry *Aliance* je Lausanneské krédo.

CO DĚLÁME:

A. Výcvik a osobní vedení zakladatelů sborů

Aliance zajišťuje prakticky orientovaný výcvik ve stylu semináře s praktickými úkoly pro službu, který má za cíl zakládání množících se sborů.

B. Sbírání informací

Přesné informace vedou k dobrým rozhodnutím při snaze zakládat sbory. *Aliance* může pomoci s výcvikem a konzultacemi vašich potřeb při sběru informací v oblasti zakládání a růstu sborů.

C. Modlitební hnutí

Hnutí zakládání sborů začíná vizí, kterou je třeba najít a upřesnit skrze hledání Božího srdce na modlitbách. *Aliance* vám může pomoci lépe pochopit úlohu modlitebních hnutí v rámci úkolu zakládání sborů, a poradit s tím, jak budovat modlitební hnutí ve vašem okolí.

D. Sdílení vize

Jaká je Boží vůle pro vaši zemi? Bůh chce všude zakládat sbory! *Aliance* může pomoci skrze semináře o principech saturačního zakládání sborů tuto vizi rozšířit i ve vašem okolí.

DALŠÍ INFORMACE:

The Alliance for Saturation Church Planting
Regional Resource Team
H-1111 Budapest
Budafoki út 34/B III/2, MAĎARSKO
Tel: +(36-1) 466-5978 or 385-8199
Fax: + (36-1) 365-6406
E-mail: SCPAlliance@compuserve.com

Obsah

Buněčné skupinky

Lekce 1: Funkce a přínosy buněčných skupinek.....	1
Lekce 2: Principy vedení buněčných skupinek.....	7
Příloha 2A: Jak prolomit ledy	13
Příloha 2B: Příklady aktivit na setkání skupinky	19
Lekce 3: Založení buněčné skupinky.....	21
Příloha 3A: Plánovací list	25
Lekce 4: Evangelizace buněčnými skupinkami	27
Příloha 4A: Oikos	33
Lekce 5: Ukázka buněčné skupinky	37
Lekce 6: Filosofie služby buněčných skupinek	41
Lekce 7: Dynamika diskuse ve skupince	47
Příloha 7A: Buněčné skupinky: Vzorové diskusní otázky	53
Lekce 8: Péče o lidi v buněčné skupince	55
Lekce 9: Příprava nových vedoucích buněčných skupinek.....	61
Lekce 10: Diskuse otázek a problémů buněčných skupinek.....	67
Lekce 11: Dělení buněčných skupinek.....	69
Lekce 12: Služba buněčných skupinek v rámci stávajících sborů	77
Lekce 13: Dohled nad buňkami	83
Příloha 13A: Buněčné skupinky: Poslední krok.....	91

**BUNĚČNÉ
SKUPINKY**

1

LEKCE

Funkce a přínosy buněčných skupinek

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je představit výhody využití buněčných skupinek pro službu.

☞ OSNOVA LEKCE

- Buněčné skupinky se liší od obyčejných skupinek v tom, že se násobí.
- Čtyři hlavní funkce buněčné skupinky jsou společenství, uctívání, učednictví a evangelizace.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Být schopen popsat, jak se buněčná skupinka liší od obyčejné skupinky.
- Být schopen diskutovat o výhodách uplatnění buněčných skupinek při evangelizaci, rozvíjení vztahů, učednictví a zakládání sborů.

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Tato lekce obsahuje odkazy na přílohu 3A části Vize SZS (příručka 1) „Modely zakládání sborů“. Tuto přílohu byste si měli předem projít a při vyučování ji mít po ruce.

I. ZÁKLADNÍ PRINCIPY BUNĚČNÝCH SKUPINEK

A. Úvod

Stále více sborů si po celém světě uvědomuje obrovskou důležitost buněčných skupinek. Prostřednictvím služby buněčných skupinek sbory rostou a lidé používají své dary. Kristovo tělo je mobilizováno ke službě a konečným výsledkem je, že ztracení lidé nalézají Ježíšovu pravdu a lásku.

Jsou buněčné skupiny něco nového, nejnovější vrtoch nebo módní služba v církvi? Vůbec ne. Uplatnění buněčných skupinek začalo už v novozákonní církvi, kterou popisuje kniha Skutků. „Buňky“ církve se po domech scházely k uctívání, ke společenství, k tomu, aby lidé rostli ve své nově nalezené víře, a ke sdílení té dobré zprávy se sousedy a přáteli. Buňky se také scházely k větším setkáním v chrámových síních, aby uctívaly Boha, vyučovaly a evangelizovaly.

Proč používáme pojem „buněčná“ skupinka? Proč ji nenazýváme jen skupinka? Mnoho sborů má skupinky, které se scházejí k různým druhům služby, nejčastěji k biblickému studiu. Abychom porozuměli rozdílu mezi obyčejnou skupinkou a buněčnou skupinkou, můžeme použít příklad z vědy. V biologii je buňka živý a rostoucí organismus, který se znovu a znovu rozmnožuje. Hlavní rozdíl mezi buněčnou skupinkou a obyčejnou skupinkou je v tom, že buněčná skupinka se *rozmnožuje*, kdežto obyčejná skupinka se rozmnožovat nemusí. V tom je podstatný rozdíl. Ve skupince můžete provádět mnoho různých typů služby, ale jestliže jedním z cílů skupinky není růst a násobení se do nových skupinek, pak takovou skupinku nelze nazývat buněčnou skupinkou.

B. Charakteristické rysy

Namísto toho, abychom v této lekci poskytli vyčerpávající definici buněčné skupinky, budeme rozvíjet „postupné“ chápání toho, co buněčná skupinka je a co dělá, tím, jak se budeme pracovat s lekcemi o buněčných skupinkách v této příručce. Je však důležité od počátku chápat základní typické rysy kterékoliv této skupinky. Každá buněčná skupinka je:

- odhodlaná evangelizovat
- odhodlaná vychovávat a činit učedníky

- odhodlaná připravovat vůdce
- odhodlaná násobit se tak, aby se naplnilo Velké poslání

II. FUNKCE BUNĚČNÝCH SKUPINEK

Existuje mnoho způsobů, jak v procesu zakládání sborů skupinky uplatnit. Přesto buněčné skupinky, které se při zakládání sborů používají, mají některé společné součásti nebo funkce. Těmito součástmi jsou společenství, uctívání, učednictví a evangelizace. Stejně funkce můžeme objevit na příkladech rané církve v Novém zákoně. Samozřejmě že to nejsou jediné funkce, které v novozákonní církvi vidíme, ale jsou to oblasti, ve kterých buněčné skupinky a raná církev sdílejí společnou funkci.

Společenství	
V novozákonní církvi	V buněčných skupinkách
<p>Společenství, které věřící radostně prožívali, bylo jednou z charakteristických známek rané církve (Sk 2:42).</p> <p>Věřící se navzájem povzbuzovali (Žd 10:25; 1Te 5:11) a často spolu lámali chléb (Sk 2:42; Sk 20:7,11).</p>	<p>V buněčné skupince je obecně vzájemné povzbuzování, sdílení a přátelství v Kristu a slouží k tomu, aby se naplnily naše potřeby lásky, přijetí, jednoty a opory.</p> <p>Možné aktivity:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vzájemné sdílení problémů • Nesení břemen jedněch druhými • Přímlyvy v modlitbách jednoho za druhého • Společná jídla • Společná zábava s dalšími rodinami • Vzájemné povzbuzování

Uctívání	
V novozákonní církvi	V buněčných skupinkách
<p>Modlitba a chvála jsou znovu opakujícím se tématem novozákonní církve (Sk 2:47; Sk 1:14; Sk 6:4; Kol 4:2).</p> <p>Jejich uctívání vycházelo ze srdce, které bylo „radostné a upřímné“. Byla to přirozená odpověď Bohu na radost, kterou našli v Kristu a ve společenství s ostatními věřícími.</p>	<p>Uctíváním v buněčné skupince je chválení a velebení Boha tím, že se zaměřujeme na jeho charakter, skutky a slova, abychom mu udělali radost.</p> <p>Možné aktivity:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zpívání písní • Chválení Boha za jeho velikost • Díky Bohu za všechny věci • Uctívání Boha za to, kdo je • Hlasité nebo tiché modlitby • Předčítání textů k uctívání (jako jsou Žalmy) • Psaní a/nebo čtení křesťanské poezie

Učednictví	
V novozákonní církvi	V buněčných skupinkách
<p>V rané církvi byla velká oddanost „službě slova“ (Sk 6:4).</p> <p>První věřící se oddali učení apoštolů (Sk 2:42) a toto učení s tím, jak se církev rozšiřovala, nabývalo podoby dopisů apoštolů církvi (Ko 4:16; F 1:1; Ga 1:2).</p>	<p>V buněčné skupince je učednictvím proces pomoci, vyučování a poradenství, aby člověk myslí i duchem rosti do podoby Krista.</p> <p>Možné aktivity:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Učit se verše nazpaměť • Studovat biblické úseky ve skupince • Učit se, jak aplikovat Bibli do každodenního života • Trávit čas se zralejším bratrem/sestrou • Zapojit se do služby se skupinkou • Poznávat a používat duchovní dary

Evangelizace	
V novozákonní církvi	V buněčných skupinkách
<p>Sdílení dobré zprávy o Ježíši bylo pro věřící v rané církvi přirozené. Evangelizace nebyla „program“, který museli připravit, ani to nebylo něco, na co by museli být zvlášť vyškoleni — byla to Kristova láska vyjadřovaná skrze jejich životy a slova vůči lidem kolem nich (Sk 5:42; Sk 4:20). Byl to Duch svatý, který skrze ně působil (Sk 4:31), když se sdíleli o Kristu jak doma, tak na veřejných místech (Sk 20:20). Výsledkem bylo, že lidé uvěřili ve jméno Pána Ježíše a byli zachráněni (Sk 8:12; 16:31-34).</p>	<p>Evangelizací je v buněčné skupince oslovování potřebných lidí dobrou zprávou o Kristově lásce, aby mohli poznat Boha jako Otce a Krista jako Zachránce.</p> <p>Možné činnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Modlit se za nespasené přátele se dvěma dalšími lidmi v modlitební trojici • Zvat na skupinku nevěřící • Naplňovat potřeby lidí vně buněčné skupinky • Získávat přátele mezi nevěřícími • Sdílet se s nevěřícími o Kristu

III. PŘÍNOSY BUNĚČNÝCH SKUPINEK

A. Přínosy pro evangelizaci

Naše sbory mají příliš často viditelné nebo neviditelné bariéry, které lidem brání přijít. Máme tradice, máme určité způsoby oblékání a možná máme dokonce očekávání od těch, kdo nás navštíví. Tradice může být dobrá, aby poskytla dojem společenství a kontinuity, ale lidem „zvenčí“ může přicházení do sboru skutečně ztěžovat.

Výzkum ukázal, že je pro lidi obtížné překonat kulturní překážky, aby přišli do církve. Pokud si všimnou, že se musí jinak oblékat, jinak chovat nebo předstírat, že jsou někým, kým nejsou, nebudou do sborů chodit. Mají pocit, jako by mezi nimi a církví byla obrovská propast, kterou je obtížné překročit.

Buněčné skupinky poskytují mnohem přirozenější „most“ k nevěřícím. Když členové buněčné skupinky rozvíjejí vztahy s nevěřícími přáteli, je pro ně mnohem přirozenější pozvat je na setkání skupinky. A příchod na malé, neformální setkání je pro nevěřícího mnohem méně hrozivý, než jít na místo, kde nikoho nezná a kde si není jist, jaká jsou tam „pravidla“.

V Janovi 13:35 Ježíš řekl: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ Když návštěvníci přicházejí do buněčné skupinky, jedním z nejmocnějších svědectví je péče a podpora, která ve skupince je. Měli by vidět rozdíl v našich postojích, slovech a činech a měli by se začít ptát, proč jsme jiní. Když vidí ve skupince lásku a začínají tu péči a lásku prožívat na sobě, bude je to přitahovat k jejímu zdroji — Ježíši.

B. Přínosy pro rozvoj vztahů

Když se díváme na Ježíšovu službu tady na zemi, je důležité si všimnout, že se rozhodl žít ve společnosti svých učedníků. Těchto dvanáct mužů se společně modlilo, spolu uctívali Boha, učili se z Ježíšových slov a příkladu, společně jedli, povzbuzovali jeden druhého a společně hlásali dobrou zprávu o spasení. Samozřejmě není náhoda, že si Ježíš k přípravě svých učedníků na službu zvolil skupinu. Jejich skupinka byla první „buňkou“ organismu, který byl jako hořčičné zrnko z podobnosti v Matouši 13 — na počátku velmi malé, ale pak se rychle rozrostlo do velkých rozměrů.

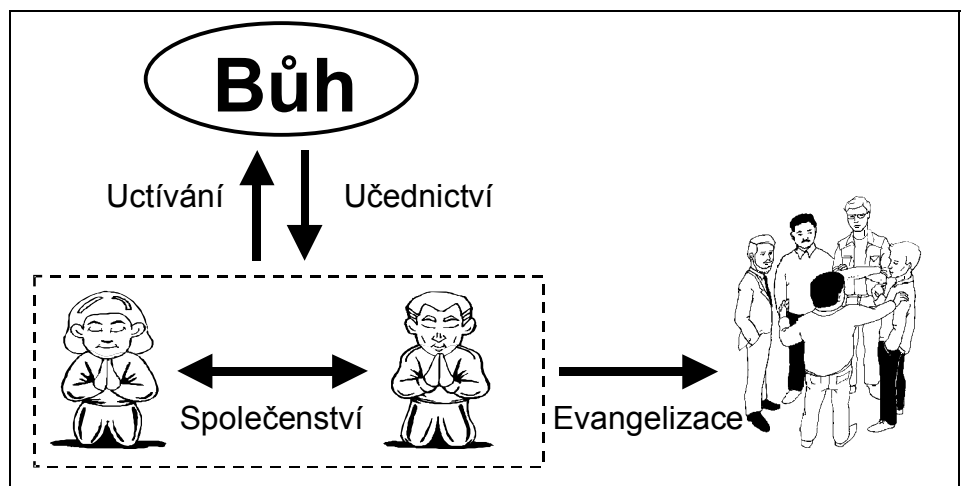
Služba, která se děje v buněčných skupinkách, má mnoho přínosů, a jedním z nich je přirozený rozvoj vztahů ve skupince. Každá z činností, ke které se skupinka schází, jako je uctívání, učednictví a evangelizace, podporuje jedinečný druh vztahu. Tyto vztahy, které jsou také vidět na obrázku 1.1, jsou:

Společenství: člověk k člověku

Uctívání: člověk k Bohu

Učednictví: Bůh k člověku

Evangelizace: Kristovo tělo ke ztraceným

Obrázek 1.1 Čtyři druhy vztahů v buněčné skupince

V buněčné skupince tráví její členové spolu čas, účastní se společně služby, povzbuzují se a modlí jeden za druhého, pomáhají jeden druhému v zápasech a potřebách. Jejich láska a oddanost vůči Bohu a jednoho vůči druhému má sílu a hloubku. Mají pocit, že někam patří, že jsou součástí společenství, které se o ně stará. Když členové skupinky rostou ve vzájemné lásce, je něco velmi zvláštního na tom, jak společně Boha uctívají a vyjadřují mu svou lásku.

Buněčná skupinka poskytuje také ideální prostředí pro rozvoj vzdělávacích nebo učednických vztahů. Je v ní více zralých věřících, kteří mohou jít bok po boku mladším věřícím, povzbuzovat je, učit je a společně s nimi sloužit.

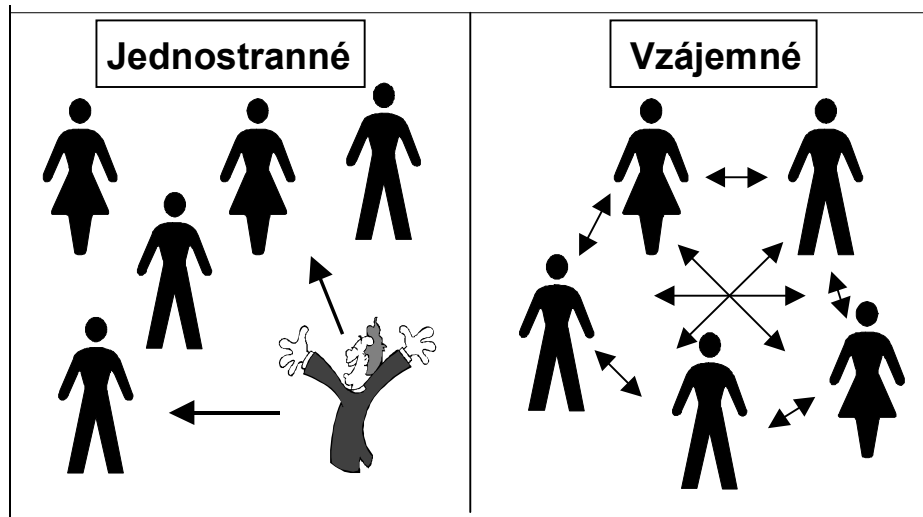
Protože jedním z cílů buněčné skupinky je růst a násobení, její členové budou neustále hledat způsoby, jak oslovit ztracené lidi kolem sebe. Budou moci sdílet své nápady a jeden od druhého se učit různými způsoby jak ukazovat na Krista svým rodinám a přátelům. V buněčné skupince existuje odhodlání budovat vztahy s nevěřícími, aby s nimi mohli sdílet dobrou zprávu o Ježíši.

C. Přínosy pro učednictví

V Římanům 14:19 (NS) se říká: „A tak usilujme o to, co vede k pokoji, a o to, co slouží k společnému budování.“ Buněčné skupinky poskytují místo, kde je možné sloužit věřícím a kde oni mohou sloužit ostatním. Bible ukládá jasné zodpovědnosti, které mají věřící vůči sobě navzájem. K tomu všemu přirozeně dochází v buněčné skupince, když každý její člen slouží podle svého obdarování.

Služba mezi věřícími je důležitou stránkou buněčného sboru. Věřící se mají snažit vynikat v darech, které budují církev (1K 14:12). Duchovní dary byly dány k přípravě Božího lidu k dílu služby tak, aby

se budovalo Kristovo tělo (Ef 4:12). Předpokládá se, že se budeme vzájemně povzbuzovat (1Te 4:18) a říkat slova, která ostatním pomohou, kde je třeba (Ef 4:29). Abychom si mohli vzájemně pomáhat, musíme sdílet břemena jedni druhých (Ga 6:2). A naší největší touhou by mělo být prokazování úcty jeden druhému v bratrské lásce (Ř 12:10) a hluboká vzájemná láska (1P 1:22). Právě dynamika buněčné skupinky poskytuje věřícím přirozený a účinný způsob, jak naplnit biblické poslání ve vzájemném budování (viz obrázek 1.2).

Obrázek 1.2 Vzájemné budování

Buněčné skupinky jsou také místem, kde se objevují, rozvíjejí a používají duchovní dary každého člena. V prostředí buněčné skupinky se každému člověku dostává výživy a povzbuzení, aby zjistil své duchovní obdarování prostřednictvím zapojení do služby buňky. Tímto způsobem věřící rostou ve víře a dospělosti a mají příležitost, aby je v učednictví vedli zralější křesťané. A časem budou i oni tento proces opakovat a začnou činit učedníky z těch lidí ve skupince, kteří jsou duchovně méně zralí.

Mnoho nových křesťanů bude mít problémy a potřeby, se kterými jim skupinka může pomoci. Buněčná skupinka může účinně pečovat o tělesné, duchovní, společenské a citové potřeby lidí a naplňovat je. Členové skupinky rostou ve vzájemném poznání a lásce prostřednictvím sdílení těchto potřeb a také skrze společné úsilí k jejich naplnění. Pro mnoho lidí to bude poprvé, kdy zjistí, že pravdy z Bible se mohou týkat jejich každodenního života. Naučí se, jak pro sebe studovat Bibli a jak aplikovat to, co se naučili, na problémy a potíže, před kterými stojí.

D. Přínosy pro budování vůdců

Další kladnou stránkou zakládání sborů za použití buněčných skupinek je otázka vedení. Robert Logan ve svém článku *Násobení buněčných skupinek* říká: „O kolik lidí se jeden Duchem naplněný člověk může postarat nebo kolik jich vyškolí? Kristus si stanovil hranici na dvanáct. Ale teď jsme tady my – pastoři a vedoucí, kteří se do svého ovčince snažíme zatahnout lidi a pak se bez cizí pomoci postarat o jejich potřeby ve skupinkách o 50, 100, 250, 500 a někdy 1000 lidech! Jsme snad větší než nás Mistr? I když to trochu závisí na kulturních odlišnostech, zdá se, že deset je v průměru ideální počet lidí, o které se Duchem naplněný křesťanský laický služebník může přiměřeně postarat.“ Přínosem *buněčných skupinek* je, že vedoucí zodpovídají za duchovní rozvoj jen několika lidí — ne desítek nebo stovek. To vylučuje vedoucí, kteří se snaží sloužit až do úplného vyčerpání.

Buněčný přístup také zapojuje více lidí do úlohy laických vedoucích a dává jim příležitost rozvíjet svůj duchovní dar vedení. Namísto „profesionálního duchovenstva“, které dostává své postavení ve vedení na základě toho, co ví, vedoucí *buněčných skupinek* se kvalifikují svou zralostí a schopností, kterou projeví skrze svou službu v buněčné skupince.

E. Přínosy pro zakládání sborů

Použití buněčných skupinek má v procesu zakládání sborů mnoho výhod. Abyste založili nové sbory, je zapotřebí evangelizovat, budovat nové věřící ve víře, připravovat nové vedoucí a zajistit, aby

všechny funkce sboru fungovaly. Buněčné skupinky poskytují prostředek k dosažení těchto cílů. Buňky také dávají novému sboru pocit společné totožnosti.

Existuje mnoho způsobů, jak založit sbor. Vzpomeňte si na přílohu 3A, části Vize SZS z příručky 1: „Modely zakládání sborů“. Některé nové sbory jsou založeny z existujících shromáždění (model dceřiného sboru). Jiné založí tým zakladatelů, který je do nové oblasti vyslán z nějakého existujícího sboru (kolonizační model). A ještě další jsou zakládány nezávisle na existujících církevních strukturách (model misijního týmu). Některé sbory vznikají ve formálních církevních budovách a jiné se scházejí neformálně v domovech lidí. Výhoda buněčných skupinek je v tom, že je může zakladatel sboru s užitekem použít bez ohledu na to, jaký druh strategie zakládání sborů používá.

Ve strategii zakládání sborů je touhou zakladatele naplnit oblast sbory, které se reprodukují a samy zakládají nové sbory. Jaké jsou některé tradiční překážky k růstu církve a reprodukci? Neefektivní evangelizace, nedostatek učednictví, nedostatek peněz, nedostatečný počet vyškolených vedoucích; docela často také chybí vize zasáhnout ztracené pro Krista. Buněčné skupinky poskytují přirozenou a účinnou cestu k evangelizaci, učednictví nových věřících a přípravě nových vedoucích. Jestliže se skupinky scházejí po domech, není možná zapotřebí formální církevní budovy. Vyloučení těchto nákladů pak sboru umožňuje zakládat nové sbory tehdy, když jsou připraveny buněčné skupinky, a ne až když jsou k dispozici finanční prostředky. Jinými slovy, nedostatek peněz není pro přirozený růst církve překážkou.

Buněčné skupinky dávají schopnost rozvíjet strategii, pomocí které celé sousedství, město nebo kraj mohou být nasyceny účinným svědectvím o Kristu. Bez tradičních překážek růstu mohou buněčné skupinky vzkvétat. Jednoduše řečeno, *uplatnění buněčných skupinek usnadňuje zakládání nových sborů.*

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. V čem spočívá hlavní rozdíl mezi malou skupinkou a buněčnou skupinkou?
2. Je možné službu „jednoho druhému“ dělat při tradičních církevních bohoslužbách v neděli ráno? Jaký bude mít na křesťana dopad, nebudou-li jeho potřeby naplněny? Budou v takovém případě noví křesťané růst a zrát?
3. Existují ve vašem sboru nějaké překážky, které by nevěřícímu, který ve sboru nikdy nebyl, bránily přijít na jedno z vašich shromáždění? Jak je možné buněčné skupinky použít jako „most“ k nevěřícím?
4. Jak je všeobecně možné použít buněčné skupinky jako součást účinné strategie saturačního zakládání sborů.

AKČNÍ PLÁN

1. Najděte křesťanského přítele nebo známého, který o buněčných skupinkách neví. Vysvětlete mu přínosy buněčného přístupu ke službě a požádejte ho, aby vám uvedl důvody, proč s vámi souhlasí nebo ne. Je-li to možné, diskutujte o jeho odpovědích s ostatními účastníky, kteří studují tyto materiály.

LITERATURA

Logan, Robert: *Multiplication of Cell Groups*. Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell. Co, nedistribučováno.

Principy vedení buněčných skupinek

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je poskytnout všeobecný přehled úkolů a povinností vedoucího buněčné skupinky.

☞ OSNOVA LEKCE

- Čtyři hlavní funkce buněčné skupinky musejí být v rovnováze.
- Je nezbytně nutné připravovat učedníka na vedoucího.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět jedinečné roli vedoucího buněčné skupinky v její celkové službě.
- Rozumět zodpovědnostem vedoucího za každou z aktivit na setkání buněčné skupinky.
- Znat principy efektivního plánování růstu a násobení buněčné skupinky.
- Připravit ukázkový plán pro „první“ setkání buněčné skupinky.

☞ PŘÍLOHY

- 2A Jak prolomit ledy
- 2B Příklady aktivit na setkání skupinky

I. CELKOVÉ POJETÍ VEDENÍ

A. Být vzorem křesťanského života

Protože evangelizace je nepostradatelným prvkem služby buněčné skupinky, v každé době v ní budou s největší pravděpodobností nějací noví nebo duchovně nezralí věřící. Mnoho z těchto lidí nechápe, co to znamená být křesťan, ani co to znamená Bohu sloužit. Vedoucí buněčné skupinky má výsadu učit je tyto věci na příkladu toho, co říká a dělá. Potřebuje být vůči své skupince otevřený v požehnáních i těžkostech svého života. Měl by se skupinkou sdílet o vítězstvích i zápasech ve svém chození s Pánem a o tom, jak reaguje na různé okolnosti. To členy buněčné skupinky nejen povzbudí, ale také jim to pomůže naučit se, jak velmi prakticky žít to, čemu věří.

Když vůdce vyučuje „příkladem“, členové skupiny budou moci křesťanský život lépe pochopit a předat ho ostatním. Je to jedna z metod vyučování, kterou se svými učedníky používal Ježíš. Když s ním trávili čas, učili se jednoduše tím, že ho sledovali a poslouchali. V 1Te 1:6-7 (NS) Pavel, Silas a Timoteus popisují, jak se Tesaloničtí stali „těmi, kdo napodobují“ je i Pána a jsou „vzorem všem věřícím v Makedonii a v Acháji“. V 1. Korintským 11,1 nařizuje Pavel věřícím: „Jednejte podle mého příkladu, jako já jedním podle příkladu Kristova.“ Vedoucí buněčné skupinky by měl být způsobem života a službou příkladem, který jeho skupinka může následovat.

B. Připravovat nové vedoucí

Jedním ze základních účelů každé buněčné skupinky je rozmnožit se. Když je skupinka připravena k násobení, je zapotřebí člověka, který byl předtím připraven a vystrojen, aby novou skupinku jako vedoucí převzal.

Jednou z výhod buněčných skupinek je to, že poskytují vynikající prostředek, jak připravovat nové křesťanské vedoucí. Jednou z prvních priorit vedoucího buněčné skupinky je s modlitbou vybrat ze skupinky člověka, který bude „učedníkem“ na vedoucího. Tento člověk by měl vykazovat určitou schopnost a nadání pro vůdcovství, ale v žádném případě nebude mít všechny kvality efektivního

vedoucího. Jedním z úkolů vedoucího buněčné skupinky pak je, aby tomuto učedníkovi byl učitelem (rádcem). Takový člověk pak musí nejen poslouchat a dívat se, co vedoucí buněčné skupinky dělá, ale musí mít též aktivní roli ve službě vedení. Lekce 9 o buněčných skupinkách „Příprava nových vedoucích buněčných skupinek“ v příručce 3 se bude podrobně zabývat celým procesem přípravy nového vedení. Nejdůležitější věc, na kterou je třeba při zakládání nové skupinky pamatovat, je to, že Bůh si v ní chce povolát jednoho nebo více lidí, aby se z nich samých stali vedoucí buněčné skupinky.

C. Vystrojit a uvolnit ke službě

Každý křesťan by měl vědět, jaký duchovní dar (či dary) mu Duch Svatý dal, a měl by se naučit tyto dary užívat. Naneštěstí mnoho věřících má málo příležitostí své duchovní obdarování uplatnit, i když ví, v čem spočívají (a mnoho věřících to neví). Podstata buněčných skupinek umožňuje křesťanům nejen objevit duchovní své obdarování, ale také ho rozvíjet a používat ve službě.

Vedoucí buněčné skupinky by měl najít způsoby, jak členům pomoci jejich duchovní obdarování objevit. Existuje několik „testů“ a „duchovních inventur“, které jsou k dispozici, aby člověk duchovním darům všeobecně porozuměl a aby mu pomohly vidět, který z nich mu možná Duch Svatý dal. Docela často se obdarování člověka může potvrdit, až když se dotyčný začne zapojovat do různých druhů služby.

Vedoucí buněčné skupinky musí v tomto procesu poskytnout příležitosti jak k objevení duchovních darů, tak k jejich použití ve službě. To se děje na prvním místě prostřednictvím důsledného a rostoucího přenášení služby na členy skupinky. Vedoucí bude zprvu moci delegovat jen velmi malé úkoly, ale s růstem a zráním skupinky by se měl postupně snažit do jejích aktivit a služby zapojit každého člena.

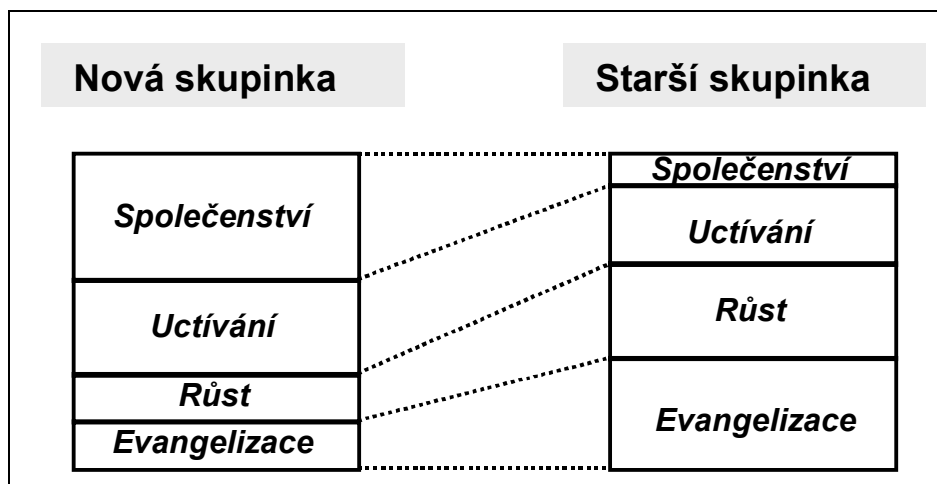
II. VEDENÍ SETKÁNÍ BUNĚČNÉ SKUPINKY

Neexistuje žádný „správný“ formát setkání buněčné skupinky. Je zodpovědností vedoucího rozhodnout, jak budou setkání organizována a vedena. Avšak každé setkání by mělo obsahovat nějaký čas na každou ze čtyř funkcí buněčné skupinky (společenství, uctívání, růst a evangelizace).

„Typické“ setkání buněčné skupinky může mít následující pořadí:

- Začíná časem společenství a sdílením mezi členy skupinky.
- Následuje chvíle uctívání s modlitbami, zpěvem a chválením Boha.
- Poté je čas na studium Bible a diskusi.
- Pak skupinka přejde ke sdílení vize služby, ve kterém členové diskutují o osobních a skupinkových aktivitách, které slouží k oslovení přátel, sousedů a snad i větších skupinek evangeliem. To může zahrnovat i modlitbu za konkrétní jednotlivce, které skupinka ještě nepozvala.

Množství času stráveného každou činností závisí na tom, jak dlouho se už skupinka schází. Zpočátku potřebuje nová skupinka více času na společenství a méně na diskusi o Bibli. Časem bude důraz kladen stále více na studium Bible a evangelizaci. Tato proměnlivá rovnováha je znázorněna na obrázku 2.1.

Obrázek 2.1 Vyvážení funkcí v buněčné skupince

Dohromady by celé setkání obecně nemělo trvat déle než 90 minut. Skupinka může například strávit 20 minut společenstvím, 20 minut uctíváním, 30 minut probíráním Bible a 20 minut evangelizací.

Vedoucí má zodpovědnost včas setkání zahájit, přecházet od jedné činnosti k další a včas setkání ukončit. Každá ze čtyř funkcí buněčné skupinky je pro růst a zralost členů životně důležitá, takže vedoucí musí zajistit, aby skupinka strávila čas každou z nich.

Vedoucí buněčné skupinky má také zodpovědnost za plánování a vedení každého jejího setkání. Jak bude buňka růst a dozrávat, bude moci vedoucí delegovat různé činnosti během setkání na další členy skupinky. Každá část setkání potřebuje určitý druh přípravy.

A. Místo

Vedoucí se musí rozhodnout, kde se bude skupinka scházet a kdo bude hostitelem. Docela často je jím právě vedoucí. Hostitel musí zajistit, aby v místnosti bylo kde sedět tak, aby lidé viděli jeden na druhého (kruh umožňuje největší vzájemné působení mezi členy). Případně může hostitel připravit také občerstvení (které může být tak skromné jako čaj nebo káva).

B. Společenství

Společenství je chvíle, která může být formální i neformální podle toho, jak si to vedoucí přeje. Jsou-li ve skupince noví členové nebo návštěvníci, doporučuje se použít nějakou činnost na prolomení ledů, aby se lidé cítili vítáni a aby se každý člověk ve skupince mohl o ostatních víc dozvědět. Společenství je chvíle, kdy členové zjišťují, co se dělo v životech ostatních členů, aby je povzbudili, sdíleli s nimi radosti a zármutky a budovali jeden druhého.

Příklady činností, které pomáhají členům buněčné skupinky lépe poznat jeden druhého, najdete v Příloze 2A, „Jak prolomit ledy“.

C. Uctívání

Uctívání v buněčné skupince připravuje členy na zbývající část setkání, zvláště když očekávají, že k nim Bůh bude prostřednictvím chvíle diskuse nad Biblii mluvit. Má-li vedoucí nebo někdo ve skupince hudební nadání, je možné jako doprovod chvíle uctívání použít kytaru, klavír nebo jiný hudební nástroj. Jestliže ne, Boha stejně tak těší slyšet chvály zpívané z radostných a upřímných srdcí!

D. Modlitba

Modlitba bude součástí každé z činností během setkání buněčné skupinky. Vedoucí by měl setkání začít a ukončit modlitbou. Vedoucí by měl vzít v úvahu, že modlit se nahlas bude pro nové členy velmi nepohodlné, a měl by dát jasně najevo, že je to dobrovolné. Až ve skupince stráví noví věřící více času a za pomoci ostatních získají větší jistotu, budou to dělat sami.

Na modlitbu přirozeně dojde během chvíle uctívání, ale vedoucí musí plánovat modlitbu také během chvíle evangelizace a obecnství. *Modlitební trojice* jsou tři lidé, kteří se společně konkrétně modlí za

spasení tří přátel nebo známých každého z nich (tj. tři věřící se modlí za devět nevěřících), a i to může být součástí evangelizační chvíle. Během chvíle společenství je možné sdílet modlitební náměty a skupinka se pak za ně může modlit. Jiná možnost je modlit se ve skupinkách po dvou, což lze použít na povzbuzení k modlitbám mladších křesťanů (kteří se jinak budou před skupinkou možná příliš stydět) stejně jako ke sdílení osobnějších potřeb.

E. Biblická diskuse

Povinností vedoucího buněčné skupinky je buď připravit nějakou lekci pro diskusní čas nad Bibli, nebo tento úkol delegovat na někoho, kdo má dar vyučování. Induktivní biblické studium je jednou z metod, kterou by měli členové buněčné skupinky používat a naučit se ji tak, aby se mohli sytit z Božího slova sami. I když induktivní biblické studium není jedinou metodou, kterou je možné použít, cílem chvíle pro biblickou diskusi by mělo být objevení biblické pravdy a zjištění, jak ji aplikovat do životních situací.

Slovo varování: mnoho skupinek klade příliš velký důraz na biblické studium, protože to byl model, který vyzorovali ve svých minulých sborových zkušenostech. Nadměrný důraz na čas studia Bible odvádí od ostatních aktivit buňky. Je životně důležité, aby vedoucí udržel rovnováhu všech čtyř funkcí buněčné skupinky.

F. Učednictví

K učednictví dochází tehdy, když vědomě někomu pomáháme, aby se svým charakterem více podobal Kristu a aby byl plodnější ve službě. Nový křesťan má zvláštní potřeby a vypořádává se s pochybnostmi, zábranami, neznalostí v duchovních věcech, s duchovní opozicí a s pocitem „nepohodlí“ na neznámém území. Potřebuje skutečnou a upřímnou péči svého duchovního rodiče, pro kterého bude jeho blaho vrcholnou prioritou. Nový křesťan potřebuje mít někoho, s kým může diskutovat o otázkách, a někoho, o kom ví, že mu na něm záleží. Kvůli důvěrné povaze učednického vztahu, by muze měli vést k učednictví jen muži a ženy by měly vést k učednictví ženy.

Vedoucí buněčné skupinky by měl novému křesťanu ve skupince vždy přiřadit duchovního „rodiče“. Nikdy by se nemělo stát, že nový křesťan nemá nikoho, kdo by jej učednikoval a staral se o něho. Skupinka také v tomto procesu pomůže, ale právě tak, jako Ježíš měl se svými učedníky vzájemný vztah, tak i každý nový křesťan musí mít jednoho člověka, s nímž může takový vztah sdílet.

Nezapomínejte, že vedoucí buněčné skupinky musí také s modlitbou vybrat někoho, kdo bude učedníkem na vedoucího, někoho, koho bude vedoucí v učednictví vést, aby se stal vedoucím vlastní buněčné skupinky. Učedník by se měl s vedoucím buněčné skupinky zapojovat do všech stránek služby, aby mohl vidět a zakoušet vedení buněčné skupinky z první ruky.

G. Evangelizace

Odpovědností vedoucího buněčné skupinky je také předávat jejím členům vizi služby. Vedoucí dává skupince vizi potřeby evangelizovat a rozvíjet vztahy, jež poskytnou přirozenou cestu ke sdílení Krista. Vedoucí pomáhá lidem uvědomit si, jak jejich jednotlivé snahy evangelizovat zapadají do úsilí celé skupinky. Také je možné dělat to studiem biblických úseků, které křesťany nabádají, aby říkali dobrou zprávu, a pak členy vyzvat, aby tyto texty aplikovali do svých životů.

Chvíle pro evangelizaci během setkání buněčné skupinky je výbornou příležitostí vyprávět svědectví o tom, jak Bůh působí v životech jejích členů k tomu, aby evangelizovali s Kristovou láskou. Je to také čas, kdy může vedoucí buněčné skupinky jejím členům připomenout jak potřebu, tak proces násobení jejích skupinky na dvě buněčné skupinky.

III. ŘÍZENÍ BUNĚČNÉ SKUPINKY

I když nikdo nemá požitky z papírování, existuje několik důvodů, proč by měl vedoucí se svou skupinkou pracovat na přípravě plánů cílů a úkolů buňky.

- **Zodpovědnost:** Jako křesťané musíme být dobří správci prostředků, které nám Bůh dal, včetně času a úsilí, které vkládáme do vedení buněčné skupinky. Plánování pomáhá nejlepším možným způsobem využít naše omezené zdroje.
- **Růst:** Jestliže srovnáte buněčnou skupinku s lodí na cestě, může plán znamenat rozdíl mezi skupinkou, která pluje určeným směrem a je velmi plodná, a skupinkou, která bez cíle bloudí, kamkoliv ji vítr

zanese. Bůh touží, aby buňky v církvi rostly a množily se, a tak se dopracovávaly k cíli Velkého poslání. S náležitým plánováním zůstane skupinka zaměřena na cíl a dosáhne růstu, rozvoje a množení.

Plánování zahrnuje jednoduchý postup o třech částech:

- Modlete se a žádejte Boha, aby vám dal při plánování moudrost (Jk 1:5).
- Snažte se pro skupinky stanovit *realistické* cíle a úkoly a udělejte si časovou osu s daty pro každý úkol a cíl.
- Do tohoto časového plánu zahrňte pravidelná data pro *vyhodnocení* vašeho pokroku.

Když budete v tomto procesu modliteb, plánování a přezkoumávání pokračovat, uvidíte oblasti, které vyžadují pozornost a kroky, které je potřeba podniknout, abyste dosáhli stanovených cílů. Příležitostně může vaše buněčná skupinka potřebovat upravit své cíle a data, ale to je normální součástí procesu plánování.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Měl by vedoucí buněčné skupinky delegovat aktivity a zodpovědnosti na všechny její členy a ne jen na učedníka? Proč ano nebo proč ne?
2. Proč je důležité, aby byl každému novému členu skupinky přidělen duchovní „rodič“, který by z něj vychovával učedníka?
3. Jak dlouho od vzniku skupinky by měl vedoucí buňky čekat, než si vybere učedníka? Jaké druhy činností může vedoucí dělat s aspirantem, aby ho připravil na vedení vlastní skupinky?
4. Proč by se měl vedoucí buněčné skupinky obtěžovat jak přípravou všeobecného plánu pro skupinku, tak i plánu pro jednotlivá setkání? Proč skupinku jen tak nenechat, aby se „přirozeně“ vyvíjela, jakýmkoliv směrem bude chtít?

AKČNÍ PLÁN

1. Projděte si Přílohu 2B „Příklady aktivit na setkání skupinky“. Tato příloha obsahuje nápady, které se dají využít v průběhu každé ze čtyř částí setkání buněčné skupinky. Vedoucí skupinky může tyto návrhy použít v nezměněné podobě nebo si je podle potřeby přizpůsobit.

LITERATURA

Trinity Christian Center, *Cell Growth and Evangelism Strategy Seminar*, nepublikováno, nedatováno.

Jak prolomit ledy

„Ledoborce“ jsou jednoduše zábavné, nenátlakové způsoby, jak lépe poznat ostatní lidi. Často je možné je použít během chvíle společnosti v nové buňkové skupině. Několik poznámek:

- „Ledoborec“ musí být pro skupinu přiměřený. Je-li příliš dětinský, lidé se nebudou cítit dobře. Pokud je příliš hrozivý, lidé se budou držet zpátky.
- Dejte jasně najevo, že se očekává účast všech přítomných.
- Některé „ledoborce“ je možné použít vícekrát.
- Buďte citliví vůči lidem, kteří se při hře nebo aktivitě necítí dobře.
- S postupem životního cyklu buněčné skupiny, během kterého se skupinka stále víc stmeluje, jsou „ledoborce“ kratší a méně důležité. Během prvních dvou setkání můžete „ledoborcem“ strávit polovinu času, ale za několik měsíců je k tomu potřeba jen deset nebo patnáct minut.

ÚVODNÍ OTÁZKY

Když ti bylo mezi sedmi a čtrnácti lety...

- Kde jsi bydlel? Kolik máš bratrů a sester?
- Jaký druh dopravy tvoje rodina používala?
- Ke kterému člověku jsi měl nejbližší?
- Kdy se pro tebe Bůh stal víc než slovem?

KDO JSEM?

Na proužky papíru napište jména slavných a/nebo biblických postav a přilepte každému jeden na záda. Nikdo si svůj proužek nemůže sám přečíst. Musí chodit po místnosti a ptát se vždy jen jednou otázkou na to, kdo je, dokud neuhodne.

VSADÍM SE, ŽE TO NEVÍŠ

Každý člověk ve skupině napíše na čistý kus papíru něco, o čem si myslí, že o něm nikdo ve skupině nebude vědět. Kusy papíru se složí, dobře zamíchají a očíslovají. Pak je určený člověk začne číst, přičemž řekne nejprve číslo. Každý člen skupiny si pak začne sestavovat seznam lidí, který nejlépe odpovídá přečteným vodítkům. Po přečtení posledního vodítka vyhrává člověk, který má nejvíce správných přiřazení.

PŘEDSTAVOVÁNÍ

Každý člověk ve skupině má několik minut na promyšlení otázky, kterou položí ostatním lidem ve skupině. Když si všichni otázku promysleli, měli by se začít mezi sebou pohybovat a klást své otázky. Zapište si jméno a odpověď každého člověka. Po asi deseti minutách pak každý v kruhu skupiny řekne, co se o ostatních lidech dověděl. Čím lepší otázky, tím tvořivější a pronikavější odpovědi dostanete.

DVĚ PRAVDY A LEŽ

Každý o sobě napíše dvě pravdivé věci a jednu lež. Každý potom rozhoduje, ke komu který kus papíru patří a které jeho prohlášení bylo nepravdivé. Můžete také vypustit první část, tzn. že každý člověk si drží svůj papír a lidé jen hádají, které prohlášení je nepravdivé. (Není fér, když si někdo zvolí lež, která je velmi blízko pravdě.)

ZPRÁVY O POČASÍ

V kruhu jeden po druhém, počínaje vedoucím, popište, jak se cítíte, slovy předpovědi počasí — polojasno, slunečno atd. Účastníci mohou vysvětlit, proč se rozhodli pro svůj druh počasí. Vedoucí uvede příklad pro depresi.

PROCHÁZKA DŮVĚRY

Utvořte ze skupiny dvojice. Jednomu člověku v každé dvojici zavažte oči. Člověk s nezavázanýma očima vede toho druhého blížkým okolím místa setkání. Snažte se obstarat mnoho různých zkušeností — nechte člověka se zavázanýma očima jít po schodech, jít ven a dovnitř, pomozte mu nahmatat různé předměty, jděte na různá místa, chodte po různých povrchích (tráva, podlaha, bláto), ale od začátku procházky nic neříkejte. Všechny pokyny musíte sdělovat beze slov. Po asi pěti minutách se vystřídejte. Po dalších pěti minutách se skupina znovu sejde. Pověďte si o tom, jaké pocity jste měli, když jste měli zavázané oči, když jste se dotýkali různých předmětů atd. Jak jste vnímali druhého člověka? Jaké to bylo nemít žádnou kontrolu nad tím, co se děje? Co jste se dozvěděli o sobě? Jak se to týká vašeho vztahu s Bohem ... nebo s ostatními?

HRA S MINCEMI

Máte-li na setkání někdy nové lidi, můžete k prolomení ledů použít tuto hru. Každému dejte deset mincí. Každý člověk musí o sobě říct jednu věc, která je odlišná od všech ostatních. (Například dobrodružný člen skupiny může říct: „Vylezl jsem na Gerlachovský štít“) Mluvčí dá svou minci doprostřed. Jestli i jiný hráč vyšplhal na Gerlachovský štít, může také položit minci. První člověk, který se zbavil všech svých mincí vyhrává.

SKUPINOVÉ PARODIE

Pro tuto aktivitu potřebujete dvě družstva a dvě místnosti. Rozdělte skupinu na dvě družstva. Družstvo A vymyslí nějaké posuňky nebo činnost, kterou má družstvo B znázornit (např. u snídaně) bez použití slov. Družstvo A jen jedinému člověku (nazveme ji Laura) z družstva B řekne, o jakou činnost jde, a Laura to nesmí říct nikomu jinému. Družstvo B čeká v první místnosti, zatímco Laura vezme do druhé místnosti dalšího člověka ze svého družstva (nazveme ho Michal). Ve druhé místnosti družstvo A sleduje, jak Laura hraje danou činnost pro Michala (pamatujte, ani slovo!). Pak se Laura vrátí do první místnosti a pošle někoho dalšího z družstva B. Michal pak předvede činnost dalšímu člověku, vrátí se do první místnosti a zase pošle někoho ze svého družstva. Tento postup se opakuje, dokud poslední člověk z družstva B danou činnost neuvidí. Tento poslední člověk, pak musí uhodnout, o co jde. Družstva se pak vymění a družstvo B vymyslí aktivitu, kterou bude předvádět družstvo A.

ODPOVĚDI A JEJICH AUTOŘI

Napište na kousky papíru čtyři nebo pět nenátlakových otázek, které mohou o člověku něco prozradit (např. „Co je tvoje oblíbená věc?“ „Co zatím neumíš, ale přál by sis to umět?“ „Jak si představuješ ideální dovolenou?“ Lidé by měli odpovědět na všechny otázky, nebo alespoň na tři, ale řekněte jim, aby své papíry nepodepisovali. Vedoucí pak všechny listy posbírání, přečte odpovědi a každý se snaží uhodnout, kdo jak odpovídal.

VŠICHNI MOJI SOUSEDI

Začíná se tím, že se všichni posadí na židle do kruhu a jeden člověk se postaví doprostřed. Člověk uprostřed musí najít nějaké „sousedy“. K tomu o sobě musí říct nějaké pravdivé prohlášení, které snad bude platit i o jeho sousedech (např.: „Všichni moji sousedi hrají na klavír.“). Každý člověk, který to o sobě taky může pravdivě prohlásit, musí vstát a najít si nové místo. Nesmí se přitom vrátit na židli, na které seděl. Stejně tak si hledá židli člověk uprostřed, takže pokaždé nakonec zůstane někdo bez židle. A zase o sobě musí říct něco pravdivého a čekat na nějaké „sousedy“, o kterých to prohlášení také platí.

SKUPINOVÁ DISKUSE

Následuje řada otázek, které je možné použít během chvíle společenství. Všimněte si, že některé z těchto otázek jsou vhodné pro nové skupiny a některé otázky se lépe hodí pro skupiny, ve kterých se členové už trochu znají:

- Co bylo nejtájnějším okamžikem ve tvém životě?
- Co nám můžeš říct o svém prvním rande?
- Čeho v životě nejvíce lituješ?

- Jakou nejtěžší věc jsi v životě udělal?
- Jaké největší pocty se ti kdy dostalo?
- Kdo je tvůj nejlepší pozemský přítel? Popiš ho (ji).
- Kterou místnost ve vašem domě máš nejvíc rád?
- Které jedné věci chceš příští týden dosáhnout?
- Kde ses jako dítě cítil nejhřejivěji a nejbezpečněji?
- Kdybys měl stroj času, který bude fungovat jen jednou, který okamžik v budoucnosti nebo minulosti bys navštívil?
- Kdy jsi naposled dělal něco poprvé?
- Tvoji přátelé začnou u jídla znevažovat vašeho společného kamaráda. Co uděláš?
- Kdyby sis mohl vzít pilulku, která ti umožní žít do tisíce let, udělal bys to? Proč?
- Když uděláš něco hloupého, jak moc tě trápí, že si toho ostatní všimnou a smějí se?
- Chtěl bys znát přesné datum své smrti?
- Kdybys mohl změnit dvě věci na tom, jak jsi byl vychován, co by to bylo? Pokud pocházíš z rozvedené rodiny, jak tě to ovlivnilo?
- Kdo je tvůj oblíbený příbuzný? Proč?
- Jaká je tvoje nejmilejší vzpomínka z dětství na chvíli strávenou se svým otcem nebo matkou?
- Koho Bůh použil, aby tě přivedl do bodu, ve kterém jsi poznal, že potřebuješ Ježíše?
- Kdyby sis mohl vyměnit místo s nějakou biblickou postavou, koho by sis vybral? Proč?
- Která je tvoje oblíbená kniha v Bibli? Proč?
- Kdybys mohl jet kamkoliv do světa, kam bys jel?
- Představ si, že tvůj dům hoří a ty máš čas vzít si s sebou jen jednu věc (celá tvoje rodina je v bezpečí). Co by sis vzal?
- Jak se jmenuje tvůj oblíbený film nebo televizní program?
- Kdo měl největší vliv na tvůj život od doby, kdy jsme se naposledy sešli?
- Co byla nejlepší věc, která se ti minulý týden stala?
- Vzpomeň si na chvíli, kdy jsi v poslední době selhal.
- Uveď někoho, koho obdivuješ a kdo musel překonat velké překážky k tomu, aby se dostal tam, kde nyní je.
- Čeho si nejvíc ceníš v lidských vztazích, ve svém vztahu s Kristem, ve vztazích s rodiči?
- Jak reaguješ, když se ti nedostane poděkování za to, že sis kvůli někomu přiděloval práci?
- Která je tvoje nejoblíbenější denní doba?
- *Pro svobodné: Jaká by měl/a být dívka/chlapec, kterou/kterého si chci vzít. Pro páry: Co způsobilo, že jsem si vzal(-a) svého partnera.*
- Jaké jsi zažil největší zklamání?
- Na který dar (kromě svého obrácení) nikdy nezapomeneš?
- Co bylo nejdůležitější událostí ve tvém životě za poslední týden?
- Kdyby sis mohl jet na tři dny na kterékoliv místo na světě, kam bys jel a proč?
- Kdyby ses mohl setkat s kýmkoliv, kdo někdy žil ve tvé zemi, kdo by to byl a proč bys ho/ji rád potkal?
- Kdybys mohl bydlet kdekoli na světě, kde by to bylo a proč?
- Jaký dar (duchovní, citový, duševní atd.) se domníváš, že přinášíš na toto setkání? (Jinými slovy, co si myslíš, že by mohlo přispět k povzbuzení ostatních?)
- Která důležitá zkušenost ve tvém životě zcela změnila tvůj žebříček hodnot?
- Uveď některé své osobní cíle, které sis naplánoval na příští rok.
- Kým jsou tvoji rodiče, co dělají a v čem bys chtěl, aby se změnil?
- Kdyby sis mohl znovu vybrat svoje povolání, čím bys byl a proč?
- Kdyby ses měl stát vedoucím představitelem jakékoliv země na světě, která by to byla a proč?
- Co nejlepšího a nejhoršího jsi minulý týden zažil?

- Kdybys mohl jet na dvoutýdenní výlet na kterékoliv místo na světě, kam by to bylo a proč?
- Kdybys mohl mluvit s kterýmkoliv člověkem, který dnes žije, kdo by to byl a proč?
- Dej všem kus papíru a požádej je, aby nakreslili obrázek své práce nebo čehokoliv, co každodenně dělají. Vysvětlete své náčrtky.
- Jsi rád, že jsi dnes večer na této skupince? Proč ano, proč ne?
- Jakých silných a slabých stránek jsi si všiml na tvém vztahu s tvým nejstarším dítětem, s příbuznými z druhé strany nebo s manželem?
- Oznam všem přítomným, že každý právě dostal padesát milionů korun. Všichni ať řeknou, jak by své nově nabyté bohatství použili.
- Máš přezdívku? Jestliže ano, jakou? Jaké přezdívky má tvůj partner a děti?
- Existuje nějaká éra, ve které bys rád žil? Jestliže ano, proč?
- Pomáhá ti nějak tato skupinka? Popovídejte si o tom a poděkujte jeden druhému?
- Řekněte ostatním ve skupině tři věci, kterých si na své rodině vážíte, a tři věci, které jsou u ní někdy .
- Co byste chtěli, aby se stalo ve vaší rodině? Ve vašem sboru? V buněčné skupince? Ve světě?
- Kdo je v tomto okamžiku života tvým nejlepším přítelem?
- Měl jsi poslední dobou nějakou vyslyšenou modlitbu? Pověz nám o tom.
- Jaké máš zaměstnání? Co tě na něm baví?
- Kdo měl největší vliv na tvůj křesťanský život a proč?
- Kterou knihu, film nebo video jsi nedávno viděl nebo četl a doporučil bys ostatním? Proč?
- Která věc ve tvém životě dělá podle tebe Bohu největší radost?
- Jakou nejpozbudivější věc ti někdo tento týden řekl?
- Jakou povzbudivou věc jsi pro někoho v tomto týdnu udělal?
- Co tě přivedlo k rozhodnutí navštívit tento sbor?
- Čeho chceš ve svém životě ještě dosáhnout?
- Jaká byla tvoje nejtrapnější zkušenost?
- Za co jsi vděčný?
- Jaká je nejvýznamnější událost tvého života a proč?
- Poděl se o biblický verš, který je pro tebe nejdůležitější, a řekni, proč je tak významný.
- Jak jste se potkali se svým partnerem, co vás přivedlo k tomu, že jste spolu začali chodit; nebo: jakého člověka byste měli rádi za partnera?
- V čem by byl tvůj život jiný, kdybys věděl, že se Ježíš do týdne vrátí?
- Kdo byl nejzajímavějším člověkem, kterého jsi někdy potkal?
- Máš nějaké oblíbené místo, kam jezdíš na prázdniny? Proč se ti tam líbí?
- Poděl se o nějakou duchovní zkušenost, kterou jsi s Bohem prožil ...
- Co tě zlobí na tvém partnerovi/příteli?
- Jak relaxuješ?
- Máš nějaký oblíbený druh hudby, píseň apod.? Jaký/ou?
- Co se ti stalo během tohoto týdne, co bys chtěl říct ostatním ve skupině?
- Kdy ses naposledy naštvál?
- Kdybys věděl, že nemůžeš dopadnout špatně, co bys rád dělal?
- Kdybys znovu musel žít svůj život, co bys změnil?
- Jestliže jednoho dne umřeš, co bys chtěl, aby bylo napsáno na tvém náhrobním kameni?
- Co bys chtěl, aby se říkalo na tvém pohřbu?
- Co bys nechtěl, aby se říkalo na tvém pohřbu?
- Kdybys měl žít na měsíci a mohl si s sebou vzít jen jednu věc, co by to bylo?
- Co bys dělal, kdybys viděl: (a) člověka, kterého okrádají; (b) člověka, který se topí; (c) dům v plamenech?
- Co tě minulý týden vystresovalo?

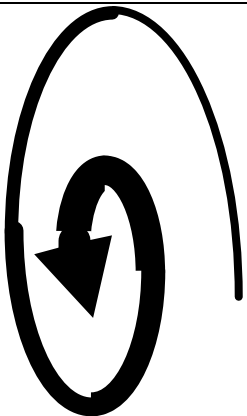
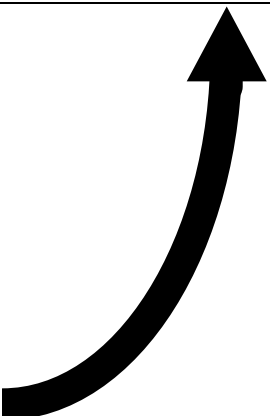
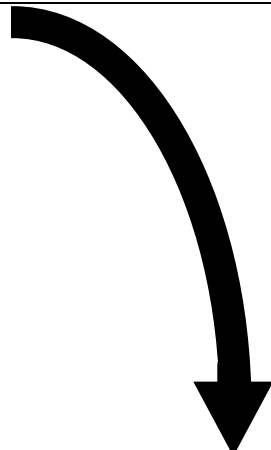
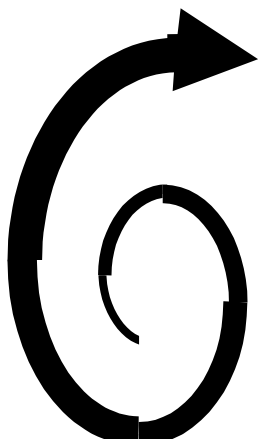
- Existuje něco, co ti dává pocit viny?
- Kterou věc nemůžeš u opačného pohlaví pochopit?
- Kdybys měl tento týden prožít znovu, co bys udělal jinak?
- Popiš jinou malou skupinu, která nebyla součástí tvého sboru a přitom jsi byl jejím členem, a řekni, proč si myslíš, že ta skupina fungovala (nebo nefungovala). Neomezuj se na „náboženské“ skupiny — většina z nás je například součástí pracovního kolektivu.
- Jaká je tvoje nejvzácnější Bible, kterou jsi kdy dostal (např. při křtu, svatbě, obrácení atd.)? Řekni nám, proč je pro tebe tak významná?
- Která první věc tě napadne, když přemýšlíš o Bohu?
- Které otázky týkající se vztahu s Bohem si nejčastěji kladeš?
- Za jakých okolností se cítíš nejosamělejší/nejméně osamělý? Proč?
- V jakých oblastech tvého života je nejtěžší důvěřovat (a) Bohu, (b) lidem, (c) sobě?
- Proč vlastně ráno vstáváš? (Účelem je zjistit, jaké jsou motivační síly v životě člověka. Je to jednoduchá otázka, ale vyžaduje spoustu přemýšlení, aby na ni člověk poctivě odpověděl.)
- Kdy jsi naposledy připustil, že se mýlíš? Proč je to tak těžké?
- Co ses nedávno naučil od jiného věřícího?

BUNĚČNÉ
SKUPINKY

PŘÍLOHA **2B**

Příklady aktivit na setkání skupinky

Zde jsou uvedeny některé vzorové aktivity pro každou ze čtyř částí setkání buněčné skupinky. Časy uvedené u každé z funkcí jsou pouze přibližné:

Společenství	Uctívání	Růst	Evangelizace
Člověk k člověku	Člověk k Bohu	Bůh k člověku	Kristovo tělo ke světu
„Dovnitř“	„Nahoru“	„Dolů“	„Ven“
20 minut	20 minut	30 minut	20 minut
 <p>Užívejte si společnou zábavu. Jezte společná jídla. Lépe se navzájem poznávejte. Povzbuzujte se navzájem. Sdílejte se o své radosti. Sdílejte se o své problémy. Modlete se jeden za druhého.</p>	 <p>Zpívejte písně chval. Děkujte Bohu za jeho velikost. Děkujte Bohu za všechno, co udělal. Modlete se tiše nebo nahlas. Čtěte si texty o uctívání (např. žalmy). Předčítejte křesťanskou poezii.</p>	 <p>Ve skupině studujte biblické pasáže. Aplikujte biblické principy do života. Jako skupina se zapojte do služby. Objevte a použijte duchovní dary. Učte se nazpaměť biblické verše.</p>	 <p>Vytvořte „modlitební trojici“ a modlete se za nevěřící přátele. Pozvěte na skupinku nevěřící lidi. S celou skupinou naplňujte potřeby lidí kolem vás. Budujte přátelství s nevěřícími. Říkejte ostatním dobrou zprávu o Kristu.</p>

BUNĚČNÉ SKUPINKY

3

LEKCE

Založení buněčné skupinky

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je poskytnout praktické kroky k založení nové buněčné skupinky.

☞ OSNOVA LEKCE

- Modlitební podpora je extrémně důležitá.
- Vytvoření prvních kontaktů může poměrně dlouho trvat.
- Úspěšnou buněčnou skupinku je třeba plánovat.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Chápat, co se musí udát, aby vznikla jedna nebo více buněčných skupin.
- Připravit plán na založení nové buněčné skupinky.

☞ PŘÍLOHA

3A Plánovací list

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Tuto lekci úzce doplňuje lekce 2 — „Principy vedení buněčné skupinky“. Obě lekce by měly být dokončeny dříve, než účastník výcviku založí svou první skupinku.

I. PŘIPRAVTE SE NA NOVOU BUNĚČNOU SKUPINKU

A. Vytvořte modlitební tým

Nejdůležitějším krokem při zakládání nové buněčné skupinky je modlitba. Vedoucí buněčné skupinky by měl vytvořit tým modlitebníků, který se bude pravidelně modlit za něho i za novou buněčnou skupinku. Mohou to být lidé z místního sboru, křesťanští přátelé a členové rodiny, nebo věřící z jiných sborů v oblasti, kde bude buněčná skupinka založena.

Modlete se za jasné Boží vedení a prostě o moudrost, pokud jde o načasování, místo atd. Modlete se za probuzení srdcí stávajících věřících v cílové oblasti. Modlete se za každou novou buněčnou skupinku, která má vzniknout. Satan se bude snažit na nově zakládaný buněčný sbor útočit. I Pavel při své službě zakládání sborů konkrétně žádal o přímluvné modlitby (Ef 6:19; 1Te 5:25; Ř 15:30). Zakladatel sborů tedy musí být člověkem modlitby a musí být modlitbou obklopen.

B. Sestavte tým vedení

I když je možné, aby buněčnou skupinku založil jeden člověk, vhodnější je mít tým dvou až čtyř lidí. Členové týmu vedoucích mohou efektivněji provádět průzkum, evangelizaci a spuštění buněčné skupinky. Kromě toho se budou moci jeden za druhého modlit, vést se k vzájemné zodpovědnosti a vychovávat učedníky z nových věřících, kteří do skupinky přijdou. Ježíš sám vytvořil takový příklad, když sedmdesát dva učedníků vyslal po dvojicích za jejich první zkušeností ve službě (Lk 10:1). Jeden člověk z vedoucího týmu by pak měl být zvolen za vedoucího nové skupinky.

C. Prozkoumejte svou cílovou oblast

Abyste zjistili, jak a kde založit buněčné skupinky, které jsou součástí strategie zakládání sborů, musíte provést průzkum cílové oblasti. V Příručce 1 je lecke „Principy průzkumu“ (Vize 4). Pokud jste tento výzkum dosud nedokončili, měl by si tým vedení lekci zopakovat a výzkum provést. Výzkum prováděný podle principů uvedených v této lekci odhalí klíčové faktory v tom, jak by se budoucí buněčná skupinka měla utvářet.

II. NAVAZUJTE KONTAKTY

Rozhodněte, kdo budou vaši cíloví posluchači, a přemýšlejte o potřebách, které tito lidé cítí (a které jste zjistili po dokončení Příručky 1). Modlete se za to, jak by vaše buněčná skupinka mohla začít tyto potřeby naplňovat. Modlete se, aby vám Bůh ukázal klíčové lidi v cílové oblasti. To jsou ti lidé, kteří mají ve své společnosti vliv a kteří mají vizi, ambice a energii. Klíčoví lidé již často mají nějaké vedoucí postavení. Mají takový potenciál, že by jako křesťané byli mocnými svědky v životech mnoha lidí, se kterými mají vztahy.

Jestliže je cílovou oblastí vaše čtvrť, pak proces přivádění rodiny, přátel a známých do skupinky není těžký. S těmito lidmi už máte vytvořené vztahy. Modlete se, aby Bůh vaše vztahy použil a dal vám příležitost pozvat přátele do skupinky. Napište si seznam lidí, se kterými jste během týdne mluvili nebo je potkali. Začněte se modlit za každého člověka na vašem seznamu, abyste měli příležitost si s ním popovídat o Kristu a pozvat ho na setkání buněčné skupinky.

Pokud vaši cílovou oblastí není bezprostřední sousedství, pak je proces rozvoje vztahů pomalejší. Lidi, které chcete pozvat, musíte nejprve poznat a začít s nimi rozvíjet vztahy. Buďte s nimi a hledejte způsoby, jak jim posloužit a pomoci. Buďte jim „solí a světlem“ ještě dříve, než založíte skupinku. Bez ohledu na to, kdo je vaši cílovou skupinou, začněte se modlit za jejich spasení, zatímco s nimi rozvíjíte vztahy. Je-li ve vaši cílové oblasti několik různých společenských vrstev nebo etnických skupin, bude možná zapotřebí mít jednu buňku na oslovení každé skupiny. Začněte s jednou buněčnou skupinkou a zaměřte se jen na jednu z těchto společenských nebo etnických skupin, ale plánujte založení dalších buněčných skupinek, které by ve vaši cílové oblasti zasáhly všechny vrstvy společnosti.

Měli byste také kontaktovat jakékoliv další sbory v cílové oblasti a promluvit si s nimi o jejich plánech na založení nějakého buněčného sboru. Je-li to možné, seznamte se s vedením těchto sborů a požádejte je o požehnání vaší služby. Ujistěte se, že rozumí, že nebudete „krást“ žádné jejich ovečky, protože vaše buněčné skupinky budou růst jako výsledek evangelizace nevěřících, z nichž mnozí do žádného sboru nikdy nepřišli.

I tehdy, když ve vaši cílové oblasti nejsou žádné sbory a žádní křesťané, je postup stejný. Poznejte lidi ve své cílové skupině, buďte s nimi a snažte se jim sloužit a projevovat prostřednictvím svých slov a skutků Boží lásku. Jste-li zapojeni do takového druhu průkopnické práce, vyhradte přednostní postavení trávení času v modlitbách za zboření duchovních pevností. Očekávejte velký odpor ze strany Satana, který se tak snadno nevzdá oblasti, v níž nejsou žádní křesťanští svědkové.

III. VYBERTE MÍSTO

Nejpřirozenějším místem pro scházení buněčné skupinky je zpočátku váš dům nebo byt. Není-li to možné, bude druhou možností domácnost někoho z týmu vedení. Další volbou by byl domov někoho, s kým rozvíjíte vztahy. Je-li to vaše jediná možnost, modlete se nejprve za to, jak k takovým lidem se svou žádostí přistoupit.

Snažte se vyhnout volbě místa, za které musíte platit nájem. To je pro buněčnou skupinku nežádoucí výdaj a může způsobit mnoho problémů. Hned zpočátku by se skupinka musela zabývat tím, jak za místo zaplatí, a ohnisko setkání by se mohlo odchýlit někam jinam. Nově příchozí by mohli cítit nátlak, že musí finančně pomáhat, zvláště pokud by to už dělali další členové. To by mohlo být velkou překážkou, která by mnoha lidem bránila v příchodu na skupinku nebo v tom, aby znovu přišli, když už ji jednou navštívili.

Po rozhodnutí, kde se scházet, je zapotřebí rozhodnout, kdy. Měli byste si zvolit den a čas podle pracovní doby, obvyklých víkendových činností a večerních aktivit vaší cílové populace. Jestliže každý ve vaši cílové skupince musí v sobotu ráno nakupovat, neplánujte setkání buněčné skupinky na tuto dobu. Snažte se vybrat čas, kdy může přijít většina lidí. K určení doby, která by byla nejlepší, použijte průzkum cílové oblasti a zeptejte se lidí, které budete zvat, kdy by jim to vyhovovalo.

IV. PŘIPRAVTE SE NA PRVNÍ SETKÁNÍ

Vaše první setkání by mělo být dobře „promodlené“ a dobře naplánované. Projděte si s týmem vedení, co se bude během setkání dít. Ujistěte se, že hostitel (pokud to nejste vy) ví, kolik lidí bylo pozváno, jak připravit místo k setkání a (je-li to vhodné) jaké občerstvení bude během chvíle společenství k dispozici. Dopředu si nachystejte zpěvníky nebo kopie slov písní, které budete vyučovat a zpívat. Mějte po ruce několik Biblí navíc pro ty, kdo nemají svou nebo si ji nemohou přinést.

Protože mnozí lidé, kteří přijdou na první setkání, se navzájem neznají, je důležité mít na začátek nějaké aktivity na „prolomení ledů“. Jsou to činnosti, které členům skupinky jednoduše umožňují poznat jeden druhého zábavnou formou a způsobem, který pro ně není hrozbou (viz Příloha 2A, „Jak prolomit ledy“).

Zůstaňte neformální a přirození. Nezačínajte dvacetiminutovou modlitbou a nedělejte biblické studium, které návštěvníky zmate a znudí (např. nestudujte na prvním setkání knihu Zjevení). Místo toho by měl vedoucí skupinku provést biblickým studiem, které je pro ni přiměřené. Může to být povídání o nějakém biblickém úseku, induktivní biblické studium nebo autoritativní vyučování. Představte Bibli jako Boží slovo, která má odpovědi na otázky a každodenní problémy života.

Naučte lidi jednu nebo dvě písně za použití zpěvníků nebo textů, které jim pomohou zpívat. Udělejte se skupinkou první biblickou diskusi. Neočekávejte v této fázi skupinky mnoho vstupů. Snažte se ukázat praktickou aplikaci na cítěné potřeby, které jste zjistili v rámci průzkumu cílové oblasti.

Diskutujte o účelu společného scházení v buněčné skupince. Dohodněte se, jestli většině skupinky den a hodina prvního setkání vyhovuje, nebo jestli by se to mělo změnit. Zeptejte se, zda není něco, za co byste se u nich mohli modlit. Někam si to napište, abyste na to pamatovali a mohli se na to při příštím setkání zeptat. Setkání ukončete modlitbou. Nespěchejte s tím, aby každý hned odešel! Mnohdy budou návštěvníci uvolněnější, až po „setkání“, a tento čas můžete využít, abyste je lépe poznali.

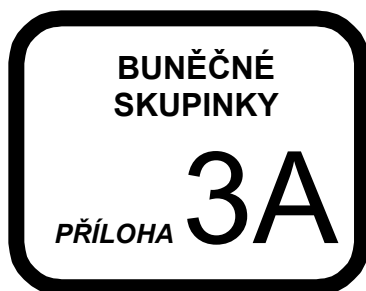
Po odchodu návštěvníků zhodnoťte s týmem vedení, co se dařilo a co by se mohlo na příštím setkání zlepšit. Nejlepší je to udělat rovnou po setkání, dokud jsou detaily ještě v čerstvé paměti. Napište si jakékoliv návrhy na změnu a vylepšení.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Jaké základní složky byste zahrnuli do plánu na založení nové buněčné skupinky?
2. S jakými jedinečnými problémy se můžete setkat při „průkopnickém“ zakládání sborů v oblasti, kde není křesťanské svědectví? Co je možné udělat k překonání těchto překážek?
3. Co byste řekli věřícímu, který je součástí vaší buněčné skupinky, ale který se bojí otevřít svůj domov návštěvníkům, které by neznal?

AKČNÍ PLÁN

1. Řekněme, že by se první setkání buněčné skupinky mělo odehrát za týden. Použijte přílohu 3A „Plánovací list“ k vytvoření plánu tohoto setkání. Popište vše co nejdetailněji. Začlenili byste do plánu i nějaké další rysy vašeho setkání? Až budete mít všechno hotovo, podělte se o svůj plán s některým jiným účastníkem výcviku a nechte si jej zhodnotit. Řekněte mu také, jak působí jeho plán na vás.
2. Pokud jste dosud nedokončili průzkum své cílové oblasti, je zapotřebí to nyní udělat. Po provedení průzkumu použijte principy a praktické kroky v této lekci na vytvoření plánu založení nové buněčné skupinky. Zahrňte do něj také jména lidí v týmu vedení, jména svých modlitebníků, jak budete navazovat kontakty, které cítěné potřeby se vaše buněčná skupinka bude snažit naplnit, kdy a kde se bude skupinka scházet a všechno ostatní, co si myslíte, že by mělo být součástí tohoto plánu. Po dokončení plán předložte svému instruktorovi nebo dohlížiteli, aby ho s vámi prošel.

Plánovací list

SETKÁNÍ BUNĚČNÉ SKUPINKY

Datum a čas setkání: _____

Místo a hostitel: _____

Společenství

Občerstvení: _____

Aktivity, hry: _____

Uctívání

Vedení zpěvu: _____

Modlitba

Modlitební aktivity: _____

Biblická diskuse

Vedení diskuse: _____

Biblický text: _____

Předávání vize služby

Chvilé sdílení: _____

Skupinové činnosti: _____

Individuální činnosti: _____

Jiné plánované body: _____

K zamyšlení:

- Kdo je tvým učedníkem na vedoucího?
- Kdo vede v učednictví jednotlivé členy vaší skupiny? (Koho vedeš ty?)
- Co děláš, abys pomohl svému učedníkovi při rozvíjení vůdcovských dovedností? Jak na něj deleguješ službu? V čem jsi mu vzorem služby?
- Modlíš se za každého člena buněčné skupinky?

BUNĚČNÉ SKUPINKY

4 LEKCE

Evangelizace buněčnými skupinkami

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je vysvětlit proces evangelizace v buněčných skupinkách.

☞ OSNOVA LEKCE

- Evangelizace *oikos* zasahuje lidi, se kterými už máte navázané vztahy.
- Cílová evangelizace zasahuje lidi, kteří nejsou ve vašem bezprostředním okolí.
- Existují dva druhy nevěřících: typ A a typ B

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Vědět, že všeobecně lze nevěřící zařadit do dvou kategorií (typ A a typ B) a že k oslovení těchto typů lidí jsou zapotřebí různé druhy evangelizace.
- Rozumět konceptu *oikos* — síti vztahů každého člověka.
- Mít seznam osobních vztahů v rámci svého *oikos*.
- Rozumět procesu evangelizace prostřednictvím *oikos* a cílové evangelizace v buněčné skupince.

☞ PŘÍLOHA

4A Oikos

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Tato lekce popisuje pohled na nevěřící lidi tak, že je rozděluje do dvou skupin — na ty, kteří se zajímají o evangelium, a ty, kteří se o evangelium nezajímají. Tato jednoduchá definice pomůže účastníkům výcviku lépe pochopit, jak může fungovat evangelizace v buněčných skupinkách. Je také třeba podotknout, že popis duchovního stavu nevěřícího a jeho vnímání Boha je detailně probíráno v lekcích 6 a 7 o evangelizaci v této příručce „Proces obrácení“.

Nezapomeňte dát v rámci lekce účastníkům dost času na cvičení „Seznam vašich vztahů v *oikos*“

I. DVA DRUHY NEVĚŘÍCÍCH

Aby buněčná skupinka účinně oslovovala ztracené lidi kolem, musí nejprve chápat, jak jim nejlépe sloužit. Ve druhé kapitole Efezským Pavel píše, jak Kristus přišel, aby zbořil hradbu mezi Židy a pohany a zpřístupnil spasení všem, kdo uvěří. Efezským 2:17 říká, že Kristus přišel a zvěstoval pokoj těm, kteří byli *daleko* (pohané), a pokoj těm, kteří byli *blízko* (Židé).

Podobnou analogii můžeme použít, když se díváme na lidi, kteří dosud nepřijali Krista jako svého Spasitele. Někteří lidé jsou velmi daleko od tohoto rozhodnutí, zatímco jiní jsou mnohem blíže. Ralph Neighbour zařadil ty nevěřící, kteří jsou *blízko*, mezi nevěřící „typu A“ a ty, kteří jsou *daleko*, mezi nevěřící „typu B“. Označení těchto kategorií je libovolné a můžeme je nazývat, jak chceme. Jádro je v tom, že tyto skupinky jsou odlišné, a proto buněčná skupinka bude muset používat různé metody, jak je evangelizovat.

A. Nevěřící typu A: Ti, kdo mají zájem

Nevěřící typu A jsou lidé, kteří už možná věří v Boha a ví, že Ježíš je Boží Syn. Možná trochu znají Bibli a ví, že Ježíš zemřel na kříži. Je možné, že navštěvují církev nebo tam příležitostně chodí (např. na Vánoce a Velikonoce).

Tito lidé jsou otevření Božimu vedení ve svých životech a snaží se najít duchovní odpovědi na své problémy a otázky. Nevěřící typu A by se nebránili přijít na biblické studium, aby se dozvěděli více o Bohu a jeho slovu. Mnohdy je nevěřící typu A velmi blízko rozhodnutí světit svůj život Ježíši. Často mu jen dosud nikdo jasně nevysvětlil zvěst evangelia.

B. Nevěřící typu B: Ti, kdo nechtějí vědět

Nevěřící typu B navštěvují církev zřídka nebo vůbec a možná v Boha věří a možná ne. Nepřijímají Bibli jako autoritativní knihu a pravděpodobně o ní mnoho neví. Ježíš pro ně patrně není víc než historická postava, nebo o něm ani neslyšeli.

Lidé typu B jsou možná spokojeni se svým způsobem života a nehledají pro sebe Boží záměry. Nebudou poslouchat žádnou evangelizaci a nezúčastní se žádných „církevních“ aktivit. Ve skutečnosti jsou někteří nevěřící typu B otevřeně nepřátelští vůči poselství evangelia. Nechtějí chodit na studium Bible a nechápou, jak by „náboženství“ mohlo mít nějaký význam pro jejich každodenní život.

II. PRINCIP “OIKOS”

*Oikos*¹ je řecké slovo, které se často objevuje v Novém zákoně. Je to pojem, který popisuje osobní komunitu vztahů, které každý člověk má. Strongův řecký slovník k Novému zákonu definuje *oikos* jako „dům či lidi tvořící jednu rodinu a/nebo domácnost“. Například ve Skutcích 16:15 se toto slovo používá k označení Lydiiny rodiny či domácnosti: „Když byla ona a všichni z jejího domu pokřtěni, obrátila se na nás s prosbou: „Jste-li přesvědčeni, že jsem uvěřila v Pána, vejděte do mého domu.““

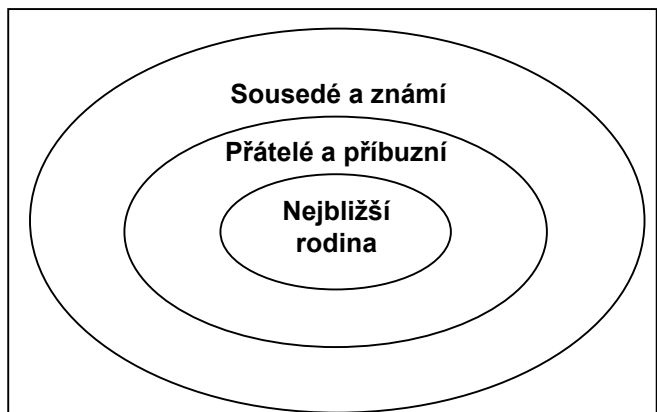
Každý z nás má *oikos* — okruh lidí, se kterými máme v našich životech vztahy. Tyto vztahy zahrnují rodinu, blízké přátele, lidi se kterými pracujeme, sousedy a další, se kterými pravidelně trávíme čas. Obrázek 4.1 ukazuje vztah mezi skupinami, které tvoří náš vlastní *oikos*.

Existuje mnoho metod, jak dělat evangelizaci v závislosti na situaci a na tom, koho se snažíte oslovit. Můžeme a měli bychom někdy mluvit o Kristu s úplně neznámými lidmi podle toho, jak nám Duch Svatý dává příležitosti. Ale osobní evangelizace je obvykle nejúčinnější mezi lidmi, kteří už jsou v našich životech, lidmi, se kterými máme vztahy. Ve své moudrosti nám Bůh dal metodu, jak mluvit o Kristu s ostatními, která je založena na důvěře a péči, která vychází z osobních vztahů. Není to neosobní „program“ pro lidi, které neznáte, nýbrž velmi opravdový způsob, jak příteli ukázat, že o něho máte zájem.

Být „živou ukázkou“ je mocné svědectví lidem v našem *oikos*. Duch Svatý používá naše potíže a vítězství, aby jiným ukázal, že Kristus v našich každodenních životech skutečně něco znamená, že Bible má odpovědi na problémy života a že v tomto světě, který nám často působí nesnáze, lze najít radost a pokoj.

A. Cvičení: vytvoření seznamu vztahů ve vašem “oikos”

Věnujte několik minut tomu, že na kus papíru napíšete jména lidí, se kterými pravidelně během týdne či měsíce mluvíte nebo se vzájemně ovlivňujete. Napište jedno jméno na řádek. Omezte svůj seznam na nejvýše dvacet lidí (je-li jich více, vyberte si z nich dvacet, se kterými máte nejužší vztahy).

Obrázek 4.1 Oikos

¹ οίκος

Nyní si svůj seznam prohlédněte. U každého člověka, o kterém víte, že je věřící, udělejte před jeho jménem křížek. Pak se zamyslete nad lidmi, kteří věřící nejsou. U všech lidí „typu A“ napište před jejich jméno **A**. To jsou lidé, o kterých si myslíte, že budou otevření duchovním věcem, studiu Bible nebo se budou chtít dozvědět více o Božím záměru pro své životy.

Nakonec se podívejte na zbytek jmen. Jsou-li to lidé, o kterých víte, že nemají zájem o duchovní věci, kteří by nepřišli na studium Bible a kteří nevidí, že by Bůh měl nějaký význam pro jejich každodenní životy, napište před jejich jméno **B**. Toto jsou nevěřící „typu B“.

Uchovejte si tento seznam třeba ve své Bibli. Lidé s křížkem před jménem jsou věřící, kteří by vám možná mohli pomoci začít novou buněčnou skupinku. Lidé s **A** před jménem jsou ti, za které se můžete modlit a které můžete do vaší buněčné skupinky pozvat. Lidé s **B** před jménem jsou ti, za které se můžete modlit a trávit s nimi více času.

Možná vás překvapuje, jak málo je ve vašem osobním *oikos* nevěřících (jestli tam vůbec nějakí jsou!). Mnoho křesťanů má s nevěřícími málo vztahů. Nejvíce jich bude mít nový věřící. Avšak když křesťané začnou mít společenství s dalšími křesťany, brzy zjistí, že se svými nekřesťanskými přáteli už tráví jen málo nebo vůbec žádný čas.

III. SDÍLEČÍ SKUPINKY

Když přemýšlíme o funkcích a činnostech buněčné skupinky, velmi rychle vidíme, že tento typ skupinky bude mít ohlas u nevěřících typu A. Pravděpodobně jim nebude na obtíž, když se skupinka bude modlit, uctívat Boha a učit se z Božího slova. Avšak stejně snadno je vidět, že nevěřící typu B se bude v buněčné skupince cítit *velmi* nepohodlně. Lidé typu B v první řadě na setkání buněčné skupinky buď vůbec nepřijdou, nebo, pokud přijdou, s největší pravděpodobností se nikdy nevrátí.

Abychom oslovili nevěřícího typu B, potřebujeme něco, co Ralph Neighbour nazývá „sdílečí skupinky“. Můžete tomu říkat, jak chcete, ale základní princip je v tom, že u nevěřícího typu B je nutné vybudovat vztahy dříve, než můžeme vysvětlit evangelium. Rozvoj těchto vztahů vyžaduje čas a úsilí, ale je to nejlepší způsob, jak oslovit lidi, kteří jsou vůči Bohu lhostejní nebo nepřátelští.

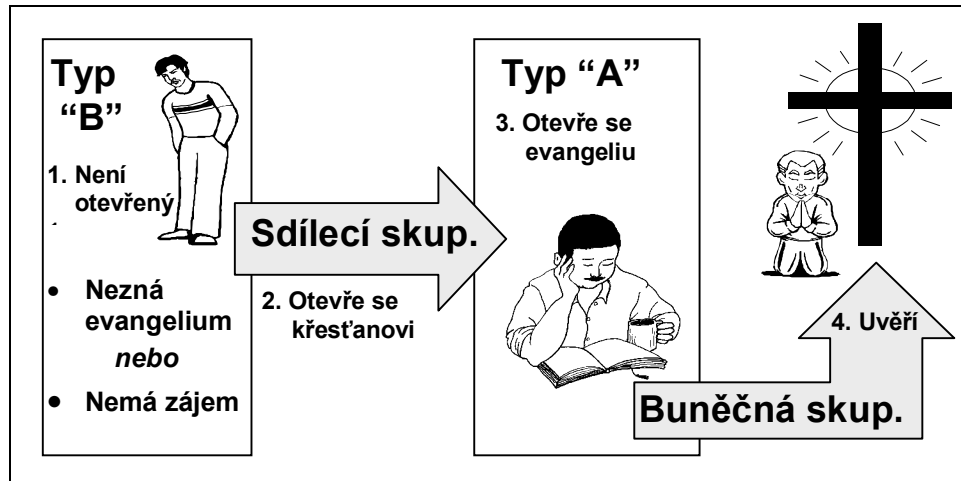
Sdílečí skupinka jsou jednoduše dva nebo tři křesťané, kteří začnou trávit čas s nevěřícími typu B ze svého okruhu vztahů. Zpočátku to nebude čas na studium Bible, modlitbu nebo ani na rozhovory o Bohu. Spíše je to čas na rozvíjení vztahů tak, aby nevěřící viděli, že křesťané se o ně, o jejich problémy a jejich rodiny opravdu zajímají. Časem dá Duch Svatý křesťanům příležitost sdílet to, co Bůh dělá v jejich životech, jak jim pomáhá s jejich problémy a jak Bible odpovídá na životní otázky.

IV. POSTUP EVANGELIZACE V BUNĚČNÉ SKUPINCE

A. Evangelizace „oikos“

Nová buněčná skupinka se obvykle zakládá s několika nevěřícími typu A. Jsou to lidé, za které se křesťané modlí a kterým svědčí. První biblické diskuse ve skupince jsou svou podstatou velmi evangelizační a měly by být připraveny tak, aby přivedly nové členy skupinky ke Kristu. Když Duch Svatý usvědčí jejich srdce, odevzdají svůj život Kristu a začnou růst ve víře. Jako noví věřící pak budou mít mnoho přirozených styků s nevěřícími ve svých *oikos*. Postupně jak ve víře zakořeňují a začínají růst k dospělosti, budou oslovovat lidi typu A, které znají. Budou se za ně modlit a zvat je do skupinky. Proces modlitby, evangelizace, odevzdání se a růstu v Pánu se tak ve skupince opakuje. Na základě vztahů v *oikos*, které Bůh dal každému z nás, dochází k obrácení a růstu.

Ve stejné době, kdy nevěřící typu A přicházejí do skupinky a odevzdávají své životy Kristu, se zralí křesťané ve skupince začínají modlit za to, které nevěřící typu B oslovit. Pro tento typ služby si vyberou jen několik lidí, protože vyžaduje velké množství času a energie. Nejméně dva a možná i tři křesťané se začnou modlit a trávit čas s každým nevěřícím typu B. Není to čas na biblické studium, modlitbu nebo „náboženské“ věci. Zpočátku je to čas věnovaný jednoduše budování vztahů důvěry. Obrázek 4.2 znázorňuje to, jak sdílečí a buněčné skupinky představují evangelium nevěřícím typu A a B.

Obrázek 4.2 Zasažení nevěřících typu A a B

Když se tyto vztahy prohlubují, dává Duch Svátý příležitosti ke sdílení se o zvláštním Božím působení v životech věřících. Také mohou dát nevěřícím vědět, že se za ně modlí v jejich nesnázích, a vzdát Bohu veškerou čest za to, že tyto modlitby vyslyší. Mezi členy této „sdílecí“ (dosud ne buněčné) skupinky může začít jednoduché studium Bible. Časem Duch Svátý přivede člověka typu B do bodu, kdy je připraven dozvídat se víc o duchovních věcech, a křesťané ho pak mohou pozvat na setkání buněčné skupinky. Tento člověk typu B (který je v této chvíli pravděpodobně blíže typu A) se v buněčné skupince cítí pohodlně, protože jsou tam také stejní lidé, kteří s ním už trávili čas ve sdílecí skupince. Pak pokračuje po cestě objevení, usvědčení, odevzdání se a růstu. Časem tento nový křesťan začne evangelizovat lidi ve svém *oikos*, kteří se také potřebují dovědět o Kristově lásce.

B. Cílová evangelizace

Evangelizace prostřednictvím *oikos* je nejpřirozenější a nejučinnější metodou zasahování ztracených okolo nás. Pro nové věřící v buněčné skupince je to základní metoda evangelizace. Ovšem poté, co se skupinka zapojila do evangelizace prostřednictvím *oikos*, je možné uvést druhý typ strategie (kterou Ralph Neighbour nazývá „cílová“). *Cílová evangelizace* zasahuje lidi, kteří jsou cizí, ale sdílejí společné potřeby, zájmy nebo problémy. Cílová evangelizace by se měla používat *jen* v buněčných skupinkách, které jsou už zapojeny do evangelizace prostřednictvím *oikos*.

Skupinky cílové evangelizace se podobají sdílečím skupinkám, protože zasahují nejen ty, kteří se zajímají o evangelium. Scházejí se proto, aby v nich lidé diskutovali o svých potřebách, problémech a zájmech — jsou vlastně jen zvláštním druhem *sdílecí skupinky*. Témata pro tyto skupinky mohou být od sebeocení, budování manželství, výchovy dětí a uzdravení po rozvodu až po skupinky, které se budou scházet, aby diskutovaly o hudbě, domácích zvířatech nebo opravování aut! Nejlepší způsob, jak rozhodnout, který typ skupinky nabídnout, je mluvit s novými členy *sdílecí* skupinky, kteří oslovují lidi ve svých *oikos*. Téma cílové skupinky bývá často určeno problémy nebo zájmy lidí, se kterými noví členové budují vztahy.

Když se skupinky scházejí, aby diskutovaly o potřebách, bolestech, zájmech nebo problémech, křesťané mají vynikající příležitost podělit se o to, jak Bůh a Bible dávají v těchto oblastech života odpovědi, povzbuzení a úlevu. Ti, kdo vyjadřují hlubší zájem, mohou být pozváni na setkání buněčné skupinky, kde mohou začít zakoušet její společenství a povzbuzení. Cílová evangelizace je často vhodnou metodou k zasažení oblasti, kde neexistují přirozené svazky *oikos*, jako je tomu v případě „průkopnické“ služby.

C. Velikost skupinky a násobení

Ideální velikost buněčné skupinky je osm až dvanáct lidí a nikdy by neměla být větší než patnáct lidí. Jakmile je skupinka větší než patnáct lidí, mění se dynamika komunikace a vzájemného působení a už nebude možné poskytnout pocit soudržnosti a důvěrnosti, který v buněčné skupince přirozeně je.

Když začíná skupinka evangelizovat prostřednictvím *oikos* a skrze cílovou evangelizaci, Duch Svátý usvědčuje srdce lidí a ti se pak ke skupince přidávají. Zamyslete se však nad rychlostí růstu skupinky a rychlostí zrání učedníka na vedoucího, se kterým pracujete. *Nedovolte, aby se skupinka rozrostla tak rychle, že by muselo dojít k dělení dříve, než je učedník připraven.* Jakmile se skupinka začne blížit

patnácti lidem, řekněte jí, že musí zůstat na této úrovni, dokud nový vedoucí nebude duchovně, duševně a citově připraven převzít vedení nové skupinky.

Jakmile dojde ke vzniku nové skupinky, vedoucí každé skupinky začne pracovat s dalším učedníkem a evangelizace bude se vši naléhavostí pokračovat v obou skupinkách.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. V Lukáši 5:32 Ježíš řekl: „Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky.“ Kolik času během své pozemské služby Ježíš trávil s „hříšníky“? Uveď dva nebo tři příklady lidí, s nimiž se Ježíš setkal a které bychom považovali za lidi typu A nebo B.
2. Jaké tě napadají činnosti, které bys mohl dělat pro navázání vztahů s lidmi typu B z tvého osobního seznamu *oikos*? Který další křesťan může s tebou jít, když budeš budovat tyto vztahy?
3. Kolik si myslíš, že budeš potřebovat času na vybudování smysluplných vztahů s nevěřícími? Jaké priority by se musely ve tvém životě změnit, abys s nevěřícími trávil více času?

AKČNÍ PLÁN

1. Ve své buněčné skupince připrav strategii evangelizace prostřednictvím vztahů každého člena. Pokud si ostatní ve tvé skupince neudělali seznam vztahů v jejich *oikos*, nechte jim ho udělat na příštím setkání. Požádej skupinku, aby rozhodla, za které lidi typu A se bude modlit a které kontaktovat a také za které lidi typu B se budou modlit a začnou s nimi trávit čas. Vedoucí buněčné skupinky by si měl udržovat seznam těchto jmen, aby se skupinka mohla vést k zodpovědnosti za jejich evangelizaci.

LITERATURA

Neighbour, Ralph. *A Guidebook for Cell Group Churches*. Houston, TX: Touch Publications, 1990.

Neighbour, Ralph. *Knocking on Doors, Opening Hearts*. Houston, TX: Touch Outreach Ministries, 1990.

Trinity Christian Center, *Cell Growth and Evangelism Strategy Seminar*, nepublikováno, nedatováno.

Oikos

Abychom plně porozuměli důležitosti buněčných skupinek ve strategii zakládání sborů, musíme se zamyslet nad slovem *oikos*, biblickým pojmem, který popisuje základní stavební prvek kterékoliv společnosti. V celé Bibli se zjevně týká nejbližších vztahů, které máme my všichni. Do češtiny se to slovo překládá jako „dům“, „domácnost“ nebo „rodina“. Například ve Skutcích 16:31 ho použili Pavel a Silas, když řekli: „*Uvěř v Pána Ježíše, a budeš zachráněn ty i tvůj dům.*“

„OIKOS“: JAK SVĚT VYTVÁŘÍ BUNĚČNÉ SKUPINKY PRO KAŽDÉHO

Oikos, v nichž žijeme, nejsou velké. Možná známe několik desítek nebo dokonce stovek lidí, ale kvalitní čas, který s nimi trávíme, je velmi omezen — a jen o lidech, kterým věnujeme náš nejlepší čas, můžeme říct, že jsou součástí našeho *oikos*, naší osobní komunity. Každý z nás má základní skupinu, která zahrnuje některé z našich příbuzných a několik přátel, se kterými máme společnou práci, rekreaci, koníčky, nebo jednoduše vztahy se sousedy. Jsou to lidé, se kterými mluvíme a sdílíme se celkově nejméně hodinu týdně.

Je nanejvýš neobvyklé najít člověka, který má ve svém *oikos* až dvacet lidí. Po mnoho let jsem prováděl průzkum velikostí *oikos* lidí, kteří navštěvovali mé semináře a přednášky. Křesťané v něm mají obvykle v průměru devět lidí a velké procento z nich nerozvinulo jediný nový vztah v *oikos* za posledních šest měsíců!

Život je tvořen nekonečným řetězcem vztahů *oikos*. Každý člověk je v těchto vztazích již zapleten. Jsou-li lidé přijati do *oikos*, mají pocit jistoty, který neexistuje, když se setkávají s cizími lidmi.

V každé kultuře na světě je důvěrnost vztahů v *oikos* považována za posvátnou. V Číně mají pro tyto blízké vztahy zvláštní slovo a takové svazky jsou považovány za nedotknutelné. V Argentině mi jednou ukázali vydlabanou tykev a kovovou trubičku s otvory na jednom konci na pití „čaje maté“. Nejdůvěrnější zvyk v jejich kultuře je být s přítelem a pít přitom ze stejné trubice. Tento obřad se obvykle omezuje jen na členy rodiny.

„OIKOS“ SE RŮZNÍ CITOVOU SILOU

Od počátku světa lidé vždy žili v *oikos*. Tyto vztahy jsou v každé kultuře bez výjimky. Bezpečí jednotlivce spočívá v ujištění, které získává od těch, kdo jsou v *oikos* důležití. Od prvních hodin dětství je matka tím, kdo dává dítěti ujištění svou přítomností a pozorností. Když dítě roste, je přijímáno nebo nepřijímáno dalšími členy domácnosti. Pak se součástí jeho *oikos* stane učitel ve škole a později skupina dospívajících, kteří ho musí přijmout. Na pracovišti je pak přijetí spojeno s povýšením a zvýšením platu.

Každý *oikos* se stává součástí širší společenské struktury. Důležité je, abychom pochopili, že každá lidská bytost žije ve zvláštním maličkém světě a často musí mít vztahy s lidmi, kteří jsou jí vnuceni složením jejího *oikos*. Zranění způsobená postavením do domácnosti, v níž je matka alkoholička nebo otec zneužívá dítě, jsou jedním z důležitých bodů, kterými se buněčné sbory ve své službě zabývají.

Zamyslete se teď nad důsledky, jaké mají tyto vztahy pro váš život. Udělejte si chvíli a napište jména všech lidí, se kterými každý týden trávíte alespoň hodinu přímým, osobním sdílením. (Tato hodina se může za sedm dní nashromáždit z několikaminutových chvil, ale musí se pravidelně opakovat a musíte je trávit tváří v tvář.) Je také třeba zvážit neodolatelný vliv některých lidí na naše životy. Například: Kdo jsou ve vašem životě důležití lidé, jejichž přijetí nebo nepřijetí je pro vás důležité? (Radil jsem lidem, kteří se dosud snaží zalíbit odmítavému otci, který je už roky mrtev.) Od koho se obáváte, že vás odmítne, a u koho hledáte přijetí. Přemýšlení nad vlastním *oikos* může přinést obrovský vhled.

KŘESŤANŠTÍ PRACOVNÍCI MAJÍ „OIKOS“, VE KTERÉM CHYBÍ NEVĚŘÍCÍ

Můj průzkum mezi křesťanskými pracovníky odhalil v této oblasti ohromující fakta. S určitostí jsem se dotazoval více než 5 000 pastorů, manželék pastorů, sborových pracovníků a misionářů v nejméně třiceti zemích. Najít v „křesťanské práci na plný úvazek“ ty, kteří mají ve svém základním *oikos* nevěřící, je vzácnost.

Nejčastěji jsou to manželky křesťanských pracovníků, které — pokud nemají sekulární zaměstnání — nemají jediný kontakt s lidmi mimo církev. Jejich *oikos* jsou naplněny pouze lidmi z církve. Když si při jedné příležitosti vedoucí jistého sboru uvědomil, že celou svou životní dráhu strávil uzavřen v církevní práci, rozplakal se. Nevzpomněl si, že by měl *oikos* s nevěřícím od doby, kdy absolvoval sekulární fakultu.

JEŽÍŠ NEUSTÁLE PRONIKAL DO POHANSKÝCH „OIKOS“

Zatímco církev lidi z jejich *oikos* vytahuje a dává jim členství v organizaci, která je pohlcuje, Nový zákon ukazuje jiný přístup ve vztazích k lidem. Ježíš neustále dělal svou práci tak, že pronikal do skupin *oikos*. Věděl, že není jiný způsob, jak sdílet evangelium, než pronikat do těchto malých skupinek lidí. Je zřejmé, že každý *oikos* sídlí v domě, ne v budově nějaké instituce. A tak Pán trávil svůj čas tím, že chodil z jednoho domu do druhého.

V Lukášovi 19:2-5 vidíme Ježíše, jak se setkal se Zacheem. Řekl mu: „*Zachee, pojd' rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.*“ V Lukášovi 7:36-38 ho nacházíme v *oikos* farizea, který ho pozval na oběd. Když ležel u stolu, přišla nějaká prostitutka a vylila na jeho nohy vonný olej. Jaký úžasný příklad pronikání do *oikos*!

V Matoušovi 8:14 Ježíš vstupuje do Petrova domu a uzdravuje jednoho z členů *oikos*, který tam bydlel. V Matoušovi 9:10 stoluje s učedníky, mnoha výběřčímí daní a hříšníky v Matoušově domě. Znovu proniká do *oikos* v Matoušovi 9:23, když vchází do domu představeného a vidí píště s hlasitým zástupem. V Matoušovi 17:25 ho Petr nachází v domě v Kafarnaum, kde mluví o placení daní. V Markovi 3:20 čteme, že Ježíš přišel do domu, kde se shromáždil takový zástup, že „*nemohli ani chleba pojmít.*“ V Markovi 7:17 vstoupil do domu, kde se ho učedníci ptali na podobenství. V Markovi 7:24 jde do domu, aby byl sám, ale znovu ho zavalil dav, který se dozvěděl, kde se zdržuje.

TAKÉ PRVOTNÍ CÍRKEV PRONIKALA DO „OIKOS“!

Ve Skutcích 5:42 čteme, že raná církev chodila od domu k domu. Když ve Skutcích 8:3 chtěl Saul církev zničit, věděl, kde má Boží lid hledat: „*...pátral dům od domu, zatýkal muže i ženy a dával je do žaláře.*“

Je zajímavé podívat se na Skutky 10, jak Duch Svatý zařídil, aby se Petr dostal z domu Šimona koželuha do rezidence Kornélia, kde se odehrálo jeho obrácení. Pronikání do *oikos* je v prvním století modelem služby.

Bible zaznamenává, že obrácení strhlo do Božího království často celý *oikos*. Ve Skutcích 16 se stejně jako Lydie, tak i žalářník obrací spolu s členy svého *oikos*. Prvním Lydiiným skutkem bylo po jejím obrácení to, že pozvala Pavla, aby zůstal v jejím domě.

ODMÍTNUTÍ ČLENY VLASTNÍHO „OIKOS“, KDYŽ SE ČLOVĚK STANE KŘESŤANEM, JE BOLESTNÉ

Ježíš nám v Matoušovi 10:36 (NS) připomíná, že jeho následování může být nákladné rozhodnutí: „*...nepřáteli člověka budou členové jeho domácnosti.*“ Rozhodnutí ho následovat může ve vztazích s nejbližšími lidmi způsobit vřavu. Proto v Matoušovi 10:35 Pán říká: „*Neboť jsem přišel postavit syna proti otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni.*“ Ve verši 37 volá k rozhodnutí mezi *oikos* a Božím královstvím: „*Kdo má rád otce nebo matku víc než mne, není mne hoden; a kdo má rád syna nebo dceru víc než mne, není mne hoden.*“

V Singapuru je v týmu, kde sloužím, pracovník, který pochází z hinduistické rodiny. Po svém rozhodnutí následovat Krista se na něho hněvivě vrhl celý jeho *oikos*. Jeho strýc vyčkal na okamžik, až budou s otcem a synem sami a řekl otci: „Proč dovoluješ, aby nám tvůj syn takto dělal ostudu?“ V dnešní jihovýchodní Asii byl mladý lékař, který se vydal za Pánem za cenu toho, že ho muslimská rodina prohlásila za mrtvého a pohřbila. *Oikos* může být nemilosrdný, když si člověk vybere jinou životní cestu.

TĚLO NAŠEHO PÁNA SE NAZÝVÁ „OIKOS“

Avšak existuje velmi zvláštní *oikos* pro ty, kdo čelí dokonce nejhoršímu odmítnutí. Židům 3:6 říká: „*Kristus však jako Syn je nad celým Božím oikos. A tímto Božím oikos jsme my, pokud si až do konce zachováme smělou jistotu a radostnou naději.*“ Zamyslete se nad dalšími místy Písma, která hovoří o této pravdě v 1. Petrově 4:17; 1. Timoteovi 3:15; Efezským 2:19 a 1. Petrově 2:5.

„*Neboť je čas, aby soud začal od oikos Božího. Tedy jestliže nejprve od nás, jaký bude konec těch, kteří jsou neposlušni Božího evangelia?*“

„Kdybych se však opozdil, chci, abys věděl, jak je třeba se chovat v oikos Božím, jímž je církev Boha živého, sloup a opora pravdy.“

„Proto již nejste cizinci a přistěhovalci, nýbrž spoluobčané svatých a patříte do oikos Boží.“

„I vy sami jako živé kameny jste budováni jako duchovní oikos ve svaté kněžstvo, abyste přinášeli duchovní oběti, příjemné Bohu skrze Ježíše Krista.“

Myšlenka *oikos* ve vztahu k označení církve by nás měla vést k uznání důležitosti buňky jako základní křesťanské komunity. Písmo se zmiňuje o prvotních křesťanech jako o členech tohoto duchovního *oikos* tak, že mluví o těch, kdo přišli k víře spíše v rámci rodinných celků než jen na základě osobního rozhodnutí:

„Krispus s celým svým oikos uvěřil Pánu... Pozdravte i církev v jejich oikos... Pozdravte ty, kteří jsou z oikos Aristobulova... Pozdravte ty z oikos Narcisova, kteří jsou v Pánu... lidé z oikos Chloé mi o vás oznámili, moji bratři, že jsou mezi vámi spory... Pokřtil jsem i Štěpánův oikos... Víte o lidech z oikos Štěpánova, že jsou prvotinou Achaje... Velice vás pozdravuje v Pánu Akvilas a Priska spolu se shromážděním v jejich oikos ... Pozdravují vás všichni svatí, zvláště ti, kteří jsou z císařského oikos... Pozdravte...Nymfu a církev, která je v jeho oikos... Kéž Pán prokáže milosrdenství Oneziforově oikos... Pozdrav Prisku a Akvilu i oikos Oneziforův...“

Raná církev skutečně uvažovala o řetězcích *oikos*, které získávala, a současně se radovala, že je Bůh utvářel do základních křesťanských společenství. Božím plánem určitě bylo, aby církev žila na úrovni *oikos*. Jádro křesťanského života nesouvisí se slovem „chrám“ nebo „synagoga“ nebo „církevní budova“. Stejně jako základní uspořádání lidského života je zasazeno do *oikos*, tak má být na něm založen i život Kristova těla.

Napsal R. W. Neighbour, upravil J. Geske.

Z publikace “Where Do We Go From Here?”; použito se svolením.

BUNĚČNÉ SKUPINKY

5 LEKCE

Ukázka buněčné skupinky

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je předvést (během vyučování) některé aktivity typického setkání buněčné skupinky, aby se s nimi účastníci bezprostředně a prakticky seznámili.

☞ OSNOVA LEKCE

- Účastníci, kteří mají praktické zkušenosti s fungováním buněčných skupinek, budou lépe připraveni k tomu, aby vedli svou vlastní skupinku.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Všimnout si a účastnit se jedné nebo více stránek typického setkání buněčné skupinky.
- Hodnotit jednání a odpovědi členů skupinky během procvičování vedení a zapojení se do různých aktivit.

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Aby byla tato lekce užitečná, vyžaduje plánování a přípravu. Instruktor musí předem přemýšlet, které činnosti by se skupinkou účastníků rád dělal, a podle toho plánovat. Má-li být součástí aktivit jakékoliv studium Bible, měli by účastníci dostat jeden nebo dva dny před touto lekcí na přípravu.

V zásadě existují čtyři typy činností, ze kterých je možné vybírat. Ty souvisí se čtyřmi částmi typického setkání skupinky: společenstvím, uctíváním, růstem a evangelizací. Pokud na tuto lekci není více než hodina, není jisté, že instruktor bude mít dost času na procvičení všech čtyř oblastí. Pravděpodobnější je, že si instruktor vybere k procvičení jednu nebo dvě aktivity. Toto rozhodnutí závisí na velikosti, typu, zkušenosti a potřebách skupinky účastníků.

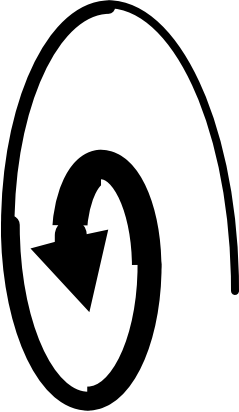
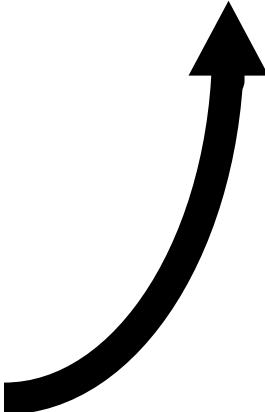
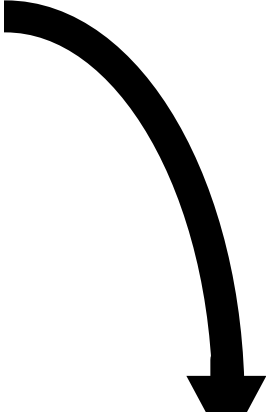
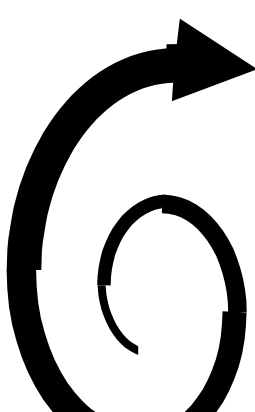
Příklady a doporučení uvedené v této lekci jsou pouze vodítka. Pokud si je instruktor vědom některých problematických oblastí nebo otázek, které souvisí s určitým prostředím, měl by činnosti v této lekci rozhodně přizpůsobit, aby těmto problémům a otázkám vyšly vstříc.

Pokud je skupinka účastníků velká, měla by se na cvičení rozdělit do několika menších skupinek, ve kterých *nebude* více než 8 až 10 lidí. Instruktor by měl každé skupince přidělit „vedoucího“. V závislosti na činnosti může instruktor během této chvíle procvičování požádat několik lidí, aby převzali úlohu vedení.

Mějte na paměti, že celkovým cílem této lekce je poskytnout praktickou bezprostřední zkušenost s různými stránkami života a služby buněčné skupinky. Měla by být při tom taky zábava!

I. PŘEDVEDENÍ BUNĚČNÉ SKUPINKY

Účelem této lekce je dát příležitost ke sledování a účastnění se různých stránek setkání buněčné skupinky. Jak víte, setkání buněčné skupinky má čtyři části: společenství, uctívání, růst a evangelizaci. Tato lekce je navržena tak, že dává instruktorovi pružnost v rozhodování, kterou ze čtyř funkcí předvést. Pokud by skupinka měla užitek z procvičení společenství a uctívání, může se instruktor rozhodnout, že se zaměří právě na tyto oblasti. Jestliže by skupinka ráda strávila nějaký čas učenictvím, může procvičovat induktivní studium Bible. Aktivity v této lekci budou omezeny jen velikostí skupinky a časem, který je k dispozici.

Společenství	Uctívání	Růst	Evangelizace
Člověk k člověku	Člověk k Bohu	Bůh k člověku	Kristovo tělo ke světu
„Dovnitř“	„Nahoru“	„Dolů“	„Ven“
			

Obrázek 5.1 Čtyři funkce buněčného setkání

Níže jsou uvedena doporučení pro každou ze čtyř oblastí setkání buněčné skupinky. Instruktor by se měl rozhodnout, které oblasti by se měly procvičit a jakými konkrétními způsoby to udělat. Bude-li čas, mělo by po každé činnosti následovat určité hodnocení. Když bude třeba, můžete se vrátit do přílohy 2B o buněčných skupinkách „Vzorové aktivity na setkání buněčné skupinky,“ kde najdete přehled aktivit typických pro každou ze čtyř funkcí skupinky.

A. Společenství

Situace: Buněčná skupinka má své první setkání. Byli pozváni přátelé a známí věřících a lidé ve skupince se obecně navzájem neznají. Vedoucí buněčné skupinky by rád, aby skupinka strávila nějaký čas činnostmi, které členům pomohou jeden druhého lépe poznat. (Udělejte si čas na práci s několika „ledoborci“ v příloze 2A „Jak prolomit ledy“. Instruktor může také použít vlastní aktivity, které členům skupinky pomohou lépe se poznat).

B. Uctívání

Situace: Buněčná skupinka se schází už několik týdnů. Dosud se chvíle uctívání skládala jednoduše ze zpěvu několika písní, které se skupinka naučila. Vedoucí buněčné skupinky by se rád podělil o některé další způsoby, jak může skupinka společně uctívat Boha. To může zahrnovat modlitbu za pomoci několika Žalmů nebo jejich přečtení (každý člověk přečte svůj oblíbený Žalm, nebo každý čte několik veršů jednoho Žalmu, zpívání nových nebo neznámých chválicích písní, modlitby ve skupinkách po dvou nebo třech lidech atd.)

C. Růst

Existuje několik aktivit, které jsou užitečné pro porozumění tomu, co se při setkání buněčné skupinky děje během upevňování.

- *Učednictví „jeden na jednoho“.* Situace: Skupinka studovala Lukáše 14:26: „Přichází-li někdo ke mně a nemá v nenávisti svého otce a matku, manželku a děti, bratry a sestry, ano i vlastní duši, nemůže být mým učedníkem.“ Mladší křesťané ve skupince jsou zmateni a vedoucí požádal zralejší křesťany, aby strávili nějaký čas setkání skupinky tím, že jim tento úsek vysvětlí. (Instruktor by měl rozdělit pracovní skupinku na dvě části. První polovina účastníků bude hrát roli starších, zralejších křesťanů. Druhá polovina bude hrát roli úplně nových křesťanů.)
- *Induktivní biblické studium.* Situace: Buněčná skupinka bude studovat úsek z Bible za použití induktivní metody. Instruktor by měl účastníky dopředu požádat, aby si připravili krátké induktivní studium oblíbené pasáže. Podle toho, jak to čas dovolí, by každý měl vést skupinku v induktivním studiu za použití úseku a otázek, které si připravil.
- *Autoritativní vyučování.* Situace: Vedoucí buněčné skupinky chce dát příležitost několika lidem ve své skupince, aby se podělili se o nějaké učení Písma. Chce ale, aby řekli praktické postřehy a

ne kázání. Požádal je, aby si připravili nějaké myšlenky, které mohou říct skupince ve 4-5 minutách. Vedoucí skupinky je zodpovědný za to, že každý člověk zůstane v daném časovém limitu. Je-li na to čas, mohou další lidé ve skupince klást otázky týkající se prohlášení nebo myšlenek, které jim nebyly jasné (instruktor bude muset účastníky požádat, aby se na tuto aktivitu dopředu připravili).

D. Evangelizace

Čas strávený evangelizací lze procvičit několika různými způsoby:

- *Osobní svědectví.* Situace: Buněčná skupinka pozvala několik návštěvníků, kteří nejsou věřící. Vedoucí požádal jednoho nebo dva lidi ve skupince, aby řekli svá osobní svědectví ve 2-3 minutách „normálním“ jazykem, který bude nekřesťanům srozumitelný. Několik lidí by mělo hrát roli těch, kdo svědectví říkají, a další by měli hrát nekřesťany, kteří něco takového slyší úplně poprvé. Pokud „návštěvníci“ slyší něco, co jim není jasné nebo je to mate, měli by člověka, který mluví, zastavit a požádat skupinku o vysvětlení (pro tuto aktivitu by měl instruktor účastníky dopředu požádat, aby si připravili stručná osobní svědectví).
- *Plánování budoucí služby.* Situace: Buněčná skupinka se schází v oblasti, která je vysoce průmyslová a kde otec i matka obvykle pracují. Pokusy budovat vztahy a zvát lidi na střední setkání skupinky byly dosud neúspěšné. Jediný den, kdy mají místní obyvatelé volno, je neděle. V oblasti je mnoho dětí. Buněčná skupinka by měla diskutovat, jak tuto cílovou skupinku lidí oslovit (instruktor by měl určit jednoho člověka, který bude vedoucím buněčné skupinky).
- *„Sdíleci“ skupinka.* Situace: Buněčná skupinka má vizi a cítí potřebu evangelizace mužů ve své společnosti. Avšak většina mužů nemá žádný zájem o nic duchovního a na setkání buněčné skupinky odmítají přijít. Buněčná skupinka se rozhodne začít se „sdíleci“ skupinkou, která muže nějakým způsobem zapojí muže do činnosti nebo diskuse, která je bude zajímat. Také vytvoří příležitost k budování vztahů, aby s nimi mohli později mluvit o Kristu. V této konkrétní společnosti se zdá, že muži rádi hrají fotbal a o víkendech pracují na svých autech. Buněčná skupinka by měla diskutovat o konkrétních způsobech, jak by mohli s některými z těchto mužů „sdíleci“ skupinku začít (instruktor musí určit jednoho člověka, který bude vedoucím buněčné skupinky).

II. HODNOCENÍ

Účastníci by měli zhodnotit různé aktivity „buněčných skupinek“. Jaké měly silné a slabé stránky? Jak „vedoucí“ skupinky zvládal různé problémy nebo otázky? Co se mohlo udělat jinak?

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Proč je důležité plánovat každou část setkání buněčné skupinky?
2. V čem měli vedoucí „buněčných skupinek“ při tomto cvičení, konkrétně u rolí, které hráli? Budou podobné potíže ve vašich skutečných skupinkových setkáních?

AKČNÍ PLÁN

1. Až povedete svou buněčnou skupinku nebo budete na vedení skupinky připravovat další, vzpomeňte si na věci, které jste se naučili v této lekci.

**BUNĚČNÉ
SKUPINKY**

6

LEKCE

Filosofie služby buněčných skupinek

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je prozkoumat roli buněčných skupinek v celkové strategii saturačního zakládání sborů.

☞ OSNOVA LEKCE

- Buněčné skupinky usnadňují saturační zakládání sborů.
- Existuje mnoho způsobů použití buněčných skupinek ve službě.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Vědět, že buněčná skupinka je základním stavebním prvkem rozsáhlejších strategií služby.
- Chápat životní cyklus buněčné skupinky.
- Rozumět roli buněčných skupinek ve strategii saturačního zakládání sborů.
- Být schopen vypracovat vlastní strategii služby buněčné skupinky.

I. FILOZOFIE BUNĚČNÉ SKUPINKY

Každá buněčná skupinka by měla fungovat jako „komunita“ křesťanů, kteří mají úzké společenství, kteří společně uctívají Boha, kteří jeden druhého vedou k učenictví a kteří se vzájemně povzbuzují a pomáhají si a společně oslovují ztracené kolem sebe. aby oslovovali ztracené kolem sebe. V buněčné skupince je mnoho oblastí odpovědnosti a mnoho aktivit, které je třeba plánovat a uskutečňovat. Vedoucí buněčné skupinky stejně jako její členové budou skutečně velmi zaneprázdnění naplňováním potřeb a uskutečňováním cílů skupinky.

Avšak uprostřed vši té aktivity jednotlivých buněčných skupinek je důležité chápat celkové pojetí služby buněčných skupinek. Měli bychom se úmyslně a s odstupem podívat a prozkoumat, jak buněčné skupinky všeobecně zapadají do rozsáhlejšího plánu služby. Jednoduše řečeno, buněčné skupinky jsou základními stavebními prvky širší strategie služby. Z hlediska zakládání nových sborů poskytují buněčné skupinky základ, na kterém se budují nové sbory.

A. Buňky mají životní cyklus

Během svého formování a vývoje bude buněčná skupinka procházet různými fázemi „života“. Bude se měnit podobně jako lidé, když dozrávají a stárnou. Každá buněčná skupinka prochází identifikovatelnými a systematickými fázemi vývoje. Vedoucí buněčné skupinky musí při plánování činností pro každé setkání přemýšlet o současné fázi své skupinky a předvídat, co se během setkání skupinky může nebo nemůže stát. Zjištěním, ve které fázi jeho skupinka je, může vedoucí získat jistotu, že jeho skupinka jde správným směrem k násobení.

V typické *obyčejné* skupince k množení nedochází. Zkušenosti totiž ukazují, že skupinky mají tendenci přestat růst a zhruba po dvou letech často vymírají. Členové skupinky jsou spokojeni se vzájemnými vztahy a noví členové nejsou vítáni. Bez správného plánování a vize začne skupinka stagnovat a k dělení nikdy nedojde. Pokud chceme dosáhnout dělení, skupinka musí evangelizovat a musejí do ní přicházet noví lidé. Vedoucí skupinky musí ostatní cíleně vést jednotlivými fázemi životního cyklu buňky, aby se „nezaseklí“ na jednom místě.

Buněčné skupinky mohou být součástí strategie zakládání nových sborů jen tehdy, uvědomují-li si, ve které části životního cyklu se nacházejí a co je zapotřebí dělat, aby se pokračovalo v pohybu dalšími fázemi životního cyklu. Následující tabulka popisuje fáze životního cyklu, kterými by měla projít každá buněčná skupinka. Uvedené trvání jednotlivých fází je pouze orientační údaj a záleží na konkrétním místě a situaci ve skupince. Vedoucí skupinky by se měl k této tabulce opakovaně vracet, zjišťovat, ve které fázi se jeho skupinka nachází a co může udělat pro to, aby se posunula dál.

Fáze	Trvání	Popis
Orientace	1.-4. týden	Lidé objevují, kdo je kdo. Úroveň sdílení je velmi povrchní. Lidé ve skupince mají malou vzájemnou důvěru a téměř veškerou službu řídí vedoucí.
Přechod	5.-10. týden	Členové se učí poznávat a přijímat jeden druhého. Přizpůsobují se chování, které je ve skupince považováno za „normální“. Úroveň důvěry roste a vznikají opravdové vztahy.
Společenství	11.-15. týden	Členové se připojují k očekáváním skupinky. Roste oddanost, otevřenost a zapojení do záměrů skupinky. Členové skupinky v ní nacházejí identitu. Vedoucí je schopen přenést více aktivit a oblastí odpovědnosti na členy skupinky.
Akce	16.-35. týden	Ve skupince dochází k vzájemnému dynamickému působení a lidé aplikují biblické pravdy do situací reálného života. Docela často se skupinka aktivně zapojuje do společné služby. Mezi členy je hluboká důvěra a vztahy se dále rozvíjejí a rostou.
Násobení	36.-40. týden	Skupinka se blíží do bodu, kdy bude nutné se rozdělit do dvou skupinek. Učedník na vedoucího zakládá novou skupinku a původní skupinka začíná plánovat opakování cyklu množení.

Tabulka 6.1 Fáze buněčné skupinky

B. Buňky směřují ke společnému cíli

Buněčné skupinky jsou velmi podobné buňkám v našich tělech — každá má nějakou „práci“. V nějakém městě může jedna skupinka evangelizovat konkrétní geografickou oblast, zatímco jiná skupinka pracuje s určitou částí populace. Obě buňky pracují na svých jednotlivých cílech, ale současně spolupracují, aby pomohly evangelizovat město, ve kterém žijí.

Výzkum ukazuje, že skupinka lidí pracující společně dokáže vykonat víc, než kolik je úhrnný výsledek práce každého člověka jednotlivě. Stejným způsobem mohou spolupracující buněčné skupinky uskutečnit mnohem větší cíle, než kterákoliv z nich sama o sobě.

Před založením první buněčné skupinky je zapotřebí zamyslet se nad celkovým cílem, ke kterému budou buněčné skupinky směřovat. Začněte uvažováním o konečném výsledku a postupujte zpětně od tohoto cíle. Jaké typy skupinek jsou zapotřebí a kde? Kolik skupinek bude ke splnění cíle zapotřebí? Každá nová skupinka bude mít vlastní totožnost, ale bude také součástí většího „těla“ buněk, které spolupracují na společném záměru.

C. Buňky jsou nezbytnou součástí strategie saturačního zakládání sborů

Strategie saturačního zakládání sborů je v podstatě „základní“ hnutí reprodukcí se sborů. Hnutí nových sborů vyžaduje metody, které jsou jednoduché, přenosné, pružné a opakovatelné. Bez těchto vlastností není možné hnutí vytvořit a udržet. Je téměř nemožné mít hnutí nových sborů, které vyžaduje placené „profesionální“ pastory a velké a drahé církevní budovy.

Jednoduchost a pružnost, kterou hnutí potřebuje, poskytují buněčné skupinky. Je to model, který je snadné uvést do chodu i reprodukovat. Má malé nebo žádné finanční nároky. Zajišťuje jak praktickou přípravu ke službě, tak i samotnou službu. Poskytuje komunitu a společenství mezi věřícími. Ohniskem služby buněčných skupinek jsou lidé a potřeby, ne programy a systémy. Buněčné skupinky pracují na úrovni naplňování nejzákladnějších lidských potřeb — lásky, přijetí a hodnoty.

Pokud jde o hnutí saturačního zakládání sborů, nejdůležitější je, že buněčné skupinky dávají jak vizi zasáhnout ztracené, tak vizi násobení. Bez vize získat pro Krista lidi, kteří dosud nebyli zasaženi, není potřeba hnutí zakládání sborů. Bez vize a schopnosti množení sborů nemůže hnutí existovat.

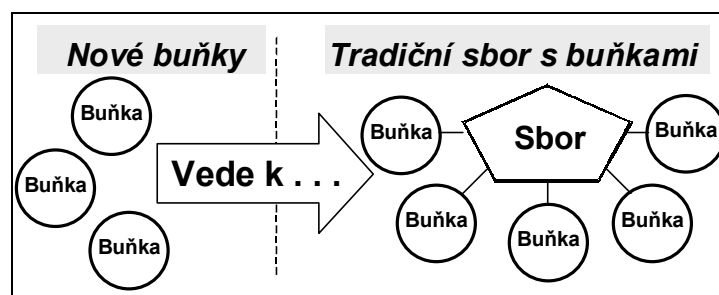
Mandát Velkého poslání může být nejlépe naplněn hnutím saturačního zakládání sborů. A hnutí saturačního zakládání sborů je možné nejlépe uskutečnit prostřednictvím buněčných skupinek jako základu, na kterém se staví reprodukcující se sbory.

II. MODEL Y SLUŽBY BUNĚČNÝCH SKUPINEK

Jednou z hlavních výhod buněčných skupinek je, že se dají využít mnoha různými způsoby, zvláště pak ve službě zakladatele sborů. V této části uvádíme několik modelů, které mohou být pro službu buněčné skupinky použity. Každý z nich má své výhody a zakladatel sborů by se měl sám rozhodnout, který model nebo jeho varianta se do dané situace nejlépe hodí.

A. Model 1: Buněčné skupinky, které založí tradiční sbor s buňkami

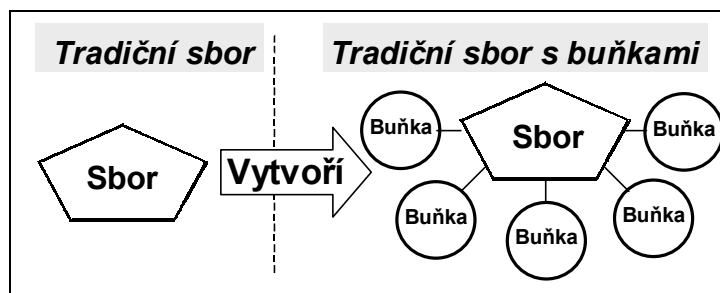
V této situaci dochází k růstu a dělení jedné nebo více buněk. V okamžiku, kdy se ve skupinkách schází dostatečný počet lidí (řekněme 50), založí se nový tradiční sbor. Tento sbor se bude scházet na jednom místě a bude mít klasické bohoslužby přijatelné v daném kontextu a kultuře. Sbor bude i nadále používat buněčné skupinky k evangelizaci, společenství, učednictví a dalšímu růstu sboru. Sbor se může také rozhodnout, že zprovozní některé klasické oblasti služby, jako například nedělní školu, setkání sester, práci s dětmi o víkendech apod. Obrázek 6.1 znázorňuje tento model služby.

Obrázek 6.1 Buňky zakládají sbor

B. Model 2: Stávající sbor začne používat buněčné skupinky

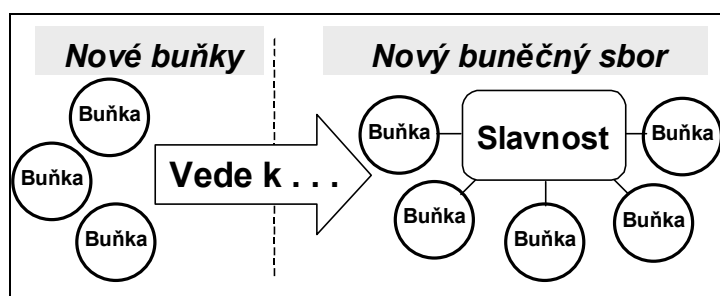
Je možné, že stávající sbor začne používat buněčné skupinky ke sdílení, evangelizaci a učednictví (viz lekce 12 o buněčných skupinkách: „Použití buněčných skupinek ve stávajícím sboru“, kde se tyto otázky detailně probírají). Vedení sboru se musí rozhodnout, kolik skupin sbor potřebuje nebo je schopen založit, přičemž vezme v úvahu počet členů sboru a počet lidí, kteří se mohou stát vedoucími nově vzniklých skupinek. Časem začne spolu s růstem a dělením skupinek růst i celý sbor. Takové uspořádání znázorňuje obrázek 6.2.

Obrázek 6.2 Ke sboru přibudou skupinky

C. Model 3: Buněčné skupinky, které založí buněčný sbor

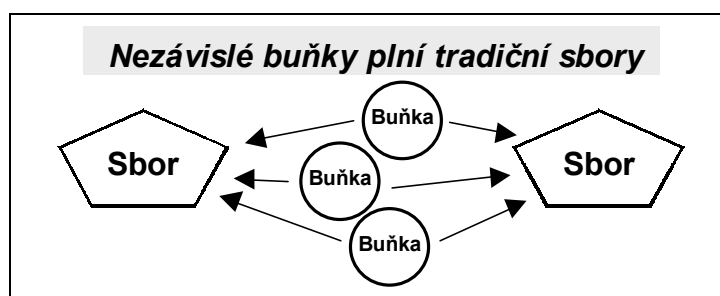
Buněčný sbor se od tradičního liší v tom, že zde není žádná církevní budova, žádné pravidelné nedělní bohoslužby a sbor neexistuje k tomu, aby ve svém rámci vytvářel a udržoval „programy“. Sbor se skládá z buněk a všechny funkce církve včetně křtu a večeře Páně se odehrávají právě v nich. Buňky se pravidelně (např. jednou měsíčně) scházejí ke společnému slavnostnímu shromáždění. Jedná se o čas povzbuzení, společenství, uctívání i vyučování. V oblastech, kde se hnutí buněčných skupinek velmi rozšířilo, je někdy potřeba pronajmout velké divadlo nebo celý stadion, aby se tam všichni členové buněčných skupinek vůbec vešli. Všechny buňky se přitom považují za součást jednoho velkého sboru. Tento model znázorňuje obrázek 6.3.

Obrázek 6.3 Buňky zakládají nový buněčný sbor

D. Model 4: Několik buněčných skupinek roste, násobí se a „plní“ existující sbory

Není potřeba, aby buněčné skupinky přímo zakládaly nové sbory. Strategičtější může být budovat a posilovat existující místní sbory, které časem založí nové dceřinné sbory. Buněčné skupinky jsou zakládány nezávisle na existujících sborech. Lidé, kteří přicházejí do buněčných skupinek, jsou také povzbuzováni k tomu, aby začali chodit do sboru. Často jsou pak dále součástí své buněčné skupinky a současně navštěvují nějaký sbor. To vše je vidět na obrázku 6.4.

Obrázek 6.4 Buňky plní sbory

E. Cvičení ve třídě: případové studie

Uvádíme zde některé případové studie strategií zakládání sborů. Některé z nich využívají výše uvedené principy, jiné nikoli. V třídě diskutujte o tom, (1) na kterém modelu je daná situace založená (pokud vůbec na nějakém) a (2) výhody a nevýhody této situace vzhledem ke strategii zakládání sborů.

Případová studie 1

Sbor „Vzkříšení“ potřebuje pomoc. Sboru je přes padesát let a má asi 25 lidí, kteří se scházejí k bohoslužbám. Tři diakoni přijdou za pastorem s nápadem založit z těchto 25 členů tři buněčné skupinky. Buněčné skupinky povedou diakoni a zaměří se na evangelizaci, učednictví, růst a množení.

Případová studie 2

Zakladatel sborů se přestěhuje do města, ve kterém není žádný sbor, a podaří se mu založit několik buněčných skupinek. Buněčné skupinky jsou velmi úspěšné a začnou růst a násobit se. Lidé v buňkách se cítí velmi blízko jeden druhému a rozhodnou se, že ze skupinek založí jediný sbor. Každá nová buněčná skupinka, která vznikne, bude nadále součástí tohoto velkého sboru.

Případová studie 3

Baptistický sbor má více než tisíc členů. V neděli mají několik bohoslužeb a další shromáždění je ve středu. Starší pastor se rozhodne, že by se měli členové scházet v malých skupinkách. Vedoucí sboru rozdělí sbor do malých skupinek asi o deseti lidech a členům je řečeno, do které skupinky patří.

Případová studie 4

Několik zakladatelů sborů začalo zakládat buněčné skupinky. Skupinky mají vizi evangelizovat a násobit se, ale nechťejí zakládat nové sbory. Místo toho vedou nové věřící do jednoho z existujících sborů ve městě. Někteří členové skupinek se dále setkávají ve skupinkách a současně chodí do sborů různých denominací.

Případová studie 5

Před několika lety přivezla jedna misijní organizace ze Západu misionáře, kteří založili několik skupinek nezávislých na existujících místních sborech. Tyto skupinky se scházejí jednou týdně a dělají induktivní studium Bible.

Případová studie 6

Evangelikální sbor má mnoho malých skupinek, které se scházejí ke studiu Bible. Stejní lidé se v těchto skupinkách scházeli několik let a skupinky nerostly. V několika skupinkách jsou lidé, kteří bydlí blízko sebe, ale daleko od sboru. Tyto skupinky se rozhodnou, že by rády založily nový sbor blíže místu, kde bydlí.

Případová studie 7

Zakladatel sborů se přestěhuje do nového města a začne evangelizovat. Lidé jsou přístupní a brzy založí několik buněčných skupinek, které mají vizi evangelizovat a násobit se. Skupinky se setkávají v neděli k uctívání a vyučování a ve středu zvou nevěřící přátele na zábavný čas sdílení. Nemají v plánu stavět kostel, ale každých šest týdnů si skupinky pronajmou místnost, kde se sejdou k večeru společného uctívání a vyučování.

Neexistuje jediný „správný“ způsob, jak ve službě zakládání sborů používat buněčné skupinky — každý zakladatel sborů musí hledat, co je v jeho situaci nevhodnější. Avšak bez ohledu na důraz, který buněčná skupinka může mít, bude vždy jejím cílem *násobení*.

III. VYTVÁŘENÍ STRATEGIE SLUŽBY BUNĚČNÝCH SKUPINEK

Díky tomu, že buněčné skupinky jsou stavebními kameny rozsáhlejší strategie služby, je třeba se zamyslet nad celkovou strategií zakládání sborů a nad tím, jak je možné využít buněčné skupinky k dosažení stanovených cílů. V každé fázi existence skupinky je dobré si připomínat cíl, ke kterému celá skupinka směřuje, a uvažovat nad tím, jak jej naplnit. Měli byste zvážit následující body:

- Určete celkové cíle služby. Zakládáte hnutí SZS? Jeden sbor? Dost sborů na to, aby zaplnily čtvrt', město nebo zeměpisnou oblast? Váš konečný cíl bude určovat druh, počet, službu a zaměření vašich buněčných skupinek.
- Jak by měly buňky pracovat nezávisle a jak společně, aby byl cíl splněn? Jak se bude tato práce koordinovat a hodnotit?
- Co je cílová oblast a kdo jsou cíloví lidé? Abyste lépe pochopili, jaké druhy aktivit je v buněčných skupinkách zapotřebí dělat, měli byste provést průzkum (viz lekce „Principy průzkumu“ v části Víze SZS příručky 1).
- Jaké typy evangelizace jsou pro cílovou oblast nebo lidi vhodné? Jak to začleníte do nových buněčných skupinek?
- Kdo jsou klíčoví vůdci v cílové oblasti? Jak by bylo možné, aby jedna nebo více buněčných skupinek rozvinuly vztahy s těmito lidmi a snad je i získaly pro Krista?
- Jaký druh skupinkového „modelu“ potřebujete, abyste dosáhli vašich cílů? (Např. mnoho buněk, které tvoří jeden sbor, buňky, které jsou využívány existujícími sbory, buňky, které vytvoří jeden velký buněčný sbor apod.) Abyste dosáhli vašich celkových cílů služby, je více než pravděpodobné, že budete muset ve službě buněčných skupinek použít několik různých variant uvedených v této lekci.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Vaše buněčná skupinka vždy bude v jedné z fází životního cyklu (orientace, přechod, společenství, akce nebo násobení). Proč na tom záleží při plánování aktivit na vašich setkáních? Proč to má význam z hlediska celkové strategie buněčných skupinek?
2. Proč jsou buněčné skupinky nezbytnou součástí strategie saturačního zakládání sborů?
3. Který z modelů (jestli vůbec nějaký) uvedených v části „Modely služby buněčných skupinek“ ve vaší cílové oblasti dobře fungoval?

AKČNÍ PLÁN

1. V několika větách napište stručnou, nicméně vyčerpávající, definici buněčné skupinky. Odevzdejte ji instruktorovi.
2. Na základě toho, co víte o své cílové oblasti a stanovených cílech, napište základní strategii, jak byste ke splnění těchto cílů mohli využívat buněčné skupinky. Do svého plánu zahrňte také body pod nadpisem „Vytváření strategie služby buněčných skupinek“. Podělejte se o svůj plán s dalším účastníkem kurzu a vzájemně si své plány ohodnoťte. Pro účely tohoto cvičení by tvůj plán neměl být delší než několik stránek.

BUNĚČNÉ SKUPINKY

7

LEKCE

Dynamika diskuse ve skupince

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je vybavit vedoucího buněčné skupinky dovednostmi potřebnými k vedení smysluplných diskusí v rámci setkání skupinky.

☞ OSNOVA LEKCE

- Cílem diskuse v buněčné skupince je zapojit jednotlivé účastníky.
- Vedoucí skupinky by si měl být vědom nejrozšířenějších problémů s diskusí.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět komunikačním dovednostem, které jsou pro vedoucího buněčné skupinky nezbytné.
- Znat principy přípravy dobrých diskusních otázek.
- Zabývat se rozpoznáváním a řešením problémů, které vznikají během diskuse v buněčné skupince.

☞ PŘÍLOHY

7A Vzorové diskusní otázky

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

I když účelem této lekce je připravit vedoucího buněčné skupinky na vedení dobré diskuse, diskuse sama není konečným cílem buněčné skupinky. Chvilé smysluplné diskuse mezi členy skupinky povzbuzují společenství, posilují vztahy a umožňují dozvídat se a aplikovat biblickou pravdu. Když se vedoucí skupinky naučí, jak dobře vést diskusi a vyhýbat se problémům v komunikaci, bude s to budovat důvěru a oddanost mezi členy skupinky a motivovat je k naplnění jejich záměrů.

Nezapomeňte, že 8. lekce v části Vedení, „Způsoby jednání s lidmi“ v příručce č. 4, doplňuje tuto lekci v oblasti dobré komunikace s lidmi v buněčné skupince.

Naplánujte si během vyučování alespoň dvacet minut na cvičení „Problémy diskuse“ na konci této lekce.

I. VEDENÍ DISKUSE V BUNĚČNÉ SKUPINCE

Hodnotu dobré diskuse v buněčné skupince není možné přecenit. Právě prostřednictvím diskuse se její členové dozvídají více jeden o druhém a vzájemně se více přibližují v křesťanské lásce. Diskuse nad Biblií je životně důležitou součástí procesu učednictví a růstu v životě věřícího. Buněčné skupinky poskytují dynamiku živé diskuse, která schází na velkých společných setkáních. Duch svatý používá diskuse mezi věřícími a nevěřícími, aby je přitáhl blíže ke Kristu.

Úlohou vedoucího buněčné skupinky je usnadnit smysluplnou diskusi a být členům skupinky vzorem v naslouchání, kladení dobrých otázek a vyhýbání se problémům, které mohou nastat. Tímto způsobem vedoucí pokračuje v pomáhání členům buněčné skupinky v růstu a zrání ve víře a v dovednostech ke službě.

Tato lekce je určena k vyučování způsobu či metody vedení chvíle diskuse v buněčné skupince. Výsledkem skupinkových diskusí by měly být důvěra, oddanost a silné vztahy – nikoli schopnost vedoucího „uspořádat dobré představení“. Každý účastník tohoto kurzu by měl uvažovat o komunikaci a vzájemném působení ve skupince ve světle své vlastní kultury, a pak použít vhodné diskusní dovednosti, které mezi členy buněčné skupinky budují důvěru. Následující věci vedoucí k dobré komunikaci jsou jednoduché a snadno použitelné.

A. Naslouchajte

Jednou z nejdůležitějších dovedností vedoucího diskuse je *naslouchání*. Naslouchání zahrnuje jak fyzické, tak citové soustředění se na člověka, který mluví. Pamatujte, že váš jazyk těla mluví pravděpodobně hlasitěji než vaše slova. Udržujte dobrý kontakt očima, a když někdo mluví, nezabývejte se jinými věcmi.

B. Ptejte se

Lidé, kteří jsou více extrovertní, mají často sklon mluvit v buněčné skupince sami. Pokud k tomu dojde, *zeptajte se ostatních* na jejich myšlenky nebo názory. Nenechte jednoho nebo dva lidi ovládat rozhovor.

C. Vyjasňujte

Někdy může být zapotřebí *vyjasnit* něco, co bylo řečeno. „Marku, co jsi měl na mysli, když jsi použil slovo ‚spasení‘?“ Nepředpokládejte, že rozumíte tomu, co někdo řekl, aniž byste vlastními slovy zopakovali, jak jste to pochopili. Nebo můžete člověka požádat, aby svou myšlenku vyjádřil jiným způsobem: „Lenko, jsem trochu zmaten — mohla bys to vysvětlit ještě nějak jinak?“

D. Obhajujte

Může být užitečné požádat lidi, aby *obhájili* své výroky. Zeptejte se, proč uvažují tímto způsobem, kde vidí tu myšlenku v textu Písma, který studujete, apod. „Vlád’o, z těchto veršů nedocházím ke stejnému závěru jako ty. Mohl bys mi lépe vysvětlit svůj pohled?“

E. Rozšiřujte

Někdy bude zapotřebí *rozšířit* diskusi tím, že se zeptáte, jestli nechce někdo něco dodat, nebo jak to, co bylo řečeno, souvisí s předchozí myšlenkou.

F. Přesměrujte

Když někdo ve skupince mluví jenom s vedoucím, *přesměrujte* jeho otázky nebo poznámky k dalším členům ve skupince. „Broňo, rozumím, proč to tak cítíš. Kláro, jaký máš dojem z Bronina návrhu?“ Pokud se diskuse neustále vede jen mezi vedoucím a jedním člověkem ve skupince, zbytek lidí nemá čím přispět a cítí se vynechán. Komunikace ve skupince by měla probíhat tam a zpět mezi všemi členy skupinky, a ne jen jednosměrně od vedoucího ke každému členu skupinky.

G. Shrňte

V několika bodech diskuse může být užitečné zastavit se a *shrnout*, co bylo řečeno. Upozorněte na hlavní myšlenky nebo příspěvky, se kterými lidé přišli. To vám pomůže udržet diskusi u hlavního tématu a členům skupinky to dá pocit vykonané práce.

H. Oceňujte

Nezapomeňte ocenit členy skupinky tím, že uznáte a zhodnotíte, co každý člověk řekl. Poděkujte jim za jejich příspěvek do diskuse. „Lucko, chci, abys věděla, že si vážím toho, jak ses s námi podělila o své myšlenky.“ I když výrok člověka vyžaduje doplnění, je jeho autor důležitý a měl by být oceněn pro svou ochotu přispět do diskuse.

II. PŘÍPRAVA DOBRÝCH OTÁZEK

Otázky, které ve vaší buněčné skupince kladete, mohou velmi posílit vztahy mezi členy a napomoci k objevení pravdy Božího slova. Dobře promyšlené otázky lidi povzbudí, aby mezi sebou sdíleli své myšlenky a pocity.

A. Společenské otázky

Otázky jsou důležitou součástí budování osobních vztahů mezi členy skupinky. Příloha 7A „Vzorové diskusní otázky“ obsahuje příklady otázek, které členům vaší skupinky pomohou lépe jeden druhého poznat. Je důležité, abyste se naučili formulovat vlastní otázky, které se týkají životů lidí ve vaší skupince. Ptejte se na otázky, které členům umožní sdílet mezi sebou věci, jichž si ostatní jen tak

nevšimnou: „Řekni něco, co tě trápí,“ „Jaká změna tě v budoucnu čeká? Jaký z toho máš pocit?“ Tento druh otázek povzbuzuje lidi k tomu, aby mluvili o svých niterných myšlenkách a pocitech, což buduje ve skupince laskavou atmosféru.

Klad'te otázky, na které je možné odpovědět ve dvou až třech minutách: „Mohl by ses podělit o jednu oblast, ve které tento týden bojuješ?“ V počátečních fázích nové skupinky příležitostně položte otázky, které členům umožní ujistit jeden druhého: „Co dobrého můžeš říct alespoň o jednom dalším člověku v naší skupince?“

Společenské otázky jsou jednoduché, a přece posilují vztahy ve skupince. Nevyžadují negativní odpovědi (neptejte se např. „Co je tvoje nejhorší chyba?“). Každý ve skupince je s to na ně odpovědět a pomáhají členům poznat a milovat jeden druhého. Tyto druhy otázek vyžadují, aby se lidé vyjadřovali ze srdce, ne aby přednášeli své názory na problémy.

B. Otázky k diskusi nad Biblií

Otázky, které kladete během chvíle diskuse nad Biblií, se budou trochu lišit od těch, které používáte během chvíle společenství. Budete potřebovat připravit otázky, které skupinku provedou induktivním studiem určité části Písma. Je-li vaše skupinka stále velmi mladá, vaše otázky budou příkladem toho, jak induktivně studovat.

Když skupinka roste a zraje, budete chtít vést její členy, aby *oni sami* kladli otázky, které jim poskytnou vhled do Božího slova. Můžete to udělat formálně tak, že jednoho z členů požádáte, aby při jednom setkání vedl studium. Nebo to můžete udělat neformálně, když se budete skupinky ptát na jejich nápady při společném procházení úseku Písma. Můžete se ptát takto: „Na co se můžeme u těchto veršů zeptat, abychom mohli dobře pozorovat, co je zde napsáno?“ nebo „Jaké aplikační otázky vás napadají, abychom tuto pasáž vztáhli na naše každodenní životy?“

Jednou možností je věnovat jedno nebo dvě setkání přípravě lekce biblické diskuse jako skupinka. To členy skupinky nejen naučí, jak vypracovat dobré otázky, ale také je to pomůže připravit na budoucí službu — zvláště ty, kdo se sami stanou vedoucími buněčných skupinek.

Když vedoucí buněčné skupinky používá při diskusi nad Biblií dobré otázky, je pro skupinku vzorem jak vést chvíli biblického studia. Tyto lekce poskytují vodítka a praxi pro vedení diskuse nad Biblií v rámci buněčné skupinky. Pamatujte, že účelem diskuse nad Biblií není jen biblické poznání, ale spíše schopnost objevit v Božím slově pravdu, která povede k proměně životů.

III. PROBLÉMY S DISKUSÍ

Každá skupinka bude mít některé členy, kteří rádi mluví, a jiné, kteří jsou tišší. Někteří lidé mohou odbíhat a mluvit o všem kromě tématu, které je na pořadu. Jiní se rádi přou, aby dokázali svůj názor. Jako vedoucí buněčné skupinky brzy zjistíte, že během chvíle diskuse vznikají problémy. To, jak tyto problémy zvládnete, je důležité pro růst skupinky jako pečujícího společenství stejně jako pro osobní růst každého člena skupinky.

A. Druhy diskusních problémů

1. Někdo mluví příliš / někdo nemluví vůbec

Toto jsou pravděpodobně nejčastější problémy během diskuse. Jak někoho, kdo příliš mluví, ohleduplně požádat, aby mlčel, a jak nechat někoho jiného přispět do diskuse? Když někdo mluví příliš, potvrďte jeho komentář a pak nasměrujte diskusi na jiného člověka ve skupince. „Tomáši, to je dobrá myšlenka. A co někdo další, kdo ještě nemluvil? Máte ještě další nápady? Kubo, ty jsi dnes potichu, co si myslíš ty?“ Vedoucí se také může posadit vedle hovorného člověka, aby mohl mít více zřetelného kontaktu s dalšími lidmi ve skupince a povzbuzovat je ke sdílení.

Někdy jediný způsob, jak nesmělé nebo tiché lidi zapojíte do rozhovoru skupinky (alespoň zpočátku), je klást jim přímé otázky: „Jano, co tě napadá nad tím veršem?“ Vedoucí se také může posadit naproti tichého člověka (za předpokladu, že skupinka sedí v kruhu), aby ho mohl povzbuzovat očima nebo gesty.

Je také možné, že budete mít ve skupince někoho, kdo už je křesťan nějakou dobu a kdo zná odpovědi na mnoho otázek kladených během diskuse nad Biblií. Problém je, že tento člověk říká všechny odpovědi dřív, než se nad tím ostatní stihnou zamyslet nebo než si troufnou vyslovit své odpovědi. V tomto případě může být užitečné mluvit s tím člověkem soukromě a získat jeho

podporu, aby vám pomáhal zapojovat do diskuse ostatní členy skupinky. Možná je tento člověk potenciálním učedníkem na vedoucího, u něhož Bůh chce, abyste ho připravovali.

2. *Mluví se vyjadřuje příliš obecně nebo mlhavě*

Někdy je pro lidi těžké vyjádřit to, co skutečně chtějí říct. Můžete jim však pomoci zaostřit jejich myšlenku nebo hlavní jádro tím, že je požádáte o vysvětlení. „Můžeš uvést příklad této věci? Tvoje celková myšlenka je dobrá, ale přemyslím, jestli bychom ji mohli vyjádřit zřetelněji. Zná někdo příklad něčeho takového?“ Nebo může být zapotřebí, abyste vlastními slovy přeformulovali, co bylo řečeno, aby to bylo jasnější a srozumitelnější.

3. *Rozhovor se vzdálil od tématu, které je na pořadu*

Udržovat členy skupinky ve správných kolejích může být jednou z nejtěžších stránek vedení diskuse. Lidé mají sklon mluvit o tom, co znají, i když to není to, co studujete nebo o čem diskutujete. „Karin, to je zajímavá věc a možná bychom o tom mohli mluvit (nebo udělat biblické studium na toto téma) na jiném setkání.“ Nebo můžete říct: „Karin, to je zajímavá myšlenka, ale opravdu nesouvisí s dnešním tématem.“ Členům skupinky pak můžete položit otázku, která se týká probíraného tématu, abyste je vrátili zpět na správnou kolej.

4. *Vyvstane otázka, na kterou skupinka ani vedoucí nedokáže odpovědět*

To se stává častěji, než si možná myslíte. Nejhorší věc je dát mlhavou nebo obecnou odpověď, aby to vypadalo, že víte něco, co nevíte. Vaše skupinka potřebuje vědět, že vedoucí neznají všechno. Pokud nikdo ve skupince není schopen na otázku odpovědět, pak jako vedoucí řekněte, že se vynasnažíte odpovědět zjistit a dát jim vědět na dalším setkání. Poznamenejte si to, abyste nezapomněli.

5. *Dva nebo více členů se dostane do sporu*

Zprvė spory ve vaší buněčné skupince nejsou vždy špatné. Mohou pomoci vyjasnit, co bylo řečeno, a pomoci skupince promyslet si probíraný biblický text nebo téma. Avšak je rozdíl mezi zdravou debatou a hněvivou konfrontací. Vaší rolí jako vedoucího je důkladně sledovat rozhovor a zastavit ho, pokud se příliš rozvášní. „Honzo, Aleši, myslím, že všichni chápeme oba vaše názory, ale potřebujeme se dostat dál. Možná se o tom můžete víc pobavit po našem setkání.“

Někdy polemika není hněvivá, ale nemá jediné nebo rychlé řešení. Dva lidé mohou dokazovat dva pohledy na jednu část Písma, aniž by docházeli k nějakému výsledku. Také v tomto případě je zapotřebí debatu zastavit a vrátit se zpět k tomu, co jste studovali nebo probírali.

6. *Někdo neustále žertuje*

Někteří lidé rádi říkají anekdoty nebo jsou vtipní a ve skutečnosti s nimi může být zábava. Možná Bůh vaší skupince dal člověka, který má dobrý smysl pro humor a schopnost najít něco legračního v téměř jakékoliv situaci. Tito lidé mohou být pro vaší skupinku ve správné souvislosti velmi prospěšní, protože pomáhají „prolomit ledy“, když je situace příliš vážná nebo nudná.

Avšak když takový člověk neustále vtipkuje a chce být středem pozornosti, brzy se stává problémem. Vezměte ho soukromě stranou a dejte mu najevo, jak si vážíte jeho schopnosti „pomoci“, když jdou věci ztuhle nebo nepohodlně, ale přesvědčete ho, že hranici toho, co je a co není vhodné chování, stanovujete vy. Často si takový člověk neuvědomuje, že způsobuje těžkosti. Nenaznačujte, že problémem je on, ale spíše že je pro ostatní ve skupince těžší se soustředit nebo zapojit, když pořád dělá legraci.

7. *Někdo buď nedává pozor, nebo je zcela zaujatý něčím jiným*

Pokud někdo vypadá znuděně nebo nejeví zájem o diskusi, snažte se ho zapojit tím, že se ho budete ptát přímo. „Ještě jsme neslyšeli tebe, Šárko. Co si myslíš ty?“ Pokud je očividně zcela upoutaná něčím jiným (pletením, štracháním se v papírech atd.), snažte se ji zapojit do rozhovoru tím, že jí budete klást dost otázek na to, aby neměla čas na cokoliv jiného. Je-li to však něco, co dělá neustále, možná byste s ní měli mluvit soukromě a říct jí, jak je její chování vůči ostatním lidem ve skupince nezdvořilé.

Je ovšem jedna věc, kterou byste v takové situaci měli zvážit. Možná je diskuse opravdu nudná! Je-li ve vaší skupince problémem nuda, bylo by moudré prodiskutovat to s vaším učedníkem na

vedoucího nebo s někým ze skupinky, komu důvěřujete, abyste zjistili, jaké téma je pro skupinku důležitější.

8. *Dva členové neustále vedou „soukromý“ rozhovor*

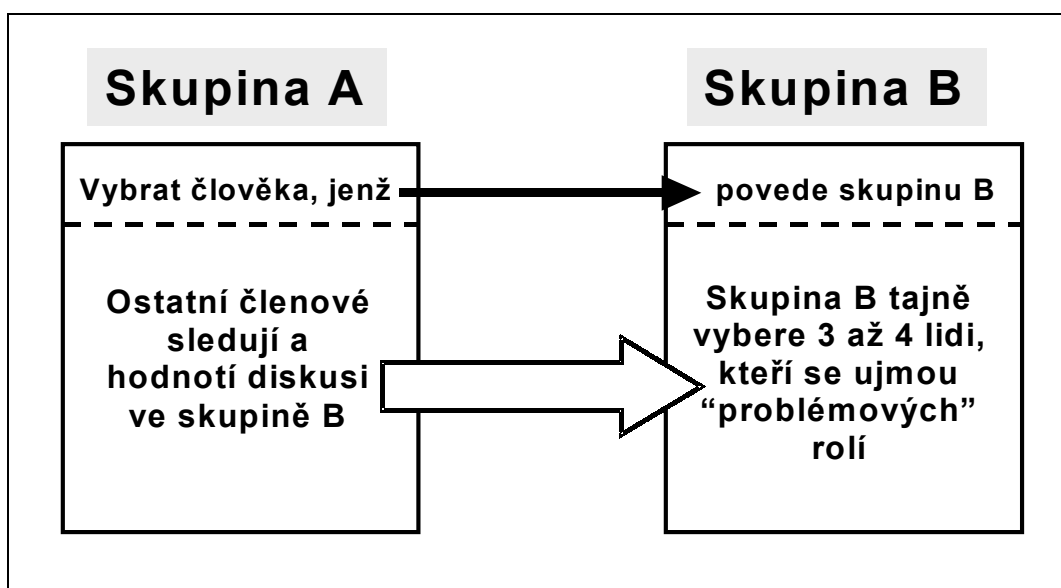
Existuje několik způsobů, jak je můžete zastavit. Jedním je požádat je, aby se o předmět své diskuse podělili se skupinkou (za předpokladu, že mluví o probíraném tématu.) Dalším způsobem je položit jim více přímých otázek tak, aby museli přestat bavit mezi sebou a mluvili se skupinkou. Je-li to problémem ustavičně, bude zapotřebí mluvit s nimi zvlášť a soukromě o tom, jak jejich rozhovory skupinku ruší.

B. Cvičení: Zvládání problémů s diskusí

Rozdělte účastníky do dvou skupinek, skupinky A a skupinky B. Skupinka A si vybere ze svého středu jednoho člověka, aby „vedl“ skupinku B. Během jejich rozhodování si skupinka B tajně vybere nejvýše tři až čtyři lidi, kteří budou hrát jednu z níže uvedených rolí. Po dobu asi pěti minut by skupinka B měla diskutovat na téma „Role církve ve zlepšování společnosti“ (nebo na jakékoliv jiné). Skupinka A je pozoruje. Obrázek 7.1 ukazuje, jak tyto dvě skupiny usadit.

„Problémoví“ lidé ze skupiny B by měli hrát své role odpovídajícím způsobem a vedoucí ze skupiny A se musí snažit vyřešit problémy, které vznikají. Pamatujte, že do rozhovoru musí přispívat také „normální“ lidé, ne jen „problémoví“! Na konci pěti minut by měla skupinka A uhodnout, kdo hrál jakou roli. Obě skupinky by měly hodnotit, jak se vedoucí snažil zvládat problémy, které nastaly.

Skupinka B si nyní vybere někoho, kdo povede skupinku A, zatímco skupinka A si tajně vybere tři až čtyři lidi, kteří budou hrát problémové role... Tato aktivita probíhá, dokud vám to čas dovoluje.

Obrázek 7.1 Diskusní cvičení

Problémové role

- Nesmělý člověk, který nemluví
- Vtipálek, který je vždy zábavný
- Mluvka, který pořád povídá
- Zaneprázdněný člověk, který je zaujatý něčím jiným
- Dva přátelé, kteří vedou soukromý rozhovor
- Dva přátelé, kteří se dostanou do vášnivého sporu
- Člověk, který chce vždycky mluvit o něčem jiném
- Člověk, který vždycky mluví velmi mlhavě a nejasně

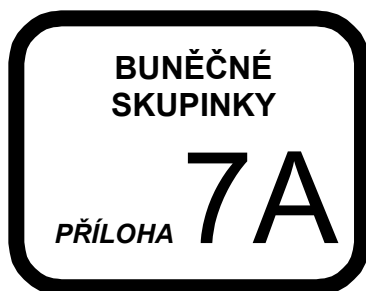
- Člověk, který přednáší kázání místo krátké odpovědi na jednoduchou otázku

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Jaké komunikační dovednosti považujete u vedoucího buněčné skupinky za nejdůležitější? Proč?
2. Jaké typy diskusních otázek by byly vhodné pro novou skupinku nebo nového člověka, který přišel do stávající skupinky? Jaké druhy otázek by v těchto situacích nebyly na místě?
3. V čem se „vedoucí“ během cvičení „Zvládání problémů“ vypořádával s problémy dobře? A kdy a jak řešil některé problémy špatně?

AKČNÍ PLÁN

1. Věnujte nějaký čas přípravě vzorových otázek pro použití v nové buněčné skupince. Co můžete použít, abyste novým členům pomohli lépe se navzájem poznat?
2. Dále vypracujte několik otázek, které byste mohli použít, abyste skupince pomohli prohloubit vzájemné vztahy. O jakých tématech nebo oblastech života byste diskutovali?
3. Nakonec vypracujte několik otázek, které by skupinku povzbudily k evangelizaci lidí v okruhu vztahů v rámci jejich *oikos*. Na co byste se mohli ptát, aby je to motivovalo k budování vztahů a sdílení Krista.?

Buněčné skupinky: Vzorové diskusní otázky

Tyto diskusní otázky se v rámci setkání buněčné skupinky nejlépe hodí pro použití během chvíle společenství. Od „ledoborců“ z přílohy 2A (Buněčné skupinky, Příručka č. 2) se liší v tom, že jsou určeny k hlubšímu porozumění sobě a ostatním ve skupince. Nejvhodnější jsou pro buněčnou skupinku, jejíž členové se jeden s druhým cítí pohodlně a ve které je určitá úroveň důvěry.

Otázky byly seřazeny do čtyř oblastí, jež představují čtyři druhy vztahů, které člověk může v životě mít.

ČTYŘI DRUHY VZTAHŮ

A. Vztah k Bohu

- Kdy jste si poprvé uvědomili, že vás Bůh miluje?
- Jaké je vaše nejsilnější přesvědčení o Bohu?
- O které jedné věci si myslíte, že se vám ji Bůh snaží říct?
- Kterou věc byste chtěli, aby Bůh slyšel od vás?
- Na kterou otázku byste nejvíce chtěli, aby vám Bůh odpověděl?
- Popište někoho, koho znáte a o kom se domníváte, že zná Boha důvěrně.

B. Vztah k sobě samému

- Nakreslete znak nebo erb, který vás nejlépe popisuje, a vysvětlete ho skupince.
- Co byste chtěli dělat, kdybyste věděli, že se to určitě podaří?
- Co byste nejraději dělali během příštích pěti let, kdyby neexistovala žádná omezení?
- Kdo je nejzajímavějším člověkem, se kterým jste se kdy setkali? Co se vám na něm líbí?
- Co je vaším nejuspokojivějším úspěchem? Co jím bylo v dřívějších letech a co je jím v poslední době?
- Podělte se o své tři nejsilnější stránky.
- Co je vaší nejšťastnější vzpomínkou (v různém věku)?
- Popište nejvýznamnější událost ve svém životě?
- Popište vlastnosti „ideálního člověka“ pro tuto skupinku.
- Kdo, vedle vašich rodičů, byl ve vašem životě nejvlivnější?
- Jaký dar by vás nejvíce potěšil?
- Čí uznání potřebujete nejvíce?
- V přítomnosti koho se cítíte nejpohodlněji? Proč?
- Kdybyste měli to, co jste v životě skutečně chtěli, co by to bylo?
- Stručně vyjmenujte své dlouhodobé a krátkodobé cíle.
- Popište nejvíce vzrušujícího a tvořivého člověka, se kterým jste se setkali.
- Co o vás budou lidé říkat, až umřete?
- Uveďte nějaké tvořivé a užitečné způsoby, jak začít a skončit den.
- Čemu nejvíce důvěřujete?
- Kdo nejvíce změnil váš život?

- Které byly dvě nejlepší knihy, které jste kdy četli (kromě Bible)?
- Jak rádi trávíte svůj volný čas?
- Co na vás dělá největší dojem?
- Co vám nejvíce působí starosti, úzkost nebo obavy?

C. Vztahy s jinými lidmi

- Popište člověka, který pro vás nejvíce znamená, a řekněte proč?
- Kdo je prvním člověkem, který vám skutečně porozuměl?
- Jakému druhu lidí se nejvíce svěřujete?
- Co dělá člověka dobrým posluchačem?
- Jste typ člověka, kterému se ostatní svěřují? Proč ano nebo proč ne?
- Jak si myslíte, že vás tato skupinka poslouchala (společně a jednotlivě)?
- Co dělá dobré manželství dobrým?

D. Vztah ke světu

- Čím byste si nejvíce přáli být známí světu okolo vás?
- Co je ve vašem okolí nejvíce zapotřebí?
- Popište své pocity nad nespravedlností ve společnosti. Co vás nejvíce znepokojuje?
- Co je nejdůležitější věc, kterou s tou nespravedlností můžete udělat vy?
- Co je nejnápudnější potřeba ve společnosti?
- Co budete dělat, abyste změnili svůj sbor, místní společnost nebo své zaměstnání k lepšímu?

Péče o lidi v buněčné skupince

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je vést vedoucího buněčné skupinky a její členy k tomu, aby dovedli rozeznat potřeby lidí a skutečně se o ně postarat.

☞ OSNOVA LEKCE

- Klíčem k naplnění potřeb jsou vztahy.
- Naplňování potřeb ostatních je důležitou částí života buněčné skupinky.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět složkám budování vztahů: lásce, modlitbě a času strávenému společně.
- Vědět jak rozeznat potřeby členů skupinky.
- Naučit se naplňovat potřeby lidí ve skupince nebo lidí, které skupinka evangelizuje.

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Plánujte, že během vyučování strávíte alespoň deset minut cvičením „Péče o lidi“, které je na konci této lekce. Všimněte si, že zde nejsou „správné“ a „nesprávné“ reakce na uvedené situace. Cílem cvičení je pomoci účastníkům porozumět, že láska se vyjadřuje prostřednictvím jednání, když se ve skupince vynoří potřeby. Promyšlením některých uvedených situací budou účastníci lépe vystrojeni ke zvládnutí podobných situací v jejich vlastních buněčných skupinkách.

I. BUDUJTE VZTAHY

Nad'a chodila na skupinku několik měsíců. Měla lidi ve skupince ráda, a i když nikoho z nich moc dobře neznala, těšilo ji jednou týdně chodit na její setkání. Nadin manžel, který do skupinky nechodil, nedávno ztratil práci. Peníze jim docházely a Nad'a si dělala velké starosti, co budou jako rodina dělat. Chtěla skupince něco říct, ale rozpakovala se a nechtěla svými problémy obtěžovat ostatní. Brzy na to přestala navštěvovat setkání skupinky a její členové se někdy nahlas podívali: „Co se s ní stalo?“

Kde se v této situaci stala chyba? Možná se měla Nad'a ozvat a přinejmenším požádat svou buněčnou skupinku, aby se za její rodinu modlila. Ale skutečný problém je nedostatek opravdových vztahů v její skupince. Neznala lidi ve skupince a oni neznali ji. Jedním z účelů buněčné skupinky je poskytovat společenství, péči a povzbuzení, které křesťané mají dávat jeden druhému. Ale bez starostlivých vztahů se to dít nebude.

Buněčná skupinka poskytuje vynikající prostředí pro růst a rozvíjení vztahů. Máme-li skutečně poznat její členy, bude to vyžadovat mnoho času a úsilí, ale efektivní služba lidem se bez blízkých vztahů neobejde. Dokud mezi vámi a lidmi ve skupince nevybudujete důvěru, nemůžete opravdově sloužit jejich nejhlubším potřebám.

Stejným způsobem je zapotřebí, aby členové vaší skupinky rozvíjeli vztahy mezi sebou. Musíte být vzorem v budování vztahů a také poskytovat příležitosti, aby k tomu docházelo ve vaší buněčné skupince. Aby vztahy v ní mohly růst, jsou nutné tři složky: láska, modlitba a čas strávený spolu.

A. Milujte se navzájem

Vztahy se spoluvěřícími musí být založeny na lásce „agapé“¹ popsané v 1. Korintským 13. Tento druh lásky nemiluje jiného člověka na základě jeho osobnosti, vzhledu nebo inteligence. Láska dál miluje, i když není opětována. Láska je motivována Boží nekonečnou a bezpodmínečnou láskou k nám. Bible říká: „My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás... A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra“ (1J 4:19,21).

Jak se láska vyjadřuje v buněčné skupince? Lidé se cítí milováni, když jsou přijímáni a cítí, že do skupinky patří. Láska je přítomna, když členové vnímají, že o ně lidé mají zájem. Láska se projevuje, když má někdo problém a skupinka (nebo jednotlivci ve skupince) mu nebo jí pomohou. Láska je zjevná, když přijdou hosté a vidí rozdíl ve vztazích mezi členy ve skupince. Křesťanská láska mezi členy buněčné skupinky se projevuje jednáním, a ne jen slovy.

B. Modlete se jeden za druhého

Upřímné vztahy se spoluvěřícími vyžadují modlitbu, zvláště u těch věřících, které je „obtížné“ milovat. Jako vedoucí buněčné skupinky se musíte modlit a prosit, aby vám Bůh dal upřímnou lásku ke každému členu buněčné skupinky. Přemýšlejte nad každým člověkem a modlete se za něj. Modlete se za svůj vztah s každým a za svou schopnost posloužit každému člověku. Modlete se za duchovní růst každého člena, a aby každý člen objevil a používal své duchovní dary. Modlete se, aby každý člověk byl účinným svědkem pro lidi ve svém okruhu vztahů. Modlete se také za osobní potřeby a zápasy každého člena. Když se za každého člena ve skupince budete modlit, vaše láska k němu poroste a vaše vztahy se prohloubí.

Stejným způsobem povzbudte lidi ve vaší skupince, aby se modlili jeden za druhého. Naplánujte během setkání buněčné skupinky chvíle, kdy se lidé mohou sdílet se svými osobními i „služebními“ problémy a potřebami. Pak věnujte čas modlitbě jeden za druhého.

C. Buďte spolu

Budování vztahů vyžaduje čas. Musíte si naplánovat, že budete trávit čas s lidmi z vaší skupinky i *mimo* setkání buněčné skupinky. Můžete je pozvat, aby k vám přišli na jídlo, aby se připojili k vaší rodině na procházce v parku, nebo spolu jednoduše buďte nějaký večer u nich nebo u vás. *Činnost není tak důležitá jako čas, který s ní strávíte.* Důvěra ve vztahu se rozvíjí, když lidé vidí, že máte opravdový zájem o ně, o jejich rodiny a jejich záliby. Když pak do jejich životů přijdou problémy, důvěra, která mezi vámi vyrostla, vám umožní, abyste jim posloužili. Můžete jim také dát vědět, že na ně myslíte a modlíte se za ně tím, že jim pošlete pár řádek nebo dopis.

Pro buněčnou skupinku je také velmi zdravé příležitostně se sejít ke zvláštním událostem mimo pravidelná setkání. To pomůže prohloubit a posílit vztahy mezi členy skupinky. Tyto aktivity mohou být velmi neformální, jako například společný piknik nebo výlet na běžkách. Mohou být také organizovanější, jako spolupráce na projektu pomoci jednomu z členů skupinky nebo někomu v okolní společnosti (např. oprava střechy, pomoc se zahradou staršímu člověku apod.). Pokud se členové vaší skupinky modlí a setkávají s nevěřícími, kteří by se necítili dobře, kdyby měli přijít na setkání buněčné skupinky, jsou to také vynikající příležitosti, ke kterým je můžete pozvat. Dá jim to příležitost setkat se s jinými křesťany v příjemném a neohrožujícím prostředí.

II. ROZEZNÁVEJTE POTŘEBY LIDÍ

Buněčné skupinky poskytují skvělé prostředí, ve kterém můžete sloužit lidským potřebám. S růstem a zráním skupinky budou členové často bez potíží sdílet své potřeby a očekávat pomoc. Vždy ale budou lidé, kteří nebudou otevřeně sdílet své potřeby, zvláště zpočátku, když skupinka vznikla nebo jsou-li v ní noví. Jako vedoucí buněčné skupinky byste si měli být vědomi některých náznaků, které signalizují problém nebo potřebu. Také můžete pomáhat členům skupinky, aby se učili, jak tyto záchytné body rozeznávat tak, aby se i oni mohli ptát na potřeby a sloužit jeden druhému.

Existuje několik faktorů, které vám a skupince pomohou určit, jestli existují potřeby, které nebyly vysloveny. Jakmile někoho znáte lépe, často už jeho výraz tváře nebo tón hlasu může naznačovat problém. Někdy mohou na duchovní nebo citové problémy člověka ukazovat poznámky či odpovědi na

¹ αγάπε

otázky během chvíli diskuse nad Biblií. Jak se ten člověk dívá na sebe? Jak se dívá na Boha? Tyto věci mohou být také zjevné, když se modlí.

Někdy při sdílení modlitebních námětů lidé „narazí“ na problém, aniž by ho ve skutečnosti odkryli. Skupinka by se měla ohleduplně vyptat na další podrobnosti tak, aby mohli pomoci potřebu naplnit. Někdy může nevhodné chování člověka během setkání skupinky naznačovat, že je zde skrytý problém. Místo toho, aby ho vedoucí vzal stranou a jen ho požádal, aby s tím přestal, se skupinka může ptát a zjišťovat, jestli pro jeho chování nejsou hlubší, zásadnější důvody.

Nepřehlížejte Ducha svatého, jenž vám pomáhá rozeznávat potřeby lidí. Když se sami modlíte a studujete Písmo, učte se spoléhat na jeho vedení ve vašem snažení sloužit členům vaší skupinky. Nezapomínejte, že na to, abyste potřeby rozeznali, je zapotřebí, abyste na ně dávali pozor! Někdy jsme příliš zaneprázdněni všemi „detaily“ naší služby a zapomínáme, že to nejdůležitější jsou lidé, s nimiž jsme ve styku.

III. PEČUJTE LIDI VE VAŠÍ BUNĚČNÉ SKUPINCE

Má-li být vaše buněčná skupinka starostlivým a pečujícím společenstvím věřících, k čemuž ji Bůh povolává, musí se její členové naučit milovat jeden druhého a „nést břemena jedni druhých“ (Gal 6:2). Vedoucí buněčné skupinky musí jít příkladem v tom, že bude o ostatní pečovat způsobem, který dává najevo lásku a zájem.

A. Reagujte na potřeby

Když má člen skupinky nějakou potřebu nebo problém:

- Snažte se problém pochopit a vcítit se do něj. „... když jeden úd trpí, trpí spolu s ním všechny údy; a když je jeden úd oslavován, radují se všechny údy spolu s ním“ (1Kor 12:26). Dokažte, že o něj máte zájem jako o jednotlivce. Věnujte čas pouhému naslouchání jeho potřebě. Představte si, jak byste se v jeho situaci cítili vy.
- Modlete se za situaci jako skupinka. Potřebujeme Boží moudrost, ne naši vlastní. „Nedostává-li se někomu z vás moudrosti, ať ji žádá od Boha, který dává všem štědře a nevyčítá, a bude mu dána“ (Jk 1:5). Když to děláte jako skupinka, pomáhá to posílit vztahy a skupince to dodává pocit soudržnosti.
- Hledejte jako skupinka odpovědi v Bibli. „Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl takový, jaký má být, důkladně vystrojený ke každému dobrému skutku“ (2Tim 3:16-17). Čím lépe vaše skupinka zná Bibli, tím lépe bude připravena prokázat službu lidem v potřebě. Je to také příležitost ukázat, jak se Bible vztahuje na problémy každodenního života.
- Zvažte, jak může skupinka duchovně, citově či materiálně pomoci. Někdy jediné, co je možné pro trpícího člověka udělat, je modlit se, poskytnout povzbuzení a dát mu vědět, že o něho máte zájem. Je-li možné naplnit materiální potřebu, měla by se skupinka rozhodnout, co může udělat, aby pomohla.

Je zřejmé, že potřeby neexistují jen uvnitř skupinky — má-li někdo přítele s nějakým problémem, může se skupinka rozhodnout, zda a jak by mohla pomoci tuto potřebu naplnit. To je jeden z nejlepších způsobů, jak vyjít za lidmi s Kristovou láskou hmatatelným způsobem.

Někdy jsou problémy otázkou hříchu v životě člověka ze skupinky. Jestliže někdo ve skupince zhřešil proti jinému členu, měly by se k řešení situace použít Ježíšovy pokyny v Matouši 18:15-17. Jestliže někdo ve skupince upadl do hříchu, skupinka by jej měla „napravovat v duchu mírnosti“ (Gal 6:1). Vzájemná zodpovědnost za naše chození s Kristem je důležitou stránkou společenství věřících v buněčné skupince.

Jak by měla skupinka reagovat, když někdo promešká setkání? Někdo ze skupinky (ne nutně vedoucí) by se s tímto člověkem měl spojit *následujícího dne*, aby mu dal vědět, že ho skupinka postrádala. Možná byl nemocný nebo měl nějaký jiný problém. A znovu by se skupinka měla rozhodnout, co mohou udělat, aby pomohli. Když lidé na setkání nepřichází, nepřehlížejte to. Ucházejte se o ně! Dejte jim najevo, že o ně skupinka má zájem!

Mít zájem jeden o druhého je mandát, který mají všichni křesťané. Avšak některé problémy, zvláště těžké citové potíže, jsou natolik vážné, že je nutné vyhledat odbornou pomoc. I když potom takový člověk spolupracuje s odborníkem, skupinka by se za něj měla dál modlit a povzbuzovat jej.

B. Cvičení: péče o lidi

Následující scénáře popisují situace, se kterými se můžete ve vaší buněčné skupince setkat. Během vyučování diskutujte o každé situaci a navrhněte způsoby, jak by buněčná skupinka mohla pomoci. Na tyto situace neexistují nutně „správné“ a „nesprávné“ odpovědi. Hlavní smysl spočívá v tom, že láska se vyjadřuje prostřednictvím jednání – a různí lidé mohou reagovat různými způsoby.

- *Katka*: Ráno po poslední schůzce skupinky vám zavolá Katka. Řekne vám, že už nebude chodit na setkání, ale vysvětluje to velmi mlhavě. Když nad tím přemýšlíte, vzpomínáte si, že Katka během chvíle společenství nebo diskuse mluvila velmi málo a po setkáních odcházela, aniž by se s někým bavila. Co byste dělali?
- *Olga*: Během jednoho setkání si členové skupinky říkají osobní modlitební náměty. Když dojde řada na Olgu, ona sklopí oči a tiše řekne: „Všechno je v pořádku, díky.“ Během modlitební chvíle si nejste jistí, ale máte dojem, že pláče. Co byste dělali?
- *Ondřej a Marie*: Manželský pár, Ondřej a Marie chodili na vaši skupinku téměř rok. Během té doby však byla jejich účast přinejmenším ojedinelá. V poslední době je během setkání skupinky jasné, že mezi nimi je výrazné napětí. Máte podezření, že možná mají problém v manželství, ale nedomníváte se, že je znáte natolik dobře, abyste se jich zeptali. Co byste dělali?
- *Michal*: Nedávno jeden ze členů skupinky pozval na skupinku spolupracovníka jménem Michal. Během diskuse nad Bibli se ptal na množství otázek a chtěl se o Ježíši dozvědět víc. Avšak Michal má velmi provokující povahu a neustále lidi uráží (zřejmě nevědomky). Jeho přítomnost narušila kdysi velmi příjemná setkání. Několik týdnů už na setkání nechodí a – upřímně řečeno – většina členů skupinky si oddechla, že už tam není. Co byste dělali?

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. V 1. Tesalonickým 2:8 Pavel píše „Tolik jsme po vás toužili, že jsme vám chtěli odevzdat nejen evangelium Boží, ale i svůj život. Tak jste se nám stali drahými!“ Proč bylo „sdílení životů“ (podle angl. překl.) důležitou součástí Pavlovy služby?
2. Zopakujte si příběh Nadi na začátku této lekce. Co mělo být ve skupince jinak a jak jí mohla skupinka pomoci?
3. Měla by skupinka pohotově pomáhat ve finančních potřebách? Proč nebo proč ne?

AKČNÍ PLÁN

1. Napište dva nebo tři způsoby, jak by vaše buněčná skupinka mohla růst v lásce jednoho k druhému. Sepište několik činností, které vaše skupinka může dělat, aby se lidé více modlili jeden za druhého.
2. Napište dva nápady, jak by vaše buněčná skupinka mohla trávit čas společně mimo pravidelná setkání. Naplánujte to uskutečnit někdy během příštích tří měsíců.
3. Povzbudte členy vaší skupinky, aby se sdíleli se svými potřebami, starostmi a problémy se skupinkou, a hledejte způsoby, jak jim může skupinka pomoci.

LITERATURA

Mackey, Bob. *All About Cells*, (nepublikované materiály, 1996).

Neighbour, Ralph. *The Shepherd's Guidebook*. Houston: Touch Publications, 1992

Příprava nových vedoucích buněčných skupinek

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je poskytnout stávajícím vedoucím buněčných skupinek praktická vodítka pro přípravu nových vedoucích.

☞ OSNOVA LEKCE

- Učedníka na vedoucího je třeba vybrat, připravit a uvést do služby.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Vědět, že je důležité mít ve své buněčné skupince učedníka na vedoucího, a vědět, jak takového učedníka vybrat.
- Rozumět procesu přípravy učedníka na vedení tým, že je zapojen do všech oblastí služby.
- Rozumět procesu uvolnění učedníka na vedoucího k tomu, aby vedl svou buněčnou skupinku.

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Cvičení „Koho vybrat, když žádná volba není jasná“ obsahuje několik popisů situací vedoucích buněčných skupinek, kteří mají potíže s výběrem učedníka na vedoucího. Pamatujte, že neexistuje jedna správná reakce na tyto scénáře. Účelem cvičení je pomoci účastníkům praktickým způsobem přemýšlet nad volbou učedníka a řešit situace, které mohou být podobné těm, jimž budou čelit ve svých buněčných skupinkách.

Lekce 10 o buněčných skupinkách v další příručce dává vedoucím buněčných skupinek příležitost diskutovat o otázkách a problémech, které mají ve svých skupinkách. Připomeňte účastníkům, aby si udělali seznam těchto otázek a problémů a přinesli je s sebou na vyučování ze 4. příručky.

I. VYBERTE SI UČEDNÍKA NA VEDOUČÍHO

A. Význam učedníků

Biologická buňka v lidském těle se ze své podstaty bude reprodukovat. Definice, kterou jsme stanovili pro buněčnou skupinku a která ji odlišuje od ostatních skupinek, spočívá v tom, že buněčná skupinka se také *rozmnožuje*. Avšak zatímco buňka v těle je schopna se rozmnožovat sama o sobě, buněčná skupinka se nemůže rozmnožovat bez někoho, kdo by nově vytvořenou buňku vedl.

Celková filozofie služby buněčných skupinek je v tom, že buňky jsou jen stavebním kamenem nebo menší součástí větší strategie služby zakládání nových sborů. Je mnoho metod a přístupů k využívání buněčných skupinek při zakládání sborů a skupinky samy jsou často nedílnou součástí procesu zakládání sborů.

Je zřejmé, že bez nových vedoucích proces zakládání nových skupinek ztroskotá. Kde však najít nové vedoucí buněčných skupinek? Uvnitř samotných buněk! Jedním z prvních úkolů vedoucího buněčné skupinky je na modlitbě vybrat a připravit učedníka na vedoucího. Proces násobení buněčných skupinek se stává skutečností jen tehdy, když jsou vybírání a metodou učednictví připravování noví vedoucí.

B. Průběh výběru učedníka

Vedoucí buněčné skupinky mají svěřit Kristovo učení „věrným lidem, kteří budou schopni vyučit také jiné“ (2Tm 2:2). Toto jsou lidé, kteří jsou nejen schopni stát se vedoucími, ale kteří jsou s to také zopakovat tento proces a sami připravit další vedoucí.

V Bibli máme mnoho příkladů zralých věřících, kteří trávili čas a sloužili s lidmi, kteří byli ve své víře a zkušenosti se službou méně zralí. Pavlovo dobře známé nabádání Timotea je vidět na několika příkladech, jež máme v Novém zákoně: Ježíš a jeho učedníci, Pavel a Timoteus, Akvila a Apolos, Pavel a Silas atd.

Jaké jsou požadavky na učedníka na vedoucího buněčné skupinky? Každý zralý vedoucí buněčné skupinky by měl mít následující tři rysy: charakter, zkušenost a dovednosti. Z těchto tří rysů se na začátku procesu přípravy nového vedoucího vyžaduje jen charakter. Zkušenost a dovednosti přijdou s časem, když bude vedoucí buněčné skupinky svého učedníka připravovat a zapojovat do různých oblastí služby.

Otázka charakteru je velmi důležitá. Učedník by měl růst v křesťanském charakteru, který je popsán v předpokladech pro dohlázeatele a diakony v 1. Timoteovi 3:2-12. Jsou-li tyto charakterové rysy zjevné, může tento člověk být považován za „kandidáta“ na vedoucího buněčné skupinky. Cílem našeho hledání není dokonalý člověk, protože taková osoba neexistuje. Spíše nám jde o člověka, který v těchto oblastech horlivě usiluje růst. Duchovní charakter se podrobně probírá ve stejnojmenné části tohoto výcvikového programu. Můžete ji použít jako vodítko pro povzbuzení rozvoje duchovního charakteru u sebe i u vašeho učedníka.

Vedoucí buněčné skupinky by měl před volbou učedníka na vedoucího strávit mnoho času modlitbou. Měl by se při tomto rozhodování modlit za vedení a moudrost od Ducha svatého. Vybrat někoho jako učedníka na vedoucího není malá věc a vedoucí skupinky musí v této své volbě hledat potvrzení Ducha svatého.

Také načasování volby učedníka na vedoucího je důležité. Vedoucí buněčné skupinky nemůže učinit toto rozhodnutí příliš brzy, když možná ještě nebylo dost času na pozorování a poznání členů jeho skupinky. Na druhé straně nemůže být učedník zvolen na poslední chvíli, když je buňka připravena na násobení a vedoucí si uvědomí, že potřebuje nového vedoucího, který by mu pomohl. Aby se mohl učedník učit a růst ve své zkušenosti a dovednostech v rámci buněčné skupinky, je nutné s ním strávit dostatečné množství času. Vedoucí buněčné skupinky se musí na modlitbě rozhodnout, kdy svého učedníka vybrat a začít mu být vzorem ve službě.

C. Cvičení: Koho vybrat, když žádná volba není jasná?

Vedoucí buněčných skupinek často zápasí s důležitým rozhodnutím, koho vybrat, aby byl učedníkem na vedoucího. Je užitečné pozorovat příklad apoštola Pavla, když cestoval a zakládal nové sbory. Jak vidíme v knize Skutků, Pavel s Barnabášem nejmenovali vedoucí v nových sborech do doby své druhé misijní cesty. Je vidět, že starší, kteří by tyto sbory vedli, nebyli ustanoveni hned.

1. list Timoteovi 3:1 říká: „Věrohodné je to slovo: Usiluje-li někdo o biskupství, touží po dobré práci.“ 1. Petrův 5:2 říká: „Paste Boží stádo, které je u vás; dohlížejte na ně ne z donucení, ale dobrovolně, podle Boha, ne z nízké zjištěnosti, ale ochotně.“ Vedení by mělo být svěřeno člověku, který k němu „dobrovolně“ upne své srdce a je „ochoten“ sloužit. Pro vedení je nezbytným předpokladem duchovní zralost, ale učedník na vedoucího musí také vážně toužit po službě Pánu.

Během přednášky diskutujte o následujících situacích:

- *Scénář:* Michal nedávno rozběhl buněčnou skupinku ve své čtvrti. Jeho cílem je založit dostatek reprodukcí buněčných skupinek, aby ve městě mohlo být založeno několik nových sborů. Pozval několik přátel a členů rodiny a skupinka se schází již několik měsíců. Všichni ve skupince jsou noví věřící a nikdo se nejeví být dost zralý, aby mohl být učedníkem na vedoucího. Michal se za to modlil, ale není si jist, co má dělat. Může si za učedníka na vedoucího vybrat nového věřícího? Co byste mu doporučili?
- *Scénář:* Petr založil buněčnou skupinku s pomocí dalších dvou věřících. Tito muži jsou křesťané už několik let, ale žádný z nich nemá mnoho zkušeností ze služby. Petr si myslí, že než jednoho z nich vybere jako učedníka na vedoucího, měl by raději čekat delší dobu, aby tak měli hodně příležitostí ho při vedení buněčné skupinky pozorovat. Co si myslíte o jeho přístupu? Co byste mu doporučili?

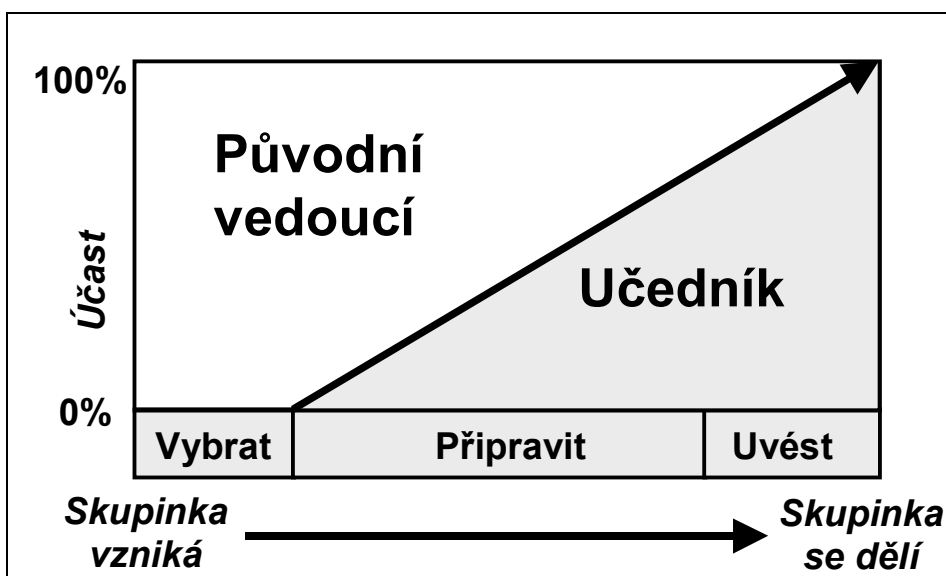
- *Scénář:* Jirka založil buněčnou skupinku v komunitě s vysokou mírou nezaměstnanosti. Skupinka se pokouší pomoci mužům v této společnosti najít práci a také jim představit Bibli. Jirka požádal prvních několik mužů, kteří přišli, aby pozvali další přátele, kteří byli bez práce. Odezva byla ohromná a skupinka vyrostla na patnáct lidí během jediného měsíce. Jirka ví, že skupinka by se měla dělit, když dosáhne patnácti, ale to se zřejmě nemůže stát, protože nikdo z členů ještě není věřící. Dělá si starosti, že skupinka dál poroste, a neví, co dělat. Jak byste mu poradili? Co si myslíte o jeho strategii? Je něco, co byste dělali jinak?

II. PŘIPRAVTE UČEDNÍKA NA VEDENÍ

A. Přizvěte svého učedníka do všech stránek služby

Jakmile jste si vybrali svého učedníka na vedoucího, musíte se cílevědomě snažit zapojit ho do všeho, co v rámci buněčné skupinky děláte. Všechno, co jste dosud dělali sami, se nyní musíte pokusit dělat se svým učedníkem na vedoucího. Vysvětlujte všechno – více než jednou – dokud si nejste jisti, že váš učedník tomu dostatečně rozumí na to, aby to předal dalšími novému vůdci.

Měli byste začít zapojováním svého učedníka do přípravy a vedení každého setkání buněčné skupinky. Předem diskutujte, co budete na každém setkání dělat, a vysvětlujte, proč používáte určitý přístup. Po každém setkání diskutujte, co jste se během něj oba naučili. Pak spolu naplánujte další setkání. Diskutujte o problémech na setkání — např. že někdo ovládal diskusi — a jak byl (nebo nebyl) problém vyřešen. Rostoucí zapojení učedníka je znázorněno na obrázku 9.1.

Obrázek 9.1 Příprava učedníka

Jakmile váš učedník nemá potíže s různými stránkami plánování a vedení jednotlivých setkání, můžete mu začít pomáhat v rozvíjení jeho chápání širšího rámce a filozofie služby buněčných skupinek. Diskutujte o vašich cílech v rámci zakládání sborů a vysvětlete mu, jakým způsobem jsou buněčné skupinky součástí těchto cílů. Pomozte mu porozumět životnímu cyklu buněčné skupinky, a prodiskutujte s ním, ve které fázi se v současné době skupinka nachází.

Samozřejmě tento proces zapojování vašeho učedníka vyžaduje významnou investici vašeho času a úsilí. Ale v procesu učednictví nejsou žádné zkratky. Investovat váš život do života jiného člověka vyžaduje oddanost, vytrvalost a mnoho pomoci a povzbuzení od Ducha svatého.

B. Hodnoťte svého učedníka

Jako vedoucí buněčné skupinky až moc dobře víte, že máte v rámci své služby silné a slabé stránky. Stejným způsobem bude váš učedník v některých oblastech služby vynikat, zatímco v jiných oblastech vedení buněčné skupinky bude dělat chyby nebo zápasit.

Měli byste se svým učedníkem diskutovat o věcech, které dělá dobře. To ho povzbudí a ujistí o jeho povolání být vedoucím. Také je prospěšné s ním mluvit – v lásce – o oblastech, ve kterých potřebuje růst. Učedník na vedoucího buněčné skupinky může mít množství zkušeností ze služby, a přesto postrádat dobré dovednosti. Při přípravě učedníka je zapotřebí pomoci mu, aby viděl, kde a jak se jako vedoucí může zlepšit. Když vidíte oblast potřeby, nabídněte konstruktivní způsoby, jak ji zlepšit. Jinými slovy neupozorňujte učedníka jen na problémy, nýbrž předkládejte návrhy, jak může problémové oblasti napravit.

Když už jste svému učedníku vzorem ve službě, požádejte ho také, aby vám řekl o oblastech, kde si myslí, že má prostor pro zlepšení vy. Nikdo z nás není dokonalý a docela často máme nedostatky a slabosti, které si ani neuvědomujeme. Krása učednického vztahu spočívá ve schopnosti pomáhat jeden druhému na cestě k hlubší křesťanské zralosti a růstu. Společným diskotováním a hodnocením vašich silných a slabých stránek ukazujete hodnotu týmové práce. Zakládání sborů se nejlépe dělá v týmu lidí, kteří si mohou navzájem pomoci vyrovnávat silné a slabé stránky a růst k hlubší křesťanské zralosti.

C. Modlete se za svého učedníka a spolu s ním

Když svého učedníka vychováváte a jste mu vzorem služby, najděte si čas na modlitbu za růst jeho charakteru, zkušeností a dovedností. Modlete se, aby jej Duch svatý nadále utěšoval, povzbuzoval a vedl. Modlete se za svou schopnost jej vést v učednictví a být mu příkladem vedoucího buněčné skupinky.

Důležité je také modlit se *spolu s* učedníkem. Udělejte si čas na společnou modlitbu při přípravě setkání a evangelizačních událostí. Modlete se spolu za jednotlivce ve skupince, za jejich potřeby a za lidi, které oslovují. Modlete se jeden za druhého v oblastech zápasů a dalších osobních potřeb. Pokuste se vstřípnit svému učedníku obrovskou důležitost modlitby ve všech oblastech služby buněčné skupinky.

III. UVEĎTE UČEDNÍKA DO SLUŽBY

A. Předějte svému učedníkovi vizi

Jedním z nejdůležitějších kroků při uvolňování vašeho učedníka na vedoucího je neustále mu předávat vizi toho, co se může prostřednictvím svého života a služby uskutečnit. Trénink v dovednostech, ve kterém chybí vize, je jako připravovat se na cestu, ale nemít žádný cíl. Váš učedník musí porozumět, že možným koncovým výsledkem jeho služby může být množství nových sborů založených skrze jeho službu buněčných skupinek. Potřebuje vidět, jak to, co se učí a dělá v této chvíli, zapadá do této větší vize „konečného výsledku“. Uvědomění si, co Bůh může udělat skrze svůj nedokonalý lid, může být pro vašeho učedníka na vedoucího obrovskou motivací. Najděte si čas a zeptejte se svého učedníka, jakou má on vizi pro dílo, ke kterému ho Bůh povolává. Ujistěte se, že váš učedník rozumí, že má důležitý úkol pomáhat při naplňování Velkého poslání.

B. Svěřte svému učedníku službu

S tím, jak váš učedník roste v porozumění různým stránkám služby buněčné skupinky, je zapotřebí začít svěřovat mu více a více odpovědnosti. Obecně platí, že svému učedníku chcete nejprve službu předvést a vysvětlit mu, co jste dělali a proč. Pak sloužíte společně se svým učedníkem (např. při plánování setkání nebo vedení diskuse nad Biblií). A nyní necháváte učedníka, aby konal službu sám s vašim povzbuzením a dohledem. Objektivně mu vysvětlujte silné a slabé stránky, které pozorujete, a poskytněte mu konstruktivní návrhy na zlepšení. Nakonec svému učedníku dovolte, aby sloužil bez jakékoliv vaší účasti. Když dospěje do bodu, kdy je s to samostatně vést setkání buněčné skupinky, můžete čas od času chtít „být zaneprázdněný“, aby učedník získal důvěru ve své schopnosti ve vaší nepřítomnosti.

Tento proces delegování začíná v malém, ale nakonec je potřebné, aby váš učedník měl mnoho zkušeností s vedením buněčné skupinky bez vašeho zapojení. Je to jediný způsob, jak bude opravdu připraven sám vést nějakou skupinku a důvěřovat Pánu Ježíši, že ho v této vůdcovské roli povede.

Uvědomte si, že svěřování odpovědnosti není pro vedoucího buněčné skupinky vždy snadné. Vzdát se pravomoci a odpovědnosti za vaši skupinku je obtížné. Co když si učedník nepovede dobře? Co když bude dělat množství chyb? Co si bude skupinka myslet a jak bude reagovat? Vedoucí buněčné skupinky musí udělat krok víry, když na sebe učedník bere víc a více odpovědnosti. Musí se zmenšovat a učedník růst. Někteří vedoucí mají pocit, jako by „ztratili práci“ a byli teď nezaměstnaní. Sdílejte během této doby své pocity se svým učedníkem, aby byl připraven se s nimi vypořádat, až přijde čas na to, aby předal svou skupinku novému vedoucímu.

C. Uvolněte svého učedníka k založení nové buněčné skupinky

Když bude vaše buněčná skupinka dál evangelizovat a růst, přijde čas, kdy bude připravena rozdělit se na dvě buněčné skupinky. S přibližováním se této chvíle diskutujte se svým učedníkem o celkové strategii služby pro jeho novou skupinku. Jaké jsou *jeho* cíle na založení sboru a jak jeho nová buňka zapadá do větší strategie služby? Snad bude jeho buňka stavebním kamenem stejného sboru jako vaše skupinka, nebo možná bude pomáhat při zakládání jiného sboru. Důležitou částí je, že váš učedník chápe větší strategii a to, kam jeho skupinka to této strategie zapadá.

Povzbudte svého učedníka, aby dal dohromady modlitební tým, který se za něj bude modlit před, během a po založení nové buněčné skupinky. Pomozte mu pochopit, jak připravit první setkání, protože možná nebyl součástí tohoto dění, když vaše skupinka začínala.

Během posledního měsíce před tím, než je vaše buněčná skupinka připravena k dělení, zcela předejte službu v buněčné skupince svému učedníku. Tak v něj členové skupinky získají důvěru, že je povede, až se z jedné skupinky vytvoří dvě. A nakonec zůstaňte nablízku a buďte připraveni mu s novou skupinkou pomoci. Nenechte ho plavat v hlubokých vodách samotného. Modlete se s ním a veďte ho k zodpovědnosti za výběr jeho učedníka z nové skupinky. Nepřestávejte ho povzbuzovat při vedení jeho skupinky.

(Proces rozmnožování buněčné skupinky bude podrobně probíráno v lekcí 11 „Násobení buněčných skupinek“ v příručce č. 4)

D. Znovu započnete s procesem učednictví

Po rozdělení vaší buněčné skupinky do dvou bude váš bývalý učedník pracovat s některými lidmi z vaší původní skupinky. To znamená, že původní skupinka může znovu začít aktivně evangelizovat a přivádět nové lidi. To také znamená, že znovu potřebujete na modlitbách zvážít, kdo bude vaším příštím učedníkem na vedoucího. Tento proces hledání, vedení v učednictví a uvolňování vedoucích je účinným způsobem, jak zakládat nové skupinky, vést lidi k Pánu a naplňovat Velké poslání prostřednictvím nových sborů.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Jaké jsou kvalifikační předpoklady učedníka na vedoucího?
2. Jestliže se ve vaší skupince nikdo nejeví být způsobilý na to, aby byl učedníkem na vedoucího, jakými konkrétními způsoby budete připravovat vedoucí v rámci vaší skupinky? Co bude zapotřebí dělat, aby k tomu docházelo?
3. Co byste dělali, kdybyste si na modlitbě vybrali učedníka na vedoucího a on či ona by odmítl?

AKČNÍ PLÁN

1. Pokud jste z vaší buněčné skupinky dosud nevybrali učedníka na vedoucího, modlete se za to a pak to udělejte. Jestliže se nikdo nezdá být způsobilým, vyberte si někoho, koho budete vést v učednictví a připravovat na vedoucího.
2. Začněte svého učedníka zapojovat do služby spolu s vámi a aktivně mu svěřujte více a více odpovědnosti.

3. Čas od času svého učedníka zhodnoťte a požádejte ho, aby v rámci vaší služby ve skupince ohodnotil vás.

4. Modlete se za svého učedníka na vedoucího.

LITERATURA

Neighbour, Ralph. *The Shepherd's Guidebook*. Houston: Touch Publications, 1990.

Logan, Robert. *Multiplication of Cell Groups*. Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell Co., USA, nedatováno.

Diskuse otázek a problémů buněčných skupinek

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je poskytnout účastníkům čas na interaktivní diskusi nad problémy a otázkami, které mají ohledně buněčných skupinám.

☞ OSNOVA LEKCE

- Interaktivní diskuse o praktických problémech buněčných skupinek

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl...

- Vědět o některých obvyklých problémech, které ve službě buněčných skupinek vznikají.
- Využít osobní zkušenosti k odpovědi na některé z otázek nebo problémů, o kterých se diskutovalo.
- Využít odpovědi a návrhy poskytnuté ostatními účastníky při řešení problémů nebo odpovídání na otázky ve své buněčné skupince.

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Tato lekce je určena k tomu, aby poskytla čas na interaktivní diskusi mezi účastníky. Vaše úloha spočívá v napomáhání a zprostředkování diskuse. Budete se účastníků ptát na jejich problémy a otázky. Nedávejte jim odpovědi sami – umožněte, je-li to možné, aby odpovědi či návrhy vyšly ze skupiny samotné. V nepravděpodobném případě, že by žádný z účastníků neměl žádné otázky nebo problémy, jsou v této lekci uvedeny určité obecné otázky. Snažte se při reakci na dané problémy a otázky během této lekce využít zkušenosti účastníků.

Zdůrazněte, že účastníci musí přemýšlet o řešeních a návrzích, o kterých se diskutuje, a určit, jak je mohou uplatnit ve svých skupinách. Povzbuďte je, aby si napsali konkrétní způsoby, jimiž se budou snažit řešit některé z problémů ve svých skupinkách.

I. REALITA SLUŽBY V BUNĚČNÝCH SKUPINKÁCH

Martin vede buněčnou skupinku přes čtyři měsíce. I když na setkání pravidelně chodí šest lidí, nezdá se, že by příliš rostli ve své víře, a skupinka nevyjadřuje žádný zájem o zasažení lidí kolem sebe. Zdá se, že jim stačí se každý týden scházet, aby si popovídali o svých problémech a trochu společně studovali Bibli. Martin je stále více znechucený a neví, co by měl změnit, aby členům své skupinky pomohl k větší duchovní zralosti. Někdy by skupinu nejráději rozpustil.

Jak „Martin“ zjistil, služba v buněčné skupince může být vděčná i frustrující. Když se ve skupince daří dobře, může to vedoucího velmi uspokojovat. Když však vzniknou problémy, může být pro vedoucího velmi těžké je s modlitbou překonat.

V každé buněčné skupince se čas od času objeví problémy. Tato lekce slouží k tomu, aby účastníci mohli diskutovat o problémech a otázkách, které vyvstávají právě v jejich skupinách. Je zde naděje, že někteří účastníci kurzu budou mít podobné problémy nebo těžkosti a budou se moci se skupinou podělit o nějaké nápady. Pokud se objeví otázky, na které neexistují jednoduché odpovědi, může jim skupina věnovat tolik času, kolik se zapotřebí, prodiskutovat všechna možná řešení nebo otázky jednoznačně zodpovědět.

II. OTÁZKY A PROBLÉMY

Začněte diskutovat o problémech a otázkách ve vaší buněčné skupince. Instruktor bude zodpovědný za zprostředkování diskuse. Pokud mají účastníci ve svých skupinkách mimořádný úspěch a nemají žádné problémy, můžete k diskusi o typických oblastech problémů ve službě buněčných skupinek použít následující seznam. Pamatujte, že tento seznam je určen pouze pro případ, že účastníci nemají žádné jiné otázky nebo problémy, o kterých by mohli diskutovat.

- Buněčná skupinka duchovně neroste.
- Vedoucí nemůže najít „učedníka na vedoucího“.
- Buněčná skupinka se nechce rozdělit.
- Buněčná skupinka nemůže najít dobré místo ke scházení.
- Buněčná skupinka početně neroste.
- Mezi jedním nebo více členy skupinky existuje určitý konflikt a vedoucímu se nedaří ho řešit.

III. ŘEŠENÍ

Každá buněčná skupinka je jiná a každá problémová situace má své jedinečné rysy. Přesto se za problémem často skrývají obecné principy nebo důvody. Každý vedoucí buněčné skupinky by měl pečlivě naslouchat návrhům a řešením, které se během diskuse v této lekci objeví. Pokud prožívá podobný problém, měl by přemýšlet o tom, jak aplikovat principy uváděných řešení ve své vlastní skupince.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Co je největším problémem nebo starostí ve vaší buněčné skupince? Objevilo se během této lekce řešení nebo návrh, který by vám mohl pomoci tento problém vyřešit?
2. Znáte jiné vedoucí buněčných skupinek, kteří se neúčastnili této lekce, ale kteří by mohli mít z této diskusní chvíle užitek? Jak byste je mohli povzbudit a podělit se s nimi o některé z věcí, které jste se dozvěděli?
3. S kým můžete mluvit o pokračujících nebo budoucích problémech ve vašich buněčných skupinkách?

AKČNÍ PLÁN

1. Napište si tři největší problémy, které ve vašich buněčných skupinkách prožíváte.
2. Na základě dnešní diskuse napište nejméně dvě možná řešení každého z těchto problémů.
3. Modlete se za moudrost při zavádění řešení, která jste právě napsali. Naplánujte jejich uskutečnění co nejdříve.

Dělení buněčných skupinek

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je vybavit účastníky dovednostmi a vědomostmi, které jsou nezbytné k podpoře dělení buněčné skupinky.

☞ OSNOVA LEKCE

- Dělení buněčných skupinek je záměrné
- Přirozené svazky zprostředkují přirozený proces dělení buňky

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl...

- Rozumět, proč je nutné, aby se buněčná skupinka dělila.
- Chápat, jak používat přirozené svazky tak, aby napomohly procesu dělení.
- Naučit se, jak řešit několik typických překážek, které mohou ztížit dělení buněčné skupinky.

I. CÍL DĚLENÍ¹

Skupinka se sešla naposledy. Situace nemohla být horší. Jejich vedoucí odcházel, učedník na vedoucího byl nespolehlivý, ostatní ve skupince se handrkovali a soupeřili o důležité postavení a u jednoho člena se zakrátko měla odhalit zpronevěra, podvod a zrada. Když se vedoucí postavil, aby promluvil, atmosféru místnosti prostupovala porážka a strach. Řekl:

„Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha...“

Tím vedoucím byl Ježíš, nefunkční skupinkou bylo dvanáct učedníků a setkání se odehrálo jen několik hodin před jeho zatčením, odsouzením a popravou. Navzdory pokročilému úpadku morálky během fáze dělení se této skupince podařilo – mocí Ducha svatého – dělit znovu a znovu. Během jedné generace se počet učedníků rozrůstal exponenciálně, takže došlo naplnění římského impéria.

Stejně tak by i každá buněčná skupinka, která se přibližuje k fázi dělení, měla přemýšlet o Ježíšových slovech: *„Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne.“* (J 14:1)

Bez ohledu na to, jak obtížný se tento přechod může zdát, dělení buněčné skupinky směřuje k většímu dobru pro Boží království. Naším hlavním cílem ve službě buněčných skupinek je naplňování Velkého poslání. Naši metodou k dosažení tohoto cíle jsou buněčné skupinky, které evangelizují, vychovávají učedníky, vystrojují vedoucí a množí se. A bez množení nebude tohoto cíle nikdy dosaženo.

Již dříve bylo řečeno, že buněčné skupinky mohou být použity jako „stavební kameny“ širší strategie služby. Mnozí se buněčné skupinky mohou být použity pro posílení existujících sborů i zakládání nových. Takto je můžeme použít jako základ strategie zakládání sborů. Dělicí se buněčné skupinky umožňují nejen vznik nových sborů, ale také napomáhají rozvoji a postupu zakládání sborů v určité oblasti nebo zemi. Buněčné skupinky přirozeně pomáhají malým, ale zásadně důležitým „kořínkům“ – evangelizaci, učednictví a přípravě vedoucích, které jsou pro vznik hnutí nově založených sborů nezbytné.

Dělení buněčné skupinky je v mnoha směrech vyvrcholením dlouhých měsíců práce. Je to pro skupinku důležitá událost, ke které je třeba povzbuzovat a kterou je třeba oslavovat. I když v této lekci zmiňujeme několik věcí, které by vedoucí měl udělat, aby skupinku k dělení připravil, snad nejdůležitější je prostá

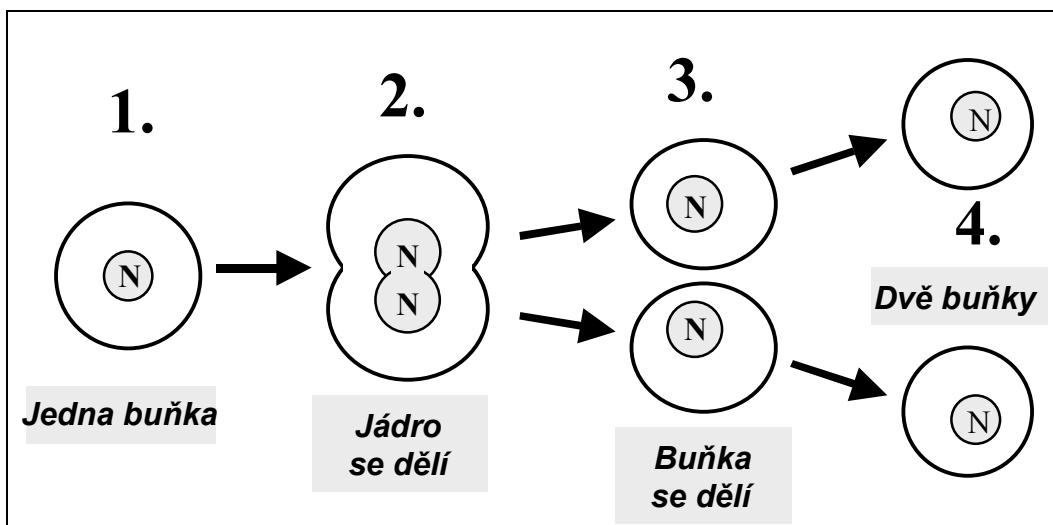
¹ Pozn. překl.: v angličtině „multiplication“, tedy „násobení“ – dělením totiž počet skupinek vzrůstá. Další text tedy mluví o dělení buněk, přičemž máme na mysli i jejich násobení...

důvěra v Boha, že rozdělení jedné skupinky na dvě povede on sám. S jeho mocí a pod vedením Ducha svatého je dělení proces, ke kterému bude v buněčných skupinkách docházet znovu a znovu.

II. PROCES „PŘIROZENÉHO“ DĚLENÍ

A. Biologické rozmnožování

Biologické buňky se rozmnožují procesem růstu a zdvojování. Každá buňka má jádro (nukleus, "N" na obrázku 11.1), které řídí její činnost. Když je buňka dobře vyživována a roste, začne se rozrůstat i její jádro a vzniknou z něho jádra dvě. Ve správný okamžik se pak celá buňka rozdělí na dvě, přičemž obě vzniklé buňky budou mít své vlastní jádro. Pokud jsou buňky dobře vyživovány a mají podmínky k růstu, pokračuje tento proces znovu a znovu.

Obrázek 11.1 Dělení buňky

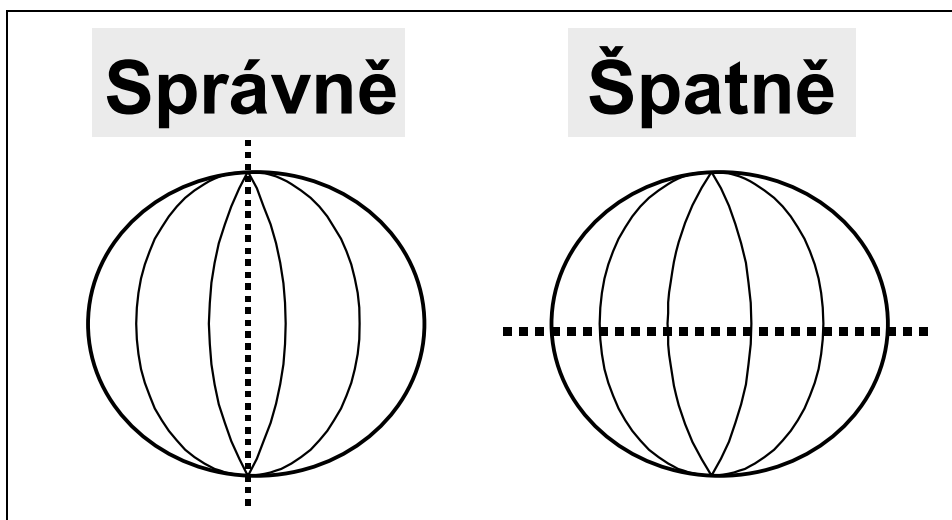
K dělení buněčných skupinek dochází podobným způsobem jako při biologické reprodukci buněk. Každá buněčná skupinka má vedoucího, který zajišťuje správné „podmínky“ pro její růst a výživu. Pokud není buněčná skupinka vyživována a nerozvíjí se (tj. chybí jí duchovní růst a evangelizace), nebude růst. Vedoucí poskytuje příklad, vyučování a podněty k tomu, aby členové skupinky evangelizovali lidi kolem sebe. Prostřednictvím působení Ducha svatého jsou jejich přátelé a známí přiváděni do skupinky a mají příležitost dozvědět se o Ježíši a přijmout ho jako svého Spasitele.

S postupným zráním buněčné skupinky začíná její vedoucí pracovat také s učedníkem na vedoucího. Tento budoucí vůdce se učí ze slov a jednání svého učitele a v mnoha ohledech jej začíná napodobovat (1K 11:1). Když je učedník na vedoucího duševně a duchovně připraven vést svou skupinku, rozdělí se původní skupinka na dvě. Každá má pak svého vlastního vedoucího a proces růstu a dělení může začít znovu.

Bůh stvořil biologické buňky s účelem a schopností rozmnožovat se. Avšak bez správných podmínek pro růst a rozvoj k tomu nedojde a buňka nakonec zemře. Také buněčná skupinka má schopnost růst, rozvíjet se a rozmnožovat se. A stejně jako u biologické buňky k růstu nedojde bez správných podmínek.

B. Přirozené svazky

Představte si vedoucího skupinky, který má dva velké šťavnaté pomeranče. Požádá dva dobrovolníky ze skupinky, aby každý z nich oloupal jeden z pomerančů a pak jej rozdělil napůl. Každý však musí použít jinou metodu. Ten první musí rozdělít pomeranč podél osy, tj. podél přirozených dílků, a ten druhý ho musí rozdělít napříč.

Obrázek 11.2 Dělení pomeranče

Dovedete si představit, co se s tím kterým pomerančem stane. To lze přirovnat k situaci v buněčné skupince, když je na čase, aby se z jedné utvořily dvě. Rozdělení skupinky bez ohledu na přirozeně existující přátelství může nadělat mnoho potíží. Jestliže skupinku rozdělíte svévolně podle počtu, bydliště nebo nějakého jiného měřítka, než jsou přirozené vztahy, můžete skončit s mnoha zraněnými členy.

Pokud však ve skupince rozpoznáte přirozeně existující svazky a pak ji rozdělíte podle nich, bude výsledek mnohem blahodárnější. Na podporu vytváření těchto svazků začněte již brzy v životě skupinky experimentovat s různým složením. Pozorujte, jak se členové přirozeně rozdělují do skupinek po třech, čtyřech nebo pěti členech. Všimněte si, kdo ke komu tíhne a kdo se ujímá vedení. Zkuste to po tři nebo čtyři týdny, abyste si všimli, jestli se rozvíjí nějaké přirozené svazky.

Možná budete chtít vytváření těchto podskupinek plánovat tak, že si nakreslíte diagram vztahů. Ve kterých skupinkách po třech až pěti lidech jsou si lidé stejného založení? Kdo má děti v podobném věku? Kdo má podobné zaměstnání nebo zájmy? Mezi kým se již dříve rozvinulo přátelství nebo vztahy? Můžete umožnit, aby se tyto podskupinky vytvářely samy, nebo můžete některé lidi povzbudit, aby vytvořili nějakou podskupinku na základě toho, co víte o jejich osobnostech a zájmech. Tyto svazky budou v určitém smyslu „minibuňky“. Samozřejmě že po většinu setkání budete chtít být pohromadě jako celá skupinka, ale k biblickému studiu, modlitbě nebo sdílení se můžete rozdělit do těchto malých jednotek.

Váš učedník na vedoucího by měl buď přirozeně nebo na váš popud s jednou takovou skupinkou začít pracovat. Pokud je jich ve vaší buněčné skupince několik, nechte svého učedníka pracovat s tou, která má pravděpodobně největší potenciál, že se stane novou „dceřinou“ buněčnou skupinkou. Svou aktivitou rozvine učedník na vedoucího užší vztahy s několika členy a bude lépe připraven je vést, až přijde čas založit novou skupinku. Přispěje to také k lepší pastorační péči uvnitř skupinky. Mnoho lidí bude mluvit svobodněji v menší skupince o třech až pěti lidech než před velkou skupinou o deseti nebo více členech. Spojování lidí do skupinek také znamená, že se rychleji zpozoruje něčí nepřítomnost. Lidé si uvědomí, že jejich přítomnost je potřebná a budou ostatními ovlivněni tak, že jejich oddanost skupince vzroste.

Podskupinky lze použít i k nalezení možného učedníka na vedoucího. Zkušenost ukazuje, že pokud ve skupince lidí není určen vedoucí, vždy se této role někdo ujme. Když se vedoucí buněčné skupinky na modlitbách rozhoduje, kdo by se mohl stát učedníkem na vedoucího, může se podívat do podskupinek a zjistit, kteří členové přirozeně vystupují jako „vedoucí“. To jsou lidé, za které by se vedoucí měl modlit a za kterými pak možná přijde s výzvou, aby se stali učedníky na vedoucího.

C. Kroky k dělení

Dělení v buněčné skupince je záměrné – vedoucí a členové skupinky si to musí dát za cíl, na jehož dosažení aktivně pracují. To je totiž jediný způsob, jak může být dělení považováno za přirozenou

součástí životního cyklu buněčné skupinky. Pokud vedoucí buněčné skupinky nepostaví dělení na přední místo, nebude to prioritou ani pro členy skupinky.

1. **Předběžná příprava k dělení buňky**

Vedoucí by se měl k dělení buňky připravovat už během jejího normálního života. Má několik úkolů, které pomohou zajistit správné „podmínky“ pro růst a dělení buněčné skupinky:

- Musí členům *neustále* předávat vizi, že jejich jedna skupinka se rozroste na dvě. Tato vize zde musí být již na jejím počátku, a ne až několik týdnů před rozdělením. Vedoucí musí vysvětlit, proč je dělení dobré a nutné k naplnění příkazu, který nám Kristus dal ve Velkém poslání.
- Vedoucí musí skupinku povzbuzovat, aby evangelizovala nevěřící v rámci svých vztahů. Bez početního růstu se není třeba dělit.
- Vedoucí musí ve skupince zajistit prostředí, ve kterém se mezi věřícími uskutečňuje učednictví. Bez duchovního růstu nebude potřeba dělení jasně pochopena.
- Vedoucí musí vychovávat učedníka na vedoucího, který převezme zodpovědnost za vedení jedné ze dvou skupin. S tím, jak se přibližuje čas pro dělení, si učedník musí připravit celkový cíl pro svou novou skupinku a také naplánovat alespoň několik prvních setkání. Vedoucí by s ním měl všechny tyto věci projít a poskytnout mu rady a doporučení.
- Musí existovat naplánované datum, kdy k rozdělení dojde. Vedoucí musí vést skupinku k zodpovědnosti za dovršení procesu dělení k tomuto datu.

2. **Průběh dělení buněčné skupinky**

Jak by mělo proběhnout samotné dělení (za předpokladu, že vedoucí buněčné skupinky učinil všechny výše zmíněné kroky)?

- Diskutujte se skupinkou o nadcházejících změnách. Lidi, kteří dosud nikdy nebyli ve skupince, jež se rozdělila, bude dělení do různé míry znepokojovat. Mylně se domnívají, že síla skupinky spočívá více v tom, kdo do ní patří, než v tom, že celá patří Bohu. Berte jejich obavy vážně a pomozte jim. Během procesu dělení *naslouchejte, modlete se a povzbuzujte*. Udělejte vše, co bude ve vašich silách, aby se strach a negativismus nestaly dominantní silou. Čtěte si a rozjímejte nad Janem 14-17, abyste získali duchovní vhled do toho, jak fázi dělení se svými učedníky zvládl Ježíš.
- Určete, kdo povede kterou skupinku. V některých případech dělení skupinky se učedník na vedoucího stane vedoucím „dceřině“ buněčné skupinky. Avšak zcela to závisí na samotné skupince a je stejně tak přijatelné, aby s novou skupinkou pracoval stávající vedoucí, zatímco učedník na vedoucího povede původní skupinku. Někdy se osvědčuje, když členové nové skupinky nejsou tak duchovně zralí jako členové, kteří zůstávají v původní skupince.
- Rozhodněte, kdo se přidá k nové skupince a kdo zůstane v původní. Je zapotřebí, aby vedoucí buněčné skupinky požádal členy, aby se modlili a rozhodli, ve které skupince je Bůh chce mít. Neměl by se ptát, kterého *vedoucího* by měli radši. To může vytvářet konkurenci, nejednotnost, napětí a nepříjemnou situaci pro všechny zúčastněné. Vedoucí by neměl předpokládat nebo rozhodovat, kteří členové půjdou do té či oné skupinky. Veškeré návrhy by měly být učiněny opatrně bez sebemenšího nátlaku nebo manipulace. Spolehejte na Ducha svatého, že sestaví skupinky způsobem, jakým chce On.
- Zvolte pro novou skupinku místo ke scházení. Je třeba učinit rozhodnutí, kde se bude scházet. Může to být doma u nového vedoucího nebo u jednoho z členů nové skupinky. Je důležité rozhodnout se pro určité místo a připravit se k jeho používání. Členové nové skupinky by v místě, kde se budou scházet, měli mít pocit stability, bezpečí a sounáležitosti.
- Naplánujte si setkávání s novým vedoucím za účelem dalšího vyučování. Vedoucí si musí naplánovat čas, který stráví se svým učedníkem na vedoucího poté, co dojde k dělení. Prvních několik týdnů a měsíců v nové buněčné skupince bude pro nového vedoucího nejtěžší. Mít nablízku rádce, který se za něj bude modlit a může s ním diskutovat o problémech, bude pro nového vedoucího buněčné skupinky nesmírně užitečné.

- Jako skupinka stanovte datum posledního setkání v původním složení a naplánujte, že budete oslavovat! Připomeňte si všechny věci, které Bůh ve skupince a jejím prostřednictvím učinil, a děkujte za ně. Modlete se jeden za druhého a za budoucnost obou skupinek. Radujte se, že prostřednictvím dvou skupinek bude Kristovou láskou osloveno více lidí. Ukažte skupince důležitost tohoto kroku v rámci naplňování Velkého poslání. Připravte zvláštní „pověření“ pro nového vedoucího a členy skupinky – shromážděte je dohromady a modlete se za ně, aby je Bůh v jejich nové skupince mocně použil.

Pokaždé, když vzniká nová buněčná skupinka, přirozeně vznikají určité pochybnosti, obavy a nejistota. Co když nová skupinka nebude tak „dobrá“ jako ta původní? Co se změní? Jak se budou lišit vztahy? Je důležité pamatovat na to, že nová skupinka se bude podstatně lišit od té staré. Neočekávejte, že všechno bude stejné jako v původní skupince, protože to tak nebude. Duch svatý touží působit prostřednictvím životů věřících v nové skupince jedinečným a zvláštním způsobem.

Snad nejdůležitější je důvěřovat Bohu, že má situaci pod kontrolou a že jak starou, tak novou skupinku povede a bude je řídit. Ježíš v Janovi 14:27 řekl: *„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako svět dává, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí.“* Toto jsou slova, podle kterých je třeba žít – a zejména v době, kdy buněčná skupinka dospěla do fáze dělení.

III. PŘEKÁŽKY DĚLENÍ

Téma dělení buněčných skupinek je pro jejich vedoucí i členy velmi důležité. V buněčných skupinkách totiž proti sobě bojují dvě síly. Tou první je skutečnost, že dělení skupinky je zdravé jak pro skupinku, tak pro Boží království. Tou druhou je fakt, že když skupinky ponecháme jejich osudu, jen málo se jich vůbec někdy rozdělí. Dělení je vnímáno jako potenciálně bolestná událost, jako rozdělení, které přetrhává vztahy. Lidé chtějí zůstat pohromadě. Jen vzácně si uvědomují, že skupinka, která se soustřeďuje jen na své vlastní členy a potřeby, se během jednoho nebo dvou roků vyčerpá nebo zemře.

V každé buněčné skupince se objevují určité známé překážky, které mohou dělení bránit. Následující tabulka popisuje některé z nich a poskytuje vedoucímu buněčné skupinky návrhy, jak je překonat. Mohou samozřejmě vzniknout i jiné překážky nebo zábrany, které jsou jedinečné pro vaši kulturu nebo prostředí. Je-li tomu tak, zkuste se zamyslet, jak byste je mohli překonat tak, aby ve vašich buněčných skupinkách mohlo docházet k růstu.

Problém	Doporučení
Skupinka nechápe důležitost dělení.	<ul style="list-style-type: none"> • Vedoucí buněčné skupinky musí nejen předávat vizi pro dělení, ale musí též vysvětlit, <i>proč</i> je dělení tak důležité. Členové buněčné skupinky musí chápat jeho přínos pro skupinku i pro šíření Božího království.
Skupinka rozumí potřebě násobit se, ale je jí spolu dobře a nechce se dělit.	<ul style="list-style-type: none"> • Modlete se, aby vám Duch svatý dal moudrost k porozumění skupince a vaší jedinečné situaci. • Zdůrazňujte důležitost dělení a vysvětlete, že je následujícím krokem v přirozeném vývoji života skupinky. • Ukažte, že dělení znamená poslušnost Božímu příkazu „jděte a čiňte učedníky“ v Mt 28:19. Prostřednictvím dělení má vaše buněčná skupinka důležitou a aktivní roli v naplňování Velkého poslání. • Modlete se za rozdělení skupinky přirozeným způsobem podle existujících vztahů.
Chybí učedník na vedoucího.	<ul style="list-style-type: none"> • Zaprvé musí vedoucí buněčné skupinky trávit čas v modlitbách a prosit Ducha svatého, aby mu dal moudrost, koho vybrat. Pak se musí cílevědomě rozhodnout a začít učedníka vychovávat a vyučovat. • Použijte k rozpoznání přirozených vůdců malé podskupinky v rámci vaší buněčné skupinky. Modlete se za tyto lidi jako možné učedníky na vedoucí pro novou buněčnou skupinku. • Vodítka pro výběr učedníka na vedoucího najdete v lekci „Příprava nových vedoucích buněčných skupin“ (Příručka III, Buněčné skupinky, lekce 9).
Vznikají neshody v tom, kdo půjde se kterou skupinkou.	<ul style="list-style-type: none"> • Pokud ve vaší skupince existuje několik menších skupinek, zvažte, zda nepoužít jednu nebo více z nich pro založení nové skupinky. Přemýšlejte o liniích přirozených vztahů. • Požádejte každého člena skupinky, aby se modlil a prosil Ducha svatého, aby mu ukázal, do které skupinky má patřit. • Vedte na setkání buněčné skupinky otevřenou a upřímnou diskusi, abyste našli důvody pro nedostatek jednoty v tomto rozhodování.
Členové buněčné skupinky se domnívají, že učedník dosud není způsobilý začít vést.	<ul style="list-style-type: none"> • Počkejte se vznikem nové skupinky, dokud nebude učedník připraven. • Zapojte učedníka do <i>všech</i> stránek služby spolu s vámi. • Nechte učedníka konat stále více služby ve skupince. Vedoucí buněčné skupinky by měl naopak sloužit méně. • Stanovte nové datum, ke kterému se učedník má stát vedoucím buněčné skupinky, a do té doby se ho snažte duševně, citově a duchovně připravit.

Tabulka 11.1 Překážky dělení buněk

Překážky dělení se mohou objevit v každé buněčné skupince, ale pokud se vedoucí předem zamýšlí nad možnými komplikacemi a snaží se je aktivně překonat dříve, než se z nich stanou problémy, je možné se některým z nich zcela vyhnout. Nejlepší věc, kterou může vedoucí buněčné skupinky pro dělení udělat, je to, že hned od prvního dne bude skupince předkládat vizi a přínos dělení.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Jak pomáhá dělení buněčných skupinek šířit hnutí zakládání sborů?
2. Co jsou to „přirozené svazky“ v buněčné skupince? Jak je můžete použít, aby skupince pomohly projít fází dělení? Co se může stát, když je skupinka připravena k dělení, ale vedoucí její členy rozdělí bez ohledu na vztahy ve skupince?
3. Jak lze přirozené skupinky použít k rozeznání potenciálních nových vedoucích buněčných skupin?
4. Co je nejobvyklejší překážkou dělení v buněčné skupince? Jak je možné ji překonat?

AKČNÍ PLÁN

1. V buněčné skupince se někdy přirozeně objeví menší seskupení. Pokud ve vašich skupinkách takové podskupinky dosud neexistují, zvažte jejich použití během různých částí setkání skupinky. Vidíte nějaký přínos plynoucí z využití přirozených svazků ve vašich skupinkách?
2. Začněte přemýšlet o tom, co je v každé vaší skupince potřeba k tomu, aby dosáhla cíle dělení. Napište si pět věcí, které budete příští tři měsíce dělat, aby se vaše skupinky přiblížily k okamžiku dělení.
3. Zamyslete se na možnými překážkami dělení v každé z vašich skupinek. Co můžete předem udělat, abyste je překonali a vyhnuli se problémům, až bude čas na dělení?
4. Připravte plán dělení vašich skupinek. Nezapomeňte do procesu zahrnout své učedníky na vedoucí tak, aby i oni byli připraveni plánovat dělení svých skupin. Modlete se za datum, kdy má k dělení dojít, a pak ho zahrňte do svého plánu. Najděte někoho, komu se budete během tohoto procesu dělení zodpovídat z jeho průběhu.

LITERATURA

V této lekci byl se svolením citován článek *Multiplication* od Dana Smitha (Small Group Network, 1996. <http://www.smallgroups.com>).

Logan, R.: *Multiplication of Cell Groups*. Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell Co., nedatované materiály.

BUNĚČNÉ SKUPINKY

LEKCE 12

Služba buněčných skupinek v rámci stávajících sborů

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je vysvětlit, jak plánovat a realizovat službu buněčných skupinek v existujícím sboru.

☞ OSNOVA LEKCE

- Buněčné skupinky mohou být využity kterýmkoli sborem, který chce růst a naplnit Velké poslání.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět, že buněčné skupinky lze použít k posílení stávajícího sboru v oblastech obecnství, učenictví, evangelizace a rozvoje vedení.
- Přemýšlet o možném kladném a záporném vlivu buněčných skupinek na stávající služby sboru.
- Chápat kroky, které je třeba podniknout k plánování a zavedení buněčných skupinek do existujícího sboru.
- Být s to připravit základní plán, jak začít využívat buněčné skupinky v existujícím sboru.

ÚVOD

Cílem vzniku hnutí zakládání nových sborů je naplnit Velké poslání a zasáhnout „až sám konec země“ (Sk 1:8) dobrou zprávou o Kristu. Společenství, učenictví a evangelizace v buněčných skupinkách poskytují stavební kameny, které existující sbor potřebuje, aby mohl založit skrze tyto skupinky založit mnoho nových sborů. Sbory, které mají vizi násobení, mohou používat buněčné skupinky nejen k zakládání dceřinných sborů, ale i k obnovení růstu existujícího sboru. Buněčné skupinky jistě nejsou jediným způsobem, jak to uskutečnit, ale jsou efektivní metodou pro oživení sboru a namíření jeho služby potřebným směrem. Pomocí těchto buněčných skupinek mohou stávající sbory saturovat svůj „Jeruzalém“ — tj. své město nebo vesnici — široce dostupným a živým svědectvím o Kristu.

Když se podíváte na přínosy služby ve skupinkách, je zjevné, že existuje mnoho důvodů, proč i tradiční sbor může chtít využívat buněčné skupinky. Buněčné skupinky v existujícím sboru mohou členům umožnit rozvíjet a posilovat vzájemné vztahy. Když budou společně trávit čas, začnou se jeden od druhého dozvídat o svých radostech a břemenech a budou s to naplňovat biblická přikázání milovat se navzájem (J 13:34-35) a nést břemena jedni druhých (Ga 6:2).

Prostřednictvím buněčných skupinek mohou členové sboru rozeznat své duchovní dary a pak je rozvíjet a používat. Místo toho, aby většinu služby dělalo jen několik (často přepracovaných) vedoucích, bude se do služby učenictví, péče a evangelizace zapojovat stále více členů. Skupinky budou umožňovat rozvoj nových vedoucích ve sboru z řad jeho členů. A ovocem evangelizace ve skupinkách bude to, že sbor poroste.

Využití buněčných skupinek v existujícím sboru současně často mění dynamiku jeho služby. Vedení sboru musí být pro tento druh služby rozhodnuto a musí v ní hrát aktivní roli. V souvislosti se službou buněčných skupinek existuje několik otázek, které je nutné prodiskutovat a promodlit dříve, než tato služba ve sboru začne. Jakmile se potom o začlenění buněčných skupinek do sboru rozhodne, je zapotřebí, aby jeho vedoucí vytvořili plány a pod vedením Ducha svatého je ve sboru realizovali.

I. HODNOCENÍ

Aby se buněčné skupinky mohly využít v existujícím sboru, musí se pečlivě promyslet několik problémů. Pro účely diskuse v této lekci budeme předpokládat, že zakladatel sborů již s buněčnými

skupinkami pracoval a rád by je zavedl do svého domácího sboru. Nejprve musí strávit určitý čas s pastýři a vůdci sboru, aby jim vysvětlil pojetí a výhody buněčných skupinek a prodiskutoval s nimi některé otázky, které ovlivní rozhodnutí, zda je ve sboru využít.

Toto jsou otázky, které je nutné projednat s vedením jakéhokoliv sboru, jenž přemýšlí o využití buněčných skupinek:

A. Vize

Jakou vizi pro sbor má jeho vedení? Je možné, aby se na podporu této vize použily buněčné skupinky? Buněčné skupinky je možné použít i jako základ širší strategie služby. Jak je možné – za předpokladu, že ve skupinkách dochází k evangelizaci a růstu – použít reprodukcující se skupinky v celkové strategii služby? Chce sbor růst do velikosti, nebo chce zakládat nové dceřinné sbory, nebo chce vyslat některé ze svých členů jako misijní týmy do jiných měst? Vedoucí sboru se musí rozhodnout pro takovou vizi služby a strategii pro buněčné skupinky, která odpovídá celkové vizi služby sboru.

B. Oddanost

Jeden z nejdůležitějších faktorů, které mohou ovlivnit úspěch či selhání buněčných skupinek v existujícím sboru, je úroveň oddanosti této myšlenky v řadách vedoucích pracovníků sboru. Je zapotřebí, aby vedoucí rozuměli přínosům, funkcím a cílům služby buněčných skupinek. Musí chápat, že buněčná skupinka není jen skupinka, kde se lidé scházejí ke studiu Bible. Samozřejmě, studium Bible je součástí těchto skupinek, ale není jejich hlavním účelem. Hlavním účelem je zakusit Kristovo tělo v akci — uctívat Pána, budovat věřící a evangelizovat ztracené. Jsou vedoucí ochotni oddat se tomuto důrazu ve službě skupinek? Na straně vedení stávajícího sboru přitom bude zapotřebí určitá pružnost, aby se mohly uskutečnit určité změny, které buněčné skupinky do sboru přinesou.

C. Stávající služby

Využití buněčných skupinek ve sboru podpoří a povzbudí služby evangelizace, učednictví a přípravy vedení. Je zapotřebí pečlivě zvážit účinek, který mohou buněčné skupinky mít na stávající služby ve sboru. V některých sborech může služba buněčných skupinek doplňovat služby, které již existují. Avšak buněčné skupinky mohou stávajícím službám také „konkurovat“ nebo jim být na překážku. Někdy se ukáže, že služba buněčných skupinek je účinnější než stávající služby. Například pokud sbor evangelizuje pořádáním velkých evangelizačních kampaní, počet lidí, kteří obvykle zareagují, může být velmi malý. Pokud ovšem ve skupinkách dobře funguje vztahová evangelizace, může se dosavadní vedoucí evangelizační služby cítit buněčnými skupinkami „ohrožen“. To může vést k problémům mezi těmi, kdo konají službu „tak, jak se to vždycky dělalo“ a těmi, kdo slouží v buněčných skupinkách.

Prodiskutujte využití buněčných skupinek s každým vedoucím služby ve sboru a zjistěte, jaký má na to názor. Jsou zde oblasti možného konfliktu? Bude zapotřebí změnit nebo vyloučit některé stávající služby (např. učednictví), pokud se budou používat skupinky? Tyto otázky je nutné zodpovědět dříve, než se buněčné skupinky ve sboru začnou využívat.

D. Tradice versus nové myšlenky

Některým lidem v existujícím sboru může být myšlenka buněčných skupinek cizí a může jim i nahánět hrůzu. Mohou se použití skupinek bránit, zvláště pokud je nikdy nezažili. Někdy lidé kladou odpor službě buněčných skupinek proto, že v minulosti byli součástí nějaké skupinky, která nefungovala dobře. Je zapotřebí strávit dostatek času a energie, abyste členům sboru pomohli porozumět skupinkám a pochopit přínosy jejich využití ve sboru.

V závislosti na sboru může být pro některé členy těžké přijmout základní princip vztahové evangelizace, která se ve skupinkách odehrává. Pokud nikdy moc neevangelizovali, pokud to dělali jinak nebo pokud jim není příjemná myšlenka přátelství se s nevěřícími, může pro ně být problémem souhlasit s potřebou buněčných skupinek, ve kterých je vztahová evangelizace nejvyšší prioritou.

E. Místo

Bez ohledu na to, kolik skupinek na začátku vznikne, bude každá skupinka potřebovat místo, kde se bude společně každý týden scházet. V některých kulturách je přijatelné scházení po domech nebo bytech, a to nebude problém. V jiných kulturách může být řešení problému místa těžší. Vedoucí musí zvážit, kde se bude setkávat první skupinka zvláště ve světle toho, že za několik let může takových skupinek vzniknout mnohem víc. Kde se budou nové skupinky scházet? To je zapotřebí projednat

dříve, než se s buněčnými skupinkami začne, aby se to nestalo problémem, až budou skupinky připraveny k násobení.

F. Vedení

Na počátku se musí vedení sboru rozhodnout, kdo jsou lidé způsobilí a přístupní k tomu, aby se stali vedoucími prvních buněčných skupinek (viz Příručka III, Buněčné skupinky, lekce „Příprava nových vedoucích buněčných skupinek“). Aby své skupinky mohli úspěšně vést, musí tito lidé projít výcvikem a přípravou. Tato příprava by měla zahrnovat lekce z těchto příruček o buněčných skupinkách, vedení a metodách studia Bible. Podle potřeb a zkušeností těchto budoucích vedoucích je možné vyučovat také další lekce.

Měla by se naplánovat kontrolní struktura, která bude fungovat od chvíle založení prvních skupinek (tím se budeme podrobně zabývat v lekcí 13 „Dohled nad buňkami“). Musí být jmenován poradce či mentor vedoucích buněčných skupinek, který se musí scházet s vedoucími nejméně jednou měsíčně a poskytovat jim pokračující výcvik a povzbuzení. K poskytování nepřetržité podpory, vyučování a povzbuzení se může poradce rozhodnout vytvořit buněčnou skupinku vedoucích.

Pamatujte, že na počátku nemůžete mít více skupinek, než kolik máte vedoucích pro tyto skupinky. Některé sbory se rozhodnou rozdělit do skupinek celý sbor, zatímco jiné začnou jen s lidmi, kteří mají o takový druh služby zájem. Jestliže ovšem zareaguje více lidí, než kolik je volných vedoucích, může se sbor, který otevřeně zve každého, kdo se chce zapojit, dostat do potíží.

Když sbor uvažuje o využití buněčných skupinek, musí vzít v úvahu všechny výše uvedené otázky. Poté, co vedoucí sboru prodiskutovali použití skupinek v jejich sboru, měli by věnovat čas modlitbě za to, zda se do takové služby pustit, či ne. Toto rozhodnutí bude mít hluboký dopad na životy členů sboru a nemělo by se brát na lehkou váhu. Pokud Duch svatý použití buněčných skupinek ve sboru potvrdí, mělo by vedení začít plánovat, jak skupinky založí a zrealizuje.

II. PLÁNOVÁNÍ A REALIZACE

Každý plán pro službu buněčných skupinek ve sboru bude jedinečný a bude odrážet odlišnosti a charakteristiky tohoto sboru. I když se tedy podrobnosti budou lišit plán od plánu, existují určité kroky, které se při zavádění služby buněčných skupinek do existujícího sboru musí plánovat a pak realizovat.

A. Krok 1 – Vypracujte vizi služby, která zahrnuje buněčné skupinky

Pastři a vedení sboru musí chápat cíl služby buněčných skupinek. Měli by také rozumět funkcím buněčných skupinek a tomu, jak ke službě v buněčných skupinkách dochází. Měli by být schopni vysvětlit přínosy buněčných skupinek někomu, kdo s nimi není obeznámen. Musí buněčné skupinky ve sboru schvalovat a podporovat.

Celková strategie služby by se měla promýšlet s modlitbou. Jak budou buněčné skupinky zapadat do vize a cílů sboru? Budou skupinky použity jen na pomoc růstu a učednictví ve sboru? Chce sbor založit jeden nebo více dceřinných sborů? Chce vysílat týmy misionářů, aby začínali službu buněčných skupinek v jiných oblastech? Celková strategie bude usměrňovat a řídit službu skupinek v tom, jak se budou vyvíjet a vzájemně ovlivňovat.

B. Krok 2 – Začněte předávat vizi sboru

Je zapotřebí, aby pastři a vedení sdíleli se sborem vizi a přínosy z využívání buněčných skupinek. Je potřeba ukázat, jak skupinky zapadají do cílů sboru a jak posílí sbor a jeho službu. Tyto přínosy by měli také vysvětlovat každému členu sboru.

C. Krok 3 – Vyberte vedoucí a připravte je

Vyberte ve sboru ty, kdo jsou k dispozici a jsou způsobilí pro vedení buněčné skupinky. Věnujte jim čas a vysvětlíte jim cíle, přínosy, hlavní myšlenky buněčných skupinek apod. Požádejte je, aby o vedení jedné takové skupinky přemýšleli na modlitbách.

Dohodněte se na kontrolní struktuře pro vedoucí buněčných skupinek. Přinejmenším jeden člověk musí být zodpovědný za to, že bude vedoucím rádcem, povede je k zodpovědnosti a bude jim poskytovat pokračující pomoc v jejich problémech a otázkách. Jedním ze způsobů, jak vyučovat vedoucí, je vytvořit počáteční buněčnou skupinku, jejímiž členy budou budoucí vedoucí buněčných skupinek. Tato skupinka by se měla scházet několik měsíců před tím, než ve sboru vzniknout nějaké další buněčné

skupinky. Tím vedoucí získají jak výcvik, tak zkušenosti ve službě buněčných skupinek. Člověk, který tuto „vůdcovskou“ buněčnou skupinku vede, by potom měl být také rádcem nových vedoucích. Tato vůdcovská buňka by se měla dál pravidelně scházet (třeba jednou měsíčně) i po založení nových skupinek. Mělo by se jednat o čas pro společenství, vyučování a diskusi problémů a otázek ve skupinkách.

Budoucí vedoucí buněčných skupinek připravujte ve všech oblastech služby buněk. Přinejmenším by měli získat výcvik z lekcí o buněčných skupinkách, studiu Bible a vedení, které jsou v těchto příručkách.

D. Krok 4 – Založte nové buněčné skupinky

Po několika měsících scházení „vůdcovské“ buněčné skupinky by vedoucí měli začít plánovat založení vlastních buněčných skupinek. Kdy se bude každá skupinka scházet (tj. který den a v kterou hodinu)? Kde se bude scházet? Za předpokladu, že někteří lidé ze sboru vyjádřili zájem být součástí nějaké skupinky, jak se rozhodne, ke které skupince se přidají?

Před samotným prvním setkáním buněčné skupinky je zapotřebí mnoha počátečních příprav (viz Příručka II, Buněčné skupinky, lekce 2, „Principy vedení buněčné skupiny“ a lekce 3, „Založení nové skupinky“). Rádce buněčné skupinky by měl každému vedoucímu pomáhat a povzbuzovat ho, aby se na toto první důležité setkání dobře připravil.

Může být užitečné stanovit datum vzniku buněčných skupinek a podělit se o to se shromážděním tak, aby se lidé mohli za tuto novou službu modlit a očekávat chvíli, kdy začne. To pomůže vytvářet nadšení z nových skupinek.

E. Krok 5 – Zajistěte pokračující hodnocení a vyladování služby buněčných skupinek

Vedení sboru by čas od času mělo hodnotit pokrok buněčných skupinek. Počáteční plány a myšlenky zde potřebují úpravy jako u každé služby. Buďte otevření vůči vedení Duchem svatým a neustále se modlete za skupinky a jejich vedoucí, aby je Bůh používal k budování církve a aby pomohly naplnit její cíle a záměry.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Proč by — s ohledem na přínosy buněčných skupinek v oblastech společenství, učednictví, evangelizace a přípravy vedoucích — neměl buněčné skupinky používat každý sbor?
2. Předpokládejme, že se sbor rozhodl začít používat buněčné skupinky. Jak se můžete vyhnout „konkurenci“ mezi existujícími službami učednictví a evangelizace se stejnými službami v buněčných skupinkách?
3. Proč je důležité mít ve sboru rádce vedoucích buněčných skupinek? Jaká je jeho role a zodpovědnost?
4. Proč by ve sboru před založením nových buněčných skupinek měla z jejich budoucích vedoucích vzniknout „vůdcovská“ buněčná skupinka? Jaký je přínos toho, že se do této „vůdcovské“ buňky zapojí vedení sboru?
5. Jaký je celkový cíl použití buněčných skupinek ve struktuře stávajícího sboru?

AKČNÍ PLÁN

1. Přemýšlejte o sboru, který považujete za svůj „domácí“. Jaká je jeho vize? Jaké má cíle? Bylo by možné použít buněčné skupinky k jejich dosažení?
2. Jaké problémy nebo potíže by v tomtéž sboru vznikly, kdyby se měly používat buněčné skupinky?
3. Vypracujte stručný písemný plán využití buněčných skupinek v tomto sboru (nebo jiném, který dobře znáte). Jak byste tento plán realizovali?
4. Přemýšlejte o sborech, které znáte a které by ze služby buněčných skupinek měly prospěch. Jak byste je oslovili, pokud jde o využití buněčných skupinek na jejich posílení a na pomoc při dosahování jejich cílů? Byli byste ochotni jim pomoci začít službu buněčných skupinek? Dobře a s modlitbou se nad tím zamyslete.

Dohled nad buňkami

KOORDINACE A PÉČE O VEDOUCÍ BUNĚČNÝCH SKUPINEK

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je motivovat každého účastníka, aby připravil dohlížecí strukturu, která by podporovala a udržovala růst ve službě buněčných skupinek.

☞ OSNOVA LEKCE

- Vysvětlení role koordinátorů buněk a dohlížitelů.
- Je třeba, aby existoval strukturovaný přístup k dohledu nad službou buněčných skupinek.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět přínosům a potřebě určitého druhu dohlížecí struktury ve službě buněčných skupinek.
- Znat role a povinnosti každého člověka v kontrolní struktuře a to, jak přispívá k růstu a úspěchu buněk.
- Připravit základní plán na zavedení určitého typu dohlížecí struktury ve své službě buněčných skupinek, pokud něco takového dosud neexistuje.

☞ PŘÍLOHA

13A Buněčné skupinky: poslední krok

POKYNY PRO INSTRUKTORY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl: V oddíle „Akční plán“ jsou účastníci vyzváni, aby si přečetli Přílohu 13A „Buněčné skupinky: Poslední krok“ a vytvořili základní plán dohlížecí struktury pro svou službu v buněčných skupinkách. Protože toto je poslední lekce o buněčných skupinkách, zajistěte, že tento plán posoudíte vy nebo jiný učitel či instruktor.

ÚVOD

Tým tří misionářů (Petr, Šárka a Michal) poslední tři roky pracoval ve městě s asi 35 tisíci lidmi. Založili několik buněčných skupinek a některé z nich se několikrát zmnožily. Kdyby se člověk díval na počet skupinek, které se scházejí, a počet lidí, kteří byli spaseni, zdálo by se, že jejich služba byla dosud úspěšná.

Avšak s pokračujícím růstem a násobením skupinek roste u Petra, Šárky a Michala nespokojenost. Každý z nich má problémy a otázky, které z úsilí vychovávat z nových učedníků vedoucí vznikají, a není nikdo, na koho by se obrátili o radu. Všichni jsou tak zaneprázdnění, že se sotva vídají, a zdá se, že pomalu směřují k vytvoření samostatných služeb. Když Petr, Šárka a Michal začali ve městě pracovat, měl Petr vizi založit pomocí buněčných skupinek několik nových sborů. Poslední dobou jsou však všichni tak zaneprázdnění svými skupinkami, že o tom už nikdo nemluví.

Petr, Šárka a Michal však neví, že několik nejmladších skupinek zakouší problémy, se kterými by jim někteří zkušenější vedoucí mohli pomoci; ale nikdo jim to neřekl ani je nepožádal o pomoc. Dvě skupinky najednou plánují uspořádání evangelizací ve stejné části města, zatímco další velké části zůstávají bez jakéhokoliv svědectví o Kristu. Petr je rád, že buňky dál rostou a množí se, ale zdá se mu, že by mohli dosáhnout více, kdyby našli způsob, jak pracovat ve vzájemném souladu.

Petr si v tomto scénáři neuvědomuje, že v jeho službě v buněčných skupinkách chybí organizační stránka. Je zapotřebí, aby někdo poskytoval buňkám dohled a aby je organizoval a koordinoval jejich úsilí o evangelizaci jejich města.

Naneštěstí u mnoha lidí zapojených do služby vzbuzuje slovo „organizace“ představu nudného papírování a zbytečného přerušování práce. Někdy „organizace“ znamená autoritu, hierarchii a kontrolu, a je tedy něčím, čemu se lidé chtějí ve své službě vyhnout. Avšak pokud je organizace náležitě připravena a aplikována, může napomoci nejlepšímu možnému využití Božích prostředků a umožnit, aby služba byla velmi plodná.

Organizace je nezbytnou stránkou služby v buněčných skupinkách a je *naprosto nevyhnutelná* k tomu, aby prostřednictvím buněčných skupinek vzniklo hnutí zakládání sborů. Organizace v podobě určité dohlížecí struktury je nezbytnou složkou větší vize služby zvláště tehdy, když buněčné skupinky začnou růst a násobit se.

I. DOHLED NAD BUNĚČNÝMI SKUPINKAMI

„Dohlížitel“ je v obecném smyslu někdo, kdo dohlíží na práci druhého člověka. Je zodpovědný za to, že se tato práce udělá dobře a včas. Ve službě buněčných skupinek je potřeba, aby „dohlížitelé“ pomohli vedoucím buněk s „prací“, která se v buněčných skupinkách odehrává. Tito dohlížitelé neovládají a nenutí vedoucí, aby dělali věci po jejich; místo toho jim poskytují vhled, moudrost a praktické rady tak, aby buněčné skupinky byly ve své službě efektivní.

A. Důležitost dohledu

Bez ohledu na to, jak se buněčné skupinky ve službě používají, je nutné zvážit, jak se na ně bude v konkrétních podmínkách služby dohlížet. Je několik důvodů, proč je určitý druh dohledu ve službě buněčných skupinek potřebný:

Koordinace: Skupinky, které jsou pod dohledem, mají takovou strukturu vedení, která umožňuje koordinovat snahy jednotlivých skupinek ve světle celkové strategie služby. Ve službě jednotlivých buněk je pak koordinace k tomu, aby úsilí každé z nich přispělo ke splnění rozsáhlejšího služebního úkolu. Koordinace je výsledkem toho, že lidé vidí celkový obraz obsahující i to, co se děje vně jednotlivých buněčných skupinek.

Řekněme, že celkovým cílem konkrétní služby buněčných skupinek je evangelizace celého města či obce a založení tří nových sborů. Pokud je úsilí buněk koordinované, budou skupinky s to rozprostřít se po celém městě a nebudou se vzájemně překrývat. Udělají průzkum, aby určily cílové oblasti města, a každá skupinka nakreslí svůj „kruh zodpovědnosti“ okolo oblasti, kterou bude evangelizovat. Tímto způsobem budou buňky schopny být efektivním svědectvím celému městu. Až přijde čas založit nové sbory, koordinace mezi buňkami umožní vyvážený a rozumný přístup k seskupení těchto buněk do sborů.

Vedení: Je-li určitý typ dohlížecí struktury na svém místě, pak každý vedoucí buněčné skupinky má někoho, na koho se může obracet s otázkami, problémy a těžkostmi. Je zde vytvořeno prostředí, ve kterém se vedoucí buněčných skupinek mohou učit jeden od druhého i od zkušenějších vůdců. Místo toho, aby vedoucí buněčných skupinek bojovali s problémy a otázkami sami, mají se na koho obrátit pro pomoc a radu.

Vedoucí buněčných skupinek neustále slouží potřebám lidí ve svých skupinkách, ale nikdo neslouží jim. *Jednou z nejdůležitějších stránek dohledu je to, že poskytuje péči a výživu vedoucím buněčných skupinek.* Jedním praktickým způsobem, jak se to může uskutečňovat, je vytvoření „vůdcovské“ buněčné skupinky, ve které se budou scházet vedoucí jednotlivých buněk, aby o ně bylo postaráno a aby se učili jeden od druhého.

Zodpovědnost: Každá buněčná skupinka má své cíle, které jsou součástí celkového zaměření služby. Vedoucí těchto skupinek potřebují někoho, komu se za plnění těchto cílů budou zodpovídat. Cíle buněčné skupinky je možné pravidelně hodnotit a podle potřeby vyladit. To je zvláště užitečné u nových skupinek a vedoucích, protože jim to pomůže modlit se a přemýšlet o Boží vůli pro jejich skupinku a stanovit pro ni realistické cíle. Vedoucí buněčné skupinky, který je veden k zodpovědnosti, se namísto čekání „až se něco bude dít“ bude snažit pomáhat své skupince dosáhnout toho, co před něj Bůh postavil jako cíl.

Bezúhonnost: Jednou z výhod služby ve skupinkách je, že v buňkách jsou z nových věřících dělání učedníci a připravování nových vedoucích. Avšak nedostatek zralosti spojený s nadměrnou horlivostí může být nebezpečnou kombinací. Skupinka se může odchýlit a začít nesprávně vykládat nebo aplikovat Písmo. Dohlížecí struktura může poskytnout „kontrolu“, ke které musí docházet v každé buněčné skupince, aby se přehánění, krajnosti a nebo dokonce falešná učení nestaly problémem. Skupinka, která je ponechána sama sobě, může skončit s chybným výkladem a vyučováním Božího slova.

B. Dohlížecí struktura

Bez ohledu na to, jakým způsobem se na buněčné skupinky dohlíží, základní pojetí zůstává stejné: *musí existovat strukturovaný přístup* ke koordinaci a pomoci vedoucím buněčných skupinek, kteří se snaží vystrojovat lidi a rozvíjet služby ve svých buňkách.

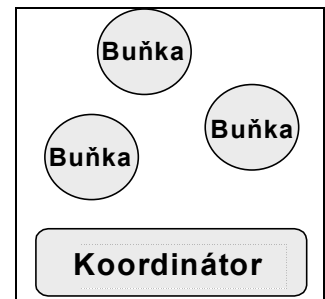
Dohlížitelé vedou vedoucího skupinky k zodpovědnosti vůči úkolům a cílům ve skupince a pozorují učení a duchovní růst jak vedoucího, tak členů skupinky.

V typické dohlížecí struktuře pro buněčné skupinky jsou obvykle dvě úrovně rádců. První úroveň budeme nazývat *koordinátoři*, a ti pracují přímo s vedoucími buněčných skupinek. Druhou úroveň budeme nazývat *dohlížitelé*, kteří pracují především s koordinátory. Koordinátoři i dohlížitelé mají přesně stanovené úlohy a zodpovědnosti vedoucí k budování vedoucích buněčných skupinek a jejich služby.

1. Koordinátor

Vzhledem k tomu, že úlohou koordinátora je především usměrňovat a vyučovat vedoucí buněčných skupinek, koordinátor sám by nejdříve měl být vedoucím buněčné skupinky, než bude ustanoven za koordinátora. Vedoucí buněčných skupinek potřebují mít někoho, kdo jim bude radit, má-li být jejich služba úspěšná. Koordinátor by tedy měl být zapojen do života a služby vedoucího buněčné skupinky v těchto oblastech:

- **Problémy ve skupině** — Koordinátor se s vedoucími buněčných skupinek schází pravidelně. Někde je to až jednou týdně, jinde to může být jen jednou měsíčně. Může se přitom jednat o neformální setkání, nebo se koordinátor může rozhodnout, že vytvoří „vůdcovskou“ buněčnou skupinku. Během těchto setkání mohou vedoucí buněčných skupinek klást otázky, diskutovat o problémech a učit se jeden od druhého ze svých zkušeností s buněčnými skupinkami.
- **Osobní duchovní růst** — Koordinátor by se měl též snažit trávit čas s vedoucími a jejich rodinami jednotlivě, aby je lépe poznal a aby lépe rozuměl, co se v životě každého vedoucího děje. Měla by to být přátelská setkání sdílení a společenství, jako například společné jídlo, nebo jen posezení u čaje či kávy u vedoucího doma.
- **Budování nových vedoucích** — Jednou z nejtěžších oblastí služby vedoucího buněčné skupinky bude příprava učedníka na vedoucího. Většina nových vedoucích nikdy aktivně nepracovala na budování dalšího člověka tak, aby se z něj stal vedoucí, a proto budou mít v této oblasti mnoho otázek a problémů. Koordinátor může sdílet praktické způsoby, jimiž on sám připravoval učedníky na vedoucí v dřívějších skupinkách.
- **Plánování a vzájemná vykazatelnost** — Koordinátor je zodpovědný za pomoc vedoucími buněčné skupinky při přípravě cílů a plánů pro službu a za to, že je povede k zodpovědnosti v jejich uskutečňování. To zahrnuje nakreslení „okruhu zodpovědnosti“ u každé skupinky, který by jí měl pomoci porozumět, kde budou pracovat (v jaké geografické oblasti) a jakou část populace budou oslovovat. Koordinátor musí také pomáhat vedoucími buněčných skupinek s přípravou a uskutečňováním plánu pro násobení. Navíc by každý vedoucí buněčné skupinky měl mít individuální plány pro duchovní rozvoj každého člena skupinky a plány pro evangelizaci a další aktivity ve skupince. Opakování a upravování těchto plánů s vedoucími buněčných skupinek je pro růst a úspěch každé z nich nezbytné.
- **Praktické dovednosti pro službu** — Koordinátor by také měl poskytovat pokračující přípravu a vyučování vedoucími buněčných skupinek tak, aby byli dále vyzbrojováni pro plodnou službu. Koordinátor by se měl snažit poskytovat vyučování, jež naplní potřeby, které v dané chvíli existují v životech a službách vedoucích. Vyučování by mělo nabízet praktické způsoby, které pomohou v problémech a situacích, kterým vedoucí v reálném životě čelí.
- **Povzbuzení** — Je dobré, aby koordinátor čas od času buněčné skupinky navštívil, aby jasně chápal, co se ve skupinkách studuje a vyučuje. Každý kontext služby je jiný, ale koordinátor by měl sledovat, kolik je ve skupinkách členů, kolik hostů do nich přichází, kde se scházejí a také jakékoliv nevyřešené problémy, před kterými vedoucí v současné době stojí.

Obrázek 13.1 Koordinátor

- **Modlitba** — Koordinátor musí trávit čas na modlitbách s vedoucími buněčných skupinek a také se za ně musí modlit ve svých osobních modlitebních chvílích. Neustále by měl hledat způsoby, jak vedoucím pomoci tak, aby jejich služba byla úspěšná a aby rostli ve zralosti a podobnosti Kristu.

Kvůli značnému množství času a energie, které koordinátor musí péči a rozvoji každého vedoucího buněčné skupinky věnovat, by neměl být zodpovědný za více než čtyři nebo pět buněčných skupinek.

2. Dohlížitel

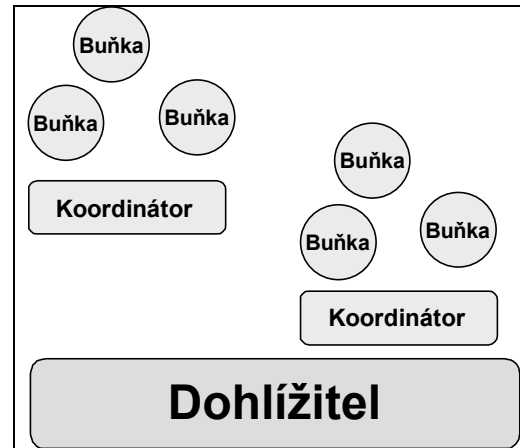
Úloha dohlázeitele a koordinátora se liší hlavně skutečností, že dohlázeitel nejedná přímo s vedoucími buněčných skupinek – pracuje totiž především s koordinátory. Dohlázeitel by měl mít dostatek zkušeností ve službě buněčných skupinek na úrovni vedoucího buněčné skupinky i koordinátora. Dohlázeitel má zájem o život a službu každého koordinátora a také o celkové nasměrování služby buněčných skupinek. Dohlázeitel je rádcem pro koordinátory stejným způsobem, jako jsou koordinátoři rádcí pro vedoucí buněčných skupinek.

Dohlázeitel by se měl s koordinátory scházet pravidelně nejméně jednou za měsíc. Během těchto setkání mohou koordinátoři informovat o aktivitách každé buněčné skupinky, za kterou zodpovídají. Pro účely vedení záznamů může dohlázeitel vypracovat určitý písemný formulář, který koordinátoři vyplní informacemi o buňkách.

Jednou z nejdůležitějších funkcí dohlázeitele je sledovat a rozvíjet pokračující koordinované úsilí mezi buněčnými skupinkami. Dohlázeitel musí mít na paměti celkový obraz služby a měl by ověřovat, že každý koordinátor jasně rozumí úloze každé buněčné skupinky v tomto plánu. Například cílem jedné služby buněčných skupinek je založit dva nové sbory v určité části města. Dva koordinátoři pracují s nezávislými buněčnými skupinkami, zatímco třetí koordinátor má na starosti několik nezávislých buněčných skupinek i několik skupinek, které založil existující sbor. Zodpovědností dohlázeitele je pomoci koordinátorům chápat, jak mohou všechny tyto buněčné skupinky pracovat společně na vytvoření oněch dvou nových sborů a jaké kroky je k tomu potřeba podniknout.

Když ve skupince nebo v životě koordinátora vzniknou problémy, dohlázeitel je vždy k dispozici, aby naslouchal, modlil se a radil. Měl by mít vyhrazen čas na pravidelnou modlitbu za každého koordinátora a také by se měl modlit za jakékoliv naléhavé potřeby v rámci skupinek.

Některá služební seskupení pravidelně fyzicky shromažďují všechny buněčné skupinky (např. jednou měsíčně) k uctívání, společenství a/nebo vyučování. Pokud se konají taková shromáždění, bude za jejich vedení zodpovědný dohlázeitel (nebo koordinátor, pokud žádný dohlázeitel neexistuje), a ten může požádat jednoho nebo více koordinátorů, aby mu s vedením chval nebo vyučováním pomohli.

Obrázek 13.2 Dohlížitel

II. STRUKTURA DOHLEDU PRO RŮZNÉ MODELY SLUŽBY BUNĚČNÝCH SKUPINEK

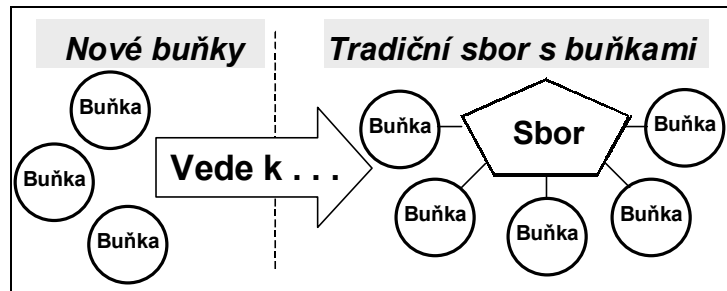
Formu dohlázečské struktury mnohdy určí fyzická organizace služby buněčných skupinek. Lekce 6 o buněčných skupinkách „Filosofie služby buněčnými skupinkami“ předkládá několik různých modelů, které se dají použít ve službě skupinek. Následuje krátké zopakování všech těchto situací spolu s typy struktur dohledu, které v nich lze upotřebit.

A. Model 1: Buněčné skupinky, které založí tradiční sbor s buňkami

V této situaci dochází k růstu jedné nebo více buněk a k následnému násobení až do okamžiku, kdy je založen nový tradiční sbor. Tento sbor se bude scházet na jednom místě a bude mít tradiční bohoslužbu vhodnou pro místní prostředí a kulturu. Sbor bude dál používat službu buněčných skupinek pro evangelizaci, společenství,

učednictví a pokračující růst církve. Může také rozvíjet tradiční „programy“ služby, jako např. nedělní školu, službu žen, evangelizaci dětí o víkendech apod. Takový model je znázorněn na obrázku 13.3.

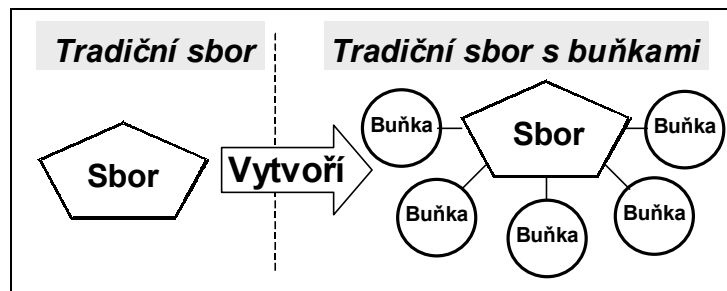
V tomto případě bude dohlížecí struktura zapotřebí dlouho před založením sboru. Tento model bude vyžadovat nejméně jednoho koordinátora, aby dohlížel na službu jednotlivých buněk a pomáhal vedoucím koordinovat úsilí o založení nového sboru. Stojí za povšimnutí, že po založení sboru a s pokračujícím růstem a násobením buněk může být koordinátor nazván „diakonom“ nebo „starším“, který zodpovídá za službu buněčných skupinek.

Obrázek 13.3 Buňky zakládají sbor

B. Model 2: Stávající sbor začne používat buněčné skupinky

Je možné, že stávající sbor začne používat buněčné skupinky ke sdílení, evangelizaci a učednictví (viz lekce 12 o buněčných skupinkách). Vedení sboru se musí rozhodnout, kolik skupin sbor potřebuje nebo je schopen založit, přičemž vezme v úvahu počet členů sboru a počet lidí, kteří se mohou stát vedoucími nově vzniklých skupinek. Časem začne spolu s růstem a dělením skupinek růst i celý sbor. Takové uspořádání znázorňuje obrázek 13.4.

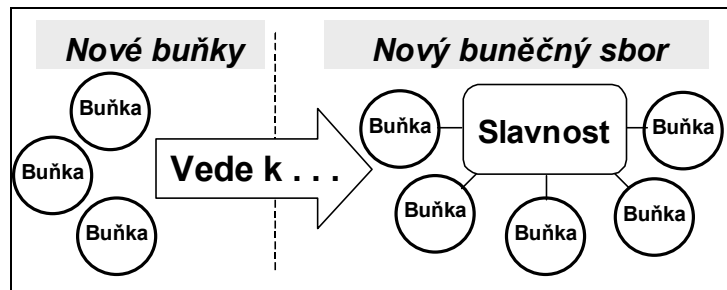

Obrázek 13.4 Ke sboru přibudou skupinky

Struktura dohledu v tomto případě typicky využívá stávající vůdce sboru, kteří plní roli koordinátorů a dohlížitelů. Diakoni nebo starší se mohou stát koordinátory, zatímco kazatel (nebo pastorační tým) se logicky nabízí do role dohlázele. Jak skupinky rostou a množí se, obvykle do rolí koordinátorů a dohlázele přecházejí právě zkušení vedoucí skupinek.

C. Model 3: Buněčné skupinky, které založí buněčný sbor

Buněčný sbor se od tradičního liší v tom, že zde není žádná církevní budova, žádné pravidelné nedělní bohoslužby a sbor neexistuje k tomu, aby ve svém rámci vytvářel a udržoval „programy“. Sbor se skládá z buněk a všechny funkce církve včetně křtu a večeře Páně se odehrávají právě v nich. Buňky se pravidelně (např. jednou měsíčně) scházejí ke společnému slavnostnímu shromáždění. Jedná se o čas povzbuzení, společenství, uctívání i vyučování. Všechny buňky se přitom považují za součást jednoho velkého sboru. Tento model znázorňuje obrázek 13.5.

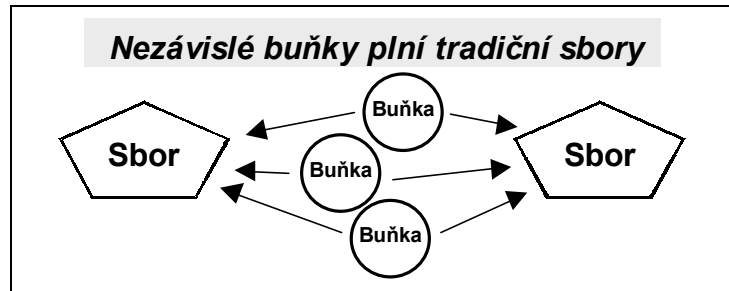
Obrázek 13.5 Buňky zakládají nový buněčný sbor

Dohlížecí struktura pro buněčný sbor je často jednoduchá a hierarchická. Každých pět buněčných skupinek má svého koordinátora a každých pět koordinátorů svého dohlázele. Jestliže se počet

skupinek rozroste ještě více, je zapotřebí vytvořit další úroveň rádců, kterým se někdy říká „buněční pastoři“ a kteří pracují s dohlížiteli.

D. Model 4: Několik buněčných skupinek roste, násobí se a „plní“ existující sbory

Není potřeba, aby buněčné skupinky přímo zakládaly nové sbory. Strategičtější může být budovat a posilovat existující místní sbory, které časem založí nové dceřinné sbory. Buněčné skupinky jsou zakládány nezávisle na existujících sborech. Lidé, kteří přicházejí do buněčných skupinek, jsou také povzbuzováni k tomu, aby začali chodit do místního sboru. Často budou dál součástí své buněčné skupinky a budou navštěvovat také sbor. To vše je vidět na obrázku 13.6.

Obrázek 13.6 Buňky plní sbory

V této situaci může jeden z vedoucích buněčných skupinek plnit úlohu koordinátora, aby pomohl organizovat úsilí skupinek, aby se v dané oblasti budovaly sbory. Pokud se časem jeden nebo více stávajících sborů rozhodne používat buněčné skupinky, bude zapotřebí promyslet a použít jinou dohlížecí strukturu.

III. APLIKACE PRO VAŠI SLUŽBU V BUNĚČNÝCH SKUPINKÁCH

Zvolené tituly pro jednotlivé osoby v dohlížecí struktuře, jako koordinátor a dohlížitel, nejsou důležité. V prostředí vaší služby můžete zvolit a používat jakékoliv názvy, které považujete za vhodné a srozumitelné. Nejdůležitější je, že v dané kontrolní struktuře existují lidé, kteří vykonávají *funkce* koordinátorů a dohlížitelů. A to jsou lidé, kteří jsou zapotřebí, aby buněčné skupinky uskutečnily cíle, které před ně Bůh postavil.

Váš kontext určí, kdo bude ve skutečnosti plnit tyto vůdcovské role. Jestliže se zakládají nové buněčné skupinky nezávislé na existujícím sboru, bude roli koordinátora zastávat zpravidla ten vedoucí buněčné skupinky, který má nejvíce zkušeností.

Možná používáte buněčné skupinky v tradičním sboru, abyste mu pomohli růst (a aby nakonec mohl založit nové dceřinné sbory). V této situaci je při rozhodování, kdo obsadí role koordinátora a dohlázele, zapotřebí moudrost a uvážlivost. Vždy je vhodnější, aby tito lidé byli sami vedoucími skupinek a měli dostatek zkušeností ze života buněčných skupinek. V tradičním sboru mohou totiž rychle vyvstat problémy, když jsou do těchto úloh postaveni lidé, kteří dosud nikdy nebyli součástí služby buněčných skupinek. Pokud jste v takové situaci, je zapotřebí mnoha modliteb a moudrosti. Nemáte-li jinou volbu než použít na tato místa vedoucí, kteří nemají zkušenost s buňkami, udělejte, co bude ve vašich silách, abyste jim pomohli porozumět myšlenkám, výhodám a charakteristickým znakům služby buněčných skupinek. Časem se těchto postavení v dohlížecí struktuře mohou ujmout vedoucí z řad buněčných skupinek.

Když vidíme jakoukoliv hierarchickou strukturu, jednou z prvních věcí, která nás naneštěstí napadne, je prvek kontroly. Je důležité chápat, že dohlížecí struktura neslouží k *ovládání* služby buněčných skupinek. Místo ovládání buněčných skupinek by každý vedoucí v této organizační hierarchii měl dělat všechno, co může, aby připravil, zmocnil a *uvolnil* buněčné skupinky k tomu, aby sloužily jakýmkoliv způsobem, ke kterému je Duch svatý vede. Hnutí buněčných skupinek pod vedením Ducha svatého je z hlediska lidského zásahu ve skutečnosti velmi „nekontrolovatelné“. Sloužit v buněčných skupinkách a jejich prostřednictvím znamená věrnou poslušnost Božího lidu, který odevzdává své životy, čas a nadání k tomu, aby je Bůh použil.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Vysvětlíte potřebu určitého typu dohlížecí struktury při práci ve službě buněčných skupinek. Proč buňky nenechat, aby si dělaly, co chtějí? Jaké jsou výhody, když taková struktura existuje?

2. Vlastními slovy stručně vyjádřete organizační funkce, které by se měly uskutečňovat v jakékoliv rozvíjející se službě buněčných skupinek.
3. Jestliže jste v současné době zapojeni do služby buněčných skupinek a dosud není nikdo, kdo by plnil úlohu koordinátora, na koho byste se mohli obrátit, aby se jím stal? Uvažujete o plnění této úlohy někdy v budoucnosti?
4. V čem se role dohlázeitele liší od úlohy koordinátora?
5. Je možné, aby koordinátoři a dohlázeitelé byli i nadále vedoucími buněčných skupinek?

AKČNÍ PLÁN

1. Přečtěte si Přílohu 13A „Buněčné skupinky: Poslední krok“. Na modlitbách přemýšlejte o tom, co Bůh chce pro vaši službu buněčných skupinek dříve, než v ní začnete připravovat nějaký typ dohlázeecí struktury.
2. Pak sestavte jednoduchý plán pro takový typ dohlázeecí struktury, která je pro konkrétní prostředí vaší služby buněčných skupinek nezbytná. Přemýšlejte o titulech, které byste pro role koordinátora a dohlázeecí struktury použili. I v případě, že v této chvíli máte jen několik buněčných skupinek, přemýšlejte, kdo by mohl plnit úlohu jejich koordinátora. Když bude Duch svatý dále působit a vaše skupinky porostou a budou se násobit, podle čeho rozhodnete, kdo budou budoucí koordinátoři a dohlázeecí struktury? Odkud přijdou a jaké typy vzdělání nebo zkušeností budou potřebovat, aby byli pro tento druh služby připraveni? Jaký typ dohlázeecí struktury potřebujete, abyste ve vašich skupinkách udrželi a podpořili růst, který Bůh chce? Jaký druh dohlázeecí struktury nejlépe doplní model služby, se kterým pracujete? Ve svém plánu nakreslete diagram modelu, který používáte, a to, jak do tohoto modelu zapadá zvolená dohlázeecí struktura.
3. Svůj plán na dohlázeecí strukturu projděte se svým učitelem nebo s instruktorem této lekce.

Buněčné skupinky: Poslední krok

I. SRDCE PRO NÁRODY

Když studujeme Bibli, vychází velmi jasně najevo, že Bůh chce, aby ho znaly národy po celé zemi. Ve 2. Mojžíšově 19:5 Bůh přikazuje Mojžíšovi, aby Izraelskému lidu řekl: „...budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým.“ Až do příchodu Krista byl izraelský národ Božím vyvoleným nástrojem, aby byl svědkem jeho svrchovanosti a slávy. Žalm 96:2-3 říká: „Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu, vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divcích.“

Když přišel Ježíš, naplnil starozákonní Zákon (Ř 10:4), vybuďoval církve (Mt 16:18) a přikázal svým učedníkům, aby byli jeho svědky (Sk 1:8) „až na sám konec země“. Církve se stala nástrojem, jehož prostřednictvím Bůh chce, aby všechny národy poznaly jeho lásku a milost.

Naší motivací pro zakládání nových sborů je naplnit přikázání, které nám Kristus dal ve Velkém poslání. Zjistili jsme, že buňkové skupiny jsou způsobem, jak zakládat rostoucí, zdravé a násobící se sbory. Strávili jsme hodně času probíráním podrobností a chodu služby buňkových skupin.

Je důležité znát a chápat zvláštnosti služby buňkových skupin. Funkce buňkové skupiny vidíme na příkladu rané církve v Jeruzalémě (Sk 2:42-47). Buňkové skupiny jsou jedním ze způsobů, jak tyto funkce napodobovat a dávat jim prostor, aby se mohly uskutečňovat v našich dnešních sborech a službách.

Avšak je důležité mít na paměti souhrnný cíl, celkový obraz toho, co Bůh od naší jednotlivé služby chce. Jakou úlohu hrají buňkové skupiny při naplňování Velkého poslání? Co by se mělo dít ve vašich buňkových skupinách, abyste se stále více přibližovali tomuto cíli? Stačí založit několik skupin a pak vidět, že se začínají násobit, nebo chce Bůh víc? Co je „posledním“ krokem pro buňkové skupiny při naplňování přikazu, který Kristus vydal před téměř dvěma tisíci lety?

II. NÁSOBENÍ VÍROU

Jedním z hlavních poznávacích rysů buňkových skupin je to, že se násobí. Mají-li zůstat buňky naživu, musí docházet k násobení. Jinak nakonec ustrnou a zahynou. Násobení není motivací k evangelizaci v buňkových skupinách, avšak umožňuje, aby k aktivní a trvalé evangelizaci docházelo. V násobících se skupinách je vždy „místo“ pro více nevěřících a nově obrácených.

Každý z nás chápe potřebu násobení ve službě buňkových skupin a souhlasí s ní. Avšak jak často „omezujeme“ Boží moc a svrchovanost našimi omezeními víry a vize? Díváme se na naše buňkové skupiny stejnými očima jako Bůh? Kdybychom viděli naši službu tak, jak ji vidí Bůh, jaká omezení by padla? Co by bylo jiné? Jak bychom rozuměli důležitosti a potenciálnímu dopadu našich buňkových skupin?

Když poprvé začneme pracovat s buňkovými skupinami, je těžké přemýšlet o něčem větším než o tom, jak tyto první skupiny uvést do pohybu, jak připravit učedníky na vedoucí a jak se dopracovat k násobení. Mnoho věcí se učíme chybami, problémy a radostmi z toho, že jsme vedoucím buňkové skupiny. Brzy si uvědomíme, že potřebujeme, aby jednotlivé skupiny pracovaly společně v harmonii a spolupráci jedna s druhou, abychom ve službě dosáhli větších cílů. A časem začneme uvažovat o určitém druhu organizační struktury, která je zapotřebí ke koordinaci úsilí mnoha buňkových skupin.

Izajáš 40:26 říká: „*K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno? Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna.*“ I v naší službě v buňkových skupinách potřebujeme „zvednout zraky k výšině“. Když se díváme kamkoliv jinam, než na Boha, uvažujeme jen o tom, co můžeme udělat vlastními silami. Ale když se díváme na Boha, začneme chápat jeho moc a sílu i to, co skrze nás může učinit.

Kdybychom měli oči, které vidí to, co Bůh, byli bychom nadšení, vystrašení, nebo obojí? Neomezuje náš nedostatek víry naši schopnost být použiti Bohem ve všem, co je jeho vůle pro naše životy a službu? Víra nám umožňuje snít velké sny a usilovat o velké věci pro Boha, když si uvědomíme, že ke zmocnění našeho úsilí je k dispozici jeho síla.

Víra se nezabývá všemi našimi omezeními a nedostatky. Místo toho se soustřeďuje na prozřetelnost a schopnost samotného Boha vykonat to, co chce. Víra znamená vidět zdánlivě nedosažitelný a neuskutečnitelný cíl a pak být ochotni vykročit a nechat se použít Bohem při dosahování toho, co je z lidského hlediska „nemožné“. Víra neznamená přesně chápat, jak konkrétní cíl nebo úkol uskutečnit, ale chápat, že Bůh je schopen to dokonat prostřednictvím lidí, kteří jsou ochotni nechat se jím použít bez ohledu na svou situaci a okolnosti.

Zmínili jsme se o tom, že vedoucí buňkových skupin by se měli snažit *uvolňovat* tyto skupiny, aby sloužily v moci Ducha svatého a pod jeho vedením. Když jsou v buňkových skupinách členové, kteří v poslušnosti zcela odevzdali své životy, čas a nadání Pánu, pak má Duch svatý lidi, se kterými může pracovat a skrze které přinese mnoho ovoce.

Být zcela odevzdání Bohu znamená mít víru, která nám umožní sloužit v těžkých podmínkách, překonávat zdánlivě nepřekonatelné překážky a přestávat přijímat omezení, která na nás naložil svět. Je zapotřebí se modlit, aby nám Bůh dal takovou víru, abychom mohli být skrze naše buňkové skupiny použiti k uskutečnění velkých věcí, které mu leží na srdci.

III. SBORY PRO NÁRODY

Jestliže jedním z našich cílů ve službě jsou násobící se buňkové skupiny, které se vyvíjejí ve sbory, kolik jich bude stačit? Co kdybychom měli několik skupin, které jsou aktivní ve službě v našem městě? A co takhle deset, nebo padesát nebo pět set skupin?

Druhý list Petřův 3:9 ukazuje Boží vztah ke ztraceným: „*Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.*“ Také touhou našeho srdce by mělo být oslovit „všechny“ se spásnou zprávou o Ježíši. Potřebujeme dostatek skupin, které budou sloužit nejen v celé čtvrti nebo obci, ale v celých městech a regionech. Ježíš mluvil o víře, která dokáže přenášet hory (Mt 17:20). Máme dostatek víry na to, abychom viděli celou zemi naplněnou buňkovými skupinami, které evangelizují ztracené, budují věřící a hlásají dobrou zprávu o Ježíši Kristu, dokud se nevrátí?

Až naše služba v buňkových skupinách přestane být omezována naším nedostatkem víry a krátkozrakostí, pak začnou být v Božích rukou užitečné. Když naše skupiny budou mít vizi nejen pro bezprostřední budoucnost, ale i pro dobu, kdy bude celá země naplněna sbory, pak je Bůh začne používat způsobem, o kterém se nám nikdy ani nesnilo.

Toto je tedy „poslední“ krok, který je zapotřebí udělat, mají-li naše buňkové skupiny pomáhat k naplnění Velkého poslání. Tímto posledním krokem je povzbuzování všech vedoucích a členů buňkové skupiny k tomu, aby viděli použití své skupiny způsobem, kterým ji touží použít Bůh. Je to proces předávání širší a širší vize, vyzývání vedoucích, aby „zvedli zraky“ k nebesům a spatřili svou zemi naplněnou Boží slávou. Je to proces aktivní práce na dosažení cíle prostřednictvím našich buňkových skupin.

Až v našich službách buňkových skupin budeme mít oči, které vidí, a víru, která se zvedá na výzvu, pak uvidíme Ducha svatého, jak začíná tyto skupiny používat obrovským a zázračným způsobem. Budeme-li se vroucně modlit za naše národy, Bůh začne působit násobením skupin, které budou mít dopad na celá města, regiony a země.

Tento poslední krok v naší službě buňkových skupin je jednoduše „krokem víry“. Je to poslední krok, který musíme udělat, mají-li naše skupiny být použity Božím Duchem svatým na pomoc uskutečňování Velkého poslání. Nemusíme se přitom bát prohry. William Carey, který šel jako průkopnický misionář do Indie, jednou řekl: „Usilujte o velké věci pro Boha a očekávejte velké věci od Boha.“

Tato moc patří Pánu — my potřebujeme být služebníky, skrze které tato moc poplyne. Tato vize je od Pána a my jen potřebujeme oči, které jsou ochotny ji vidět. Také uskutečnění tohoto úkolu je na Pánu; na nás je věřit, že naše snahy vedou k naplňování úkolu, o němž sám Bůh slíbil, že ho splní.

Bůh čeká na věrné služebníky, kteří s ním udělají tento „krok víry“. Budete jedním z nich?